

بِسْمِ سُبْحَانَهُ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Risale-i Nur'a ve Üstadımıza Sadakatle hizmetler yapan kardeşlerimizi tebrik ediyoruz. Bizim gayemiz Üstadımızın emrinden ayrılmamak ve Üstadımıza sadakat göstermektir.

Şimdi Risale-i Nurları küçük düşürecek, tezyif edecek, tahrif edecek fikirleri kabul etmiyoruz.

Said Nursi Hazretlerinin kim olduğunu bir asırdır bütün dünya duymuştur.

Bir şahs-ı manevi'de iki tane Üstad olmaz. Biz Üstadımız Bedîuzzaman'a sadakat için bu çalışmaları yapıyoruz.

Kimseye bir hakaretimiz ve küçük düşürüşümüz yoktur. Ne yapıyorsak, ihlas düsturları dairesinde yapmaya çalışıyoruz. Elbette bazılarımızda kusur olacak, çünkü insanız. Daima kusurlarımızdan tevbe ediyoruz. Rabbimizden özür diliyoruz. Yanlış hareket edenlerin de tevbe etmelerini arzu ediyoruz.

Risale-i Nur Talebesi olmaya çalışan Abdullah Yeğin

11 Nisan 2013

ÖNSÖZ

Mazide Risale-i Nurları sadeleştirme ismi altında ; kimisi artniyetli, kimisi safderunluğu ile bir takım teşebbüsler, hatta girişimler de oldu. Eskideki o girişimlerin icra edildiği günlerde üstadımız Hazretleri hayatta idi. Adı geçen sadeleştirme denilen tahriflerin hiç birisini kabullenmeyerek, yakın talebe ve hizmetkârları vasıtasıyla durdurdu. Menfice sadeleştirme tahrifi yapanların içinde meşhur kalemşörler de vardı. Şu yazdıklarımın birçok belgeleri yanımızda mevcuttur.

Şimdi hal-i hazırdaki tahrifçilere gelince, bunlar adı geçen belgelerden birçoğunu gördükleri halde, hiçbir kudsi belgeyi, hiçbir delil-i kat'iyi dinlemeyerek , adeta bir büyük fitnenin, fesadın , dedikodunun, gıybetin yaygınlaşmasını istercesine mukaddes nurlarımızı tağyire, tahrife, sulandırmaya, devam etmektedirler.Tağyir edicilerin başındaki şahıs aşinalı aşıyanlarla değil, ecnebi ağyarla müşaverelerde bulunur ve hiçbir haklı öğütü dinlemeden Müslümanları, hasseten nur talebelerini birbirlerine düşürmek gibi bir planı uygulamaktadır.Bu planı uygularken sırtını nereye ve kimlere dayadığını bilirmisiniz? Bu şahsın artık neredeyse aleniyete çıkmış gibi olan iki tane istinadgâhı görülmektedir.

Birisi: halen bulunduğu coğrafyanın gizli servislerinin Yahudi karışımı sırrı kuvveti.

İkincisi: Mal , para , debdebe ve hükümet içinde hükümetlik sürme kabadayılığı.

Ama ashab-ı fil gibi, dünyevi, zahiren tantaneli, siyasetli, kuvvetlerine, -içi boş ve kof kuvvetlerine-dayanarak bur irfsadlı ve fitneli vaziyeti eğer devama kararlı iseler, bilinsinki çok yakında Allah'ın ebabil kuşları tepelerine zembu-ru belayı yağdıracaklardır. Ahirettede bu dehşetli, fitneli hatalarıyla cehennemi boylayacakları kat'idir.

Bu dehşetli fitneyi söndürme yönünde bir niyet ve girişimleri olmadığı takdirde, ehl-i ğiret, ehl-i namus, ehl-i basiret olan herkesin hususan nur talebelerinin hamiyetleri icabı olarak , bu güruh-u muharrefine karşı tavır alması gerekmektedir.

Bu dehşetli fitneyi söndürme yönünde bir niyet ve girişimleri olmadığı takdirde, ehl-i ğiret, ehl-i namus, ehl-i basiret olan herkesin hususan nur talebelerinin hamiyetleri icabı olarak , bu güruh-u muharrefine karşı tavır alması gerekmektedir.

İşte, bu ifsadkârane tahrifi yapan guruba karşı nurun hamiyeti namına tavır koyan basiretli kardeşlerimizi ve gençlerimizi bütün ruhumla tebrik ediyor ve başarılarına duacıyım.

Selam ve selamet hüdaya tabi olanlara olsun.

Melâmet ve hüsrân hevâ-i nefislerine uymuş olanlara olsun...

16.04.2013

Abdülkadir Badıllı

1. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 19)

- “Biz de önce onunla başlarız.”

Sözler (sf. 5)

- “Biz dahi başta ona başlarız.”

‘Besmele ile bir işe başlamak’ manasından çok öte, ‘Besmeleye başlamak’ mânası var.

‘Ey insan! Bil ki: O rahmetin arşına yetişmek için bir mi'rac var. O mi'rac 'Bismillahirrahmanirrahîm"dir. (Sözler 12)’

‘Bismillahirrahmanirrahîm" yukarıdan nüzul ile semere-i kâinat ve âlemin nüsha-i musağğarası olan insana ucu dayanıyor. Ferşi arşa bağlar. İnsanı arşa çıkmağa bir yol olur. (Sözler 9)’

Risale-i Nur, bu insanî arşa çıkma yoludur. Besmeledeki derinleşme, ruhun ve kalbin Esmâ-ül Hüsnanın derinliklerindeki terakkisi ile sırrı Ehadiyetin inkişafına götürüyor.

Rahman – Rahim – Hâkim isimlerinin azam mertebelerinden acz, fakr ve tefekkür tarikiyle vuslat tahakkuk eder.

İşte yol bu. Yani besmelenin içinde gidilen bu yolda ilerlemeye başlıyoruz.

Besmelenin ve Risale-i Nur’un bir tarik, bir yol olduğunu bilmedikleri için ‘ona başlarız’ cümlesini güya kendi kafa fenerleriyle düzeltip ‘onunla başlarız’ yapmışlar.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 17)

- “Şimdi kısaca ve herkesin anlayacağı bir dille anlatacağım.”

Sözler (sf. 5)

- “Şimdi kısaca ve avam lisanıyla nefsime diyeceğim.”

“Herkesin anlayabileceği” iddiası ile girilen bu sadeleştirme cinayetinin bilinçaltı mesajlarından biri daha...

‘Siz avâm olduğunuzdan; hayalinizle tefekkür, gözünüzle taakkul ettiğinizden, temsil size bürhan-ı nazarîden daha ziyade mukni'dir. (Âsar-ı Bediyye 307...)’

Avam lisanında mücerred hakikatlerin anlaşılması için, hissiyatlara tenezzülât ve ihtiram vardır.

İrşad makamında kelamın kuvveti ve kıymetî;

-Kim söylemiş?

-Kime söylemiş?

-Hangi makamda söylemiş, esasları ile tezahür eder.

Muhatapların, maddiyyun, mütehayyir, taklidi imanda olduğuna remiz vardır.

“Herkesin anlayacağı dil” cümlesi bu mânaları ifade etmez.

“Nefsime diyeceğim“ hakikati kaldırılmış.

‘Hem Risalet-ün Nur, en evvel tercümanının nefsinin iknaa çalışır, sonra başkalarına bakar. Elbette nefs-i emmaresini tam ikna’ eden ve vesvesesini tamamen izale eden bir ders, gayet kuvvetli ve hâlistir ki, bu zamanda cemaat şekline girmiş dehşetli bir şahs-ı manevî-i dalalet karşısında tek başıyla galibane mukabele eder. (Kastamonu Lahikası 11-12)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 19)

- **“Eskiden bedevî Arap çöllerinde bir adamın rahatça seyahat edebilmesi...”**

Sözler (sf. 6)

- **“Bedevî Arab çöllerinde seyahat eden adama gerektir ki ...”**

Aslına **‘eskiden’** kelimesi ilave edilerek temsil üslubu yok edilmiş. Temsil ile hakikatin arası tamamen açılarak hakikat katledilmiş.

‘Şu risalelerde teşbih ve temsilleri, hikâyeler suretinde yazdığının sebebi; hem teshil, hem hakaik-i İslâmiye ne kadar makul, mütenasib, muhkem, mütesanid olduğunu göstermektir. Hikâyelerin manaları, sonlarındaki hakikatlerdir. Kinaiyat kabîlinden yalnız onlara delalet ederler. Demek, hayalî hikâyeler değil, doğru hakikatlerdir. (Sözler 48)’

Eğer temsil üslubunu kaldırırsanız, işi masal anlatmaya dökersiniz ki, Bediüzzamanın Risale-i Nur’u asla bu değildir. Kıssadan hisse anlatmaz, temsil ile hakikati doğrudan nazara verir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 19)

- **“Onun himayesine girmesi gerekirmiştir. Yoksa o adam tek başına, sayısız düşman karşısında ihtiyaçlarıyla perişan olurmuş.”**

Sözler (sf. 6)

- **“... bir kabîle reisinin ismini alsın ve himayesine girsin. Tâ şakilerin şerrinden kurtulup hacatını tedarik edebilsin. Yoksa tek başıyla hadsiz düşman ve ihtiyacatına karşı perişan olacaktır.”**

-miş’li geçmiş zaman eki kullanılarak, masal tarzında, muhatapın haricinde bir hikâye gibi yazılması apaçık bir yanıltır.

Masal anlatılmıyor. Büyük hakikatler temsil tarzında gösteriliyor. O seyahat eden adamın ‘ben’ olduğum üslubdan da anlaşılıyor. Bu üslubla ben, kendim olarak bu hakikate muhatap oluyorum. Kıssadan hisse ile değil, bizzat hakikatin kendisi ile ders alınıyor.

3.SÖZ

Tahrif edilmiş Sözler (sf. 35)

- “Sonunda gideceği yere varır.”

Sözler (sf. 18)

- “Tâ, mahall-i maksuda yetişir.”

‘Mahall-i maksud’, ‘sonunda gideceği yer’ olarak sadeleştirilemez.

‘İnsan ebede namzeddir ve saadet-i ebediye için halk olunmuştur. Tâ gayr-ı mütenahî bir zamanda, gayr-ı mahdud ve geniş bir âlemde, gayr-ı mahsur olan istidadatını bilfiile çıkarabilsin (Muhakemat 138)’

Mahall-i maksud budur, ebeddir. ‘**Gideceği yer**’ herkes için, her an değişir. ‘**Mahall-i maksud**’un ıstılah mânası, ‘**gideceği yer**’ olarak değiştirilip, ilim kitabından, ucuz masal kitabına çevrilmiştir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 35)

- “O hem Hakîm’dir, abes iş yapmaz; hem Rahim’dir, ihsanı, merhameti çoktur” der. Buna inandığından...

Sözler (sf. 19)

- “O hem Hakîm’dir, abes iş yapmaz. Hem Rahîm’dir; ihsanı, merhameti çoktur” diye itikad ettiğinden...

İtikad, inanmak olarak sadeleştirilemez.

‘**İnanmak**’ genel bir mânadır, herşey için kullanılabilir. ‘**İtikad**’ kelimesi iman ilminde mazmundur, terminolojidir.

Mesela;

‘Dimağda meratib var; birbiriyle mültebis, ahkâmları muhtelif. Evvel tahayyül olur, sonra tasavvur gelir, Sonra gelir taakkul, sonra tasdik ediyor, sonra iz’an oluyor, sonra gelir iltizam, sonra itikad gelir. (Sözler 706)’

‘...salâbet itikattan, taassub iltizamdan, imtisal iz’andan... (Sözler 706)’

İtikadın, iltizamın ve iz’anın ahkâmı farklı iken, itikadı “**inanç**” diye tercüme etmek ilim değil cahilliktir.

5. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 39)

- “Vazifesini seven, eğitime ve harbe katılır, işine dikkat eder..”
- “Onun asıl vazifesi eğitim ve hizmetti”.

Sözler (sf. 22)

- “Vazifeperver nefer, talime ve cihada dikkat eder..”
- “Ve onun asıl vazifesi, talim ve cihaddır.”

Cihad kelimesini bir cümlede **harb**, bir cümlede de **hizmet** diye değiştirmek tutarsızlıktır, çelişkidir.

Yoksa **cihad** derken sizin hizmet dediğiniz şey mânasında mı ‘**cihadi**’, ‘**hizmet**’ kelimesiyle sadeleştirdiniz, değiştirdiniz.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 40)

- “Hem sen aciz ve fakirsin, kendine her yerde yiyecek bulamazsın”.

Sözler (sf. 23)

- “Hem sen, âciz ve fakirsin; her yerde kendini beslettiremezsin.”

Acz ve fakr, her yerde yiyecek bulamamak mıdır!? ‘**Beslettirme**’ kelimesi ‘**yiyecek bulamazsın**’ kelimesi ile aynı manayı ifade etmez. Yiyecek bulsan bile, seni beslettiren Rahmet-i ilahiyedir.

‘Evet insan kâinatın en eşrefi ve esbab içinde ihtiyarı en geniş olduğu halde, ef'al-i ihtiyarisi içinde yemek ve içmek gibi en âdi bir fiilinde, yüz cüz'ünden ancak bir cüz'ü insana ait olabilir. Esbabın sultanı olan insan, böyle eli bağlı, tesirsiz olursa öteki esbab-ı camide ne halt edebilir? (Mesnevi-i Nuriye 59)’

Bunlar Risale-i Nurda tevhidî kavram olarak en ince ayrıntıda en kesin ifadelerle belirtilmiştir, anlatılmıştır, izahı yapılmıştır. İğne ucu kadar bu hassasiyet bozulsa, bu anlatım ve ifade hassasiyetine dikkat edilmezse, ŞİRK kesindir.

Siz o hassasiyeti çoktan çiğneyip geçmişsiniz.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 40)

- “Evet ortada iki vazife görünüyor. Biri, padişahındır ki, bazen onun işini gördüğümüz için bizi besler.”

Sözler (sf. 23)

- “Evet iki vazife, peşimizde görünüyor. Biri, padişahın vazifesidir. Bazan biz onun angaryasını çekeriz ki, bizi beslemektir.”

Haşa! Padişahın işini görmek, neferin haddine düşmemiş. Temsil bile olsa bu cümle açık **ŞİRKİTİR!** Onun angaryasını çekmek, onun işini görmek demek değildir!

Mesnevi-i Nuriye ‘angarya’ meselesini şöyle izah etmiştir:

‘Ey insan! Rahm-ı maderde iken, tıfl iken, ihtiyar ve iktidardan mahrum bir vaziyette iken, seni pek leziz rızıklar ile besleyen Allah, sen hayatta kaldıkça o rızkı verecektir. Baksana! Her bahar mevsiminde sath-ı arzda yaratılan enva'-ı erzakı kim yaratıyor ve kimler için yaratıyor? Senin ağzına getirip sokacak değil ya! Yahu, eğlencelere, bahçelere gidip dallarda sallanan o güleç yüzlü leziz meyveleri koparıp yemek zahmet midir? Allah insaf versin! (Mesnevi-i Nuriye 224)’

لَهُ الْمُلْكُ Yani: Mülk umumen onundur. Sen, hem onun mülküsün, hem memluküsün, hem mülkünde çalışıyorsun. Şu kelime, şöyle şifalı bir müjde veriyor ve diyor: Ey insan! Sen kendini, kendine mâlik sayma. Çünkü sen kendini idare edemezsin, o yük ağırdır. Kendi başına muhafaza edemezsin, belalardan sakınıp, levazımatını yerine getiremezsin. Öyle ise beyhude ızdıraba düşüp azab çekme, mülk başkasınındır. O Mâlik, hem Kadîr'dir, hem Rahîm'dir; kudretine istinad et, rahmetini ittiham etme. Kederi bırak, keyfini çek. Zahmeti at, safayı bul. (Mektubat 224)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 40)

- “Diğeri bizim vazifemiz, eğitim ve hizmettir. Hem padişah işimizi kolaylaştırır, bize yardım eder.”

Sözler (sf. 23)

- “Diğeri, bizim vazifemizdir. Padişah bize teshilat ile yardım eder ki, talim ve harbdır.”

‘Ve o talim ve talimat ise, (başta namaz) ibadettir. Ve o harb ise; nefis ve heva, cin ve ins şeytanlarına karşı mücahede edip günahlardan ve ahlâk-ı rezileden kalb ve ruhunu helâket-i ebediyeden kurtarmaktır. (Sözler 23)’

manasındaki ‘talim ve harb’ kelimeleri hangi maksatla ‘eğitim ve hizmet’ olarak değiştirilmiştir?!

Padişahın işimizi kolaylaştırmasının hangi noktada olduğu anlaşılmamış.

Halbuki padişahın teshilat ile yardım etmesinin izahı, çıkarılan iki kelimede ifade edilmiştir.

‘Malûmdur ki insan, hasb-el kader çok yollara sülûk eder. Ve o yolda çok musibet ve düşmanlara rastgelir. Bazan kurtulursa da bazan da boğulur. Ben de kader-i İlahînin sevkiyle pek acib bir yola girmiştım. Ve pek çok belalara ve düşmanlara tesadüf ettim. Fakat, acz ve fakrımı vesile yaparak Rabbime iltica ettim. İnayet-i ezeliye beni Kur’ana teslim edip Kur’anı bana muallim yaptı. İşte Kur’andan aldığım dersler sayesinde o belalardan halâs olduğum gibi nefis ve şeytan ile yaptığım muharebelerden de muzafferen kurtuldum. (Mesnevi-i Nuriye 50)’

* * *

6. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 45)

- “Eğer Rezzak-ı Kerim’e satarsan, o tat alma hissi ilahî rahmet hazinelerinin mahir bir nezaretçisi ve Samed Yaraticının kudret sofralarının şükreden bir müfettişi rütbesine yükselir.”

Sözler (sf. 27-28)

- “Eğer Rezzak-ı Kerim’e satsan; o zaman dildeki kuvve-i zaika, rahmet-i İlahiye hazinelerinin bir nâzır-ı mahiri ve Kudret-i Samedaniye matbahlarının bir müfettişi şâkiri rütbesine çıkar.”

‘Hem o zîhayat, bu kâinatın bir misal-i musaggarı ve şecere-i hilkatın bir meyvesi hükmünde olduğu için, kâinat kadar ihtiyacatını birden kolaylıkla küçücük daire-i hayatına yetiştirmek, Samediyet turrasını gösteriyor. (Sözler 299)’

‘Hem o hal gösteriyor ki: Onun o Rabbi, hiçbir şeye muhtaç olmadığı gibi, hazinesinden hiçbir şey eksilmez ve kudretine de hiç bir şey ağır gelmez. (Sözler 299)’

‘Herşey herşeyinde ve her şe’ninde tek bir Hâlık-ı Zülcelal’e muhtaçtır. (Sözler 663)’

‘Yaraticı’ kelimesi Kudret-i Samedaniye içinde neyin karşılığıdır?

Risale-i Nurun içinde ‘**Samed yaraticı**’ diye bir kelime duydunuz mu?

Esmâ-i İlahiye canibinden baksak, olsa olsa Halık-ı Samed gibi zorlamalı ifade ile düşünebiliriz.

Esmâ-ül Hüsnaya kastınız nedir? Neden insanlar, Allah (c.c.)’ın isimlerini Kur’an diliyle öğrenmesinler?

* * *

Tahrif Edilmiş Küçük Sözler¹ (sf. 36)

- “Ey göz güzel bak! Âdi yol gösterici nerede, kâinat kitabının ilim sahibi bir seyircisi nerede?”

Sözler (sf. 28)

- “Ey göz, güzel bak! Âdi bir kavvad nerede? Kütübhaneye-i İlahînin mütefennin bir nâzırı nerede?”

Kavvad sizin lugatınızda yol gösterici mi demek?!

Kavvad: Arsız, pezevenk, deyyus, kaltaban, gayretsiz (Lûgat A.Y.)

Gözü ilim sahibi zannetmek zahir bir yanıltır.

‘**Mütefennin bir nâzır**’, ‘**İlim sahibi bir seyirci**’ olarak sadeleştirilemez.

¹ Küçük Sözlerde daha farklı bir sadeleştirme var. Tahrif iki açıdan yapılmış.

8. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 54)

- “Bir kutsi hadiste *Cenab-ı Hak* *أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي* yani ‘Kulum beni nasıl tanır ona öyle muamele ederim.’ buyurmuş.”

Sözler (sf. 35)

- “Bir hadîs-i kudside *Cenab-ı Hak* buyurmuş: *أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي* Yani “Kulum beni nasıl tanır, onunla öyle muamele ederim.”

‘**Onunla**’ kelimesini, neden ‘**ona**’ diye değiştiriyorsunuz?

Hadis-i kudsideki ب ‘harf-i cer’ini Üstadımız gayet veciz tefsir etmiş ki,

‘**harfi, sebebiyet ile karışık ilsak manasınadır .(İşarat-ül İ’caz sf. 102)**’

‘**Onunla, ona muamele ederim.**’ manasını verir. ‘Onun enfüsüne, zannına bakmadan sadece ona muamele ederim.’ gibi afakî bir tasarrufu ifade etmez.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 55)

- “Bahçede hem güzel çiçek ve meyveler, hem de **bakılmaması gereken** pis, haram şeyler vardır”.

Sözler (sf. 35)

- “İşte bir bahçeye rastgeldi. İçinde hem güzel çiçek ve meyveler var. Hem **bakılmadığı için** murdar şeyler de bulunuyor.”

‘**Bakılmaması gereken**’ kelimesi ‘**bakılmadığı için**’ kelimesi ile değiştirildiği zaman mâna saptırılmış olur.

Bakılmaması gerektiğini Üstadımız aşağıda “Bu zat ‘**her şeyin iyisine**’ bak kaidesi ile amel edip murdar şeylere hiç bakmadı. İyi şeylerden iyi istifade etti.” cümleleriyle zaten ifade etmiş. Bu cümledeki mesele ise ‘nazar ile bakılmasının yasaklığı’ndan ziyade, doğru kullanılıp işlettirilmediği için murdar hale gelen beşeri mahiyetlerle lüzumsuz meşgul olunmamasıdır. Müellifin kastettiği gaye, sadeleştiren kişiler tarafından anlaşılamamış.

Bakılmadığı için beşeriyette murdar hale gelen mahiyetlerin menşei aşağıda izah edilmiştir.

‘İnsanın mahiyetine kudretten ehemmiyetli cihazat ve kaderden kıymetli programlar tevdi edilmiş. Eğer insan, şu dar âlem-i arzîde, hayat-ı dünyeviye toprağı altında o cihazat-ı maneviyesini nefsin hevesatına sarfetse; bozulan çekirdek gibi bir cüz’î telezzüz için kısa bir ömürde, dar bir yerde ve sıkıntılı bir halde çürüyüp tefessüh ederek, mes’uliyet-i

maneviyeyi bedbaht ruhuna yüklenecek, şu dünyadan göçüp gidecektir.
(Sözler 321-322)’

Burada ‘böyle çürüyen mahiyetlerden sudûr eden fenalıklarla meşgul olmayın’ diyor.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 55)

➤ “Sonra o da kardeşi gibi büyük bir ovaya varır.”

Sözler (sf. 36)

➤ “Sonra gitgide bu dahi evvelki biraderi gibi bir sahra-i azîmeye girdi.”

‘**Sahra**’ kelimesi ‘**ova**’ kelimesi ile aynı değildir. ‘**Sahra-i azime**’, ‘**büyük bir ova**’ olarak ifade edilemez. Çünkü, sahra bir çöldür hiçbir şey yetişmez, ovalar ise münbitdir.

Mesela Konya ovası bir sahra değildir, buğday ambarıdır.

Buradaki ‘**sahra**’ kelimesi 1. Sözdeki ‘Şu dünya ise, bir çöldür. Aczin ve fakrın hadsizdir. Düşmanın, hacatın nihayetsizdir. Madem öyledir; şu **sahranın** Mâlik-i Ebedî’si ve Hâkim-i Ezelî’sinin ismini al.’ cümlelerindeki **sahraya** telmihtir.

Önceki sözlerde geçmeyen ‘**ova**’ kelimesi burada kullanılmakla, Risale-i Nur külliyyatındaki mânalar arasında intikal rabitaları koparılıyor.

Halbuki risaleler arasında, hususan Küçük Sözlerdeki temsillerde çok sıkı münasebet zincirleri vardır. Ve bu münasebetler, Risale-i Nurun kelimeleriyle, kavramlarıyla, temsilleriyle olur. Bu sadeleştirme, Risale-i Nur mânalarındaki münasebet bağlantılarını da kesinlikle tahrif etmiştir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 55)

➤ “Hepsi bir emirle olmuş gibi görünüyor.”

Sözler (sf. 36)

➤ “Hem bir emir ile hareket ederler gibi görünüyor.”

‘**Emir ile hareket etmek**’, ‘**emir ile olmak**’ demek değildir.

‘Emir ile olmuş’ kelimesi, ‘emir ile hareket ederler’ ibaresindeki daimi itaat ve musahhariyeti; yani herşeyin, her halinde dizginlerinin kayyumiyet sırrıyla Cenab-ı Hakkın tasarrufunda bulunduğu hakikatini ifade etmiyor.

‘Hareket ederler’ cümlesinde kayyumiyetin aynası olan tecdid fiili var, El-Kayyum ism-i âzamından gelir. ‘Olmuş gibi görünmek’ ise, mevcudun mevcudiyetinin devamını kendine verir, vücudda devam ve beka veren tecdid fiilini ortadan kaldırır. İsm-i Kayyum’un tecellisini görmez, kaimiyeti mahlûka verir.

‘Hareket edenler’ arapça mı, anlaşılmıyor mu ki ‘emir ile olmuş’ olarak sadeleştiriliyor!

Risale-i Nurun aslındaki tevhid kaldırılıp, yerine şirk ikame olunmuş olur.

Titremelisiniz! Hem kendi adınıza, hem bu sadeleştirme adı altında tahrif edilmiş Risale-i Nurları okuyanların mes'uliyeti adına **titremelisiniz!**

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf.55)

- “Evet, bu işler, gizli bir **hükümdarın** emriyle dönüyor.”

Sözler (sf. 36)

- “Evet bunlar, bir gizli **hâkimin** emriyle dönerler.”

‘**Hâkim**’ kelimesi ‘**hükümdar**’ kelimesi ile aynı manada değildir.

‘O ene mahiyetinin bilinmesiyle, o garib muamma, o acib tılsım olan ene açılır ve kâinat tılsımını ve âlem-i vücubun künuzunu dahi açar. (Sözler 536)’

Âlem-i Vücubun künuzu, gizlilikleri Esmâ-ül Hüsnaya ayinedarlığın inkişafı ile açılmış olur.

‘Gizli Hâkim’ cümlesi bütün Kainatı zerreden küreye hâkimiyeti altında tutan, Hâkimiyet-i Mutlakanın sahibi El-Hâkim ismine aittir. El-Hâkim isminin inkişaf etmemiş kalblere gizliliğidir, ilahî mânanın künuz-u mahfiyesidir. Bu cahilce, Hâkim yerine hükümdar kelimesiyle değiştirme, esas maksad olan bu mânaları yok etmekle, maksadı yok eder. Yani esma ilmini tahrif eder.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 56)

- “Ey bu yerlerin hâkimi! Bahtına düştüm. Sana sığınyorum, *senin* hizmetkârınım, rızanı istiyorum ve seni arıyorum”.

Sözler (sf. 36)

- “Ey bu yerlerin hâkimi! **Senin** bahtına düştüm. Sana dehalet ediyorum ve sana hizmetkârım ve **senin** rızanı istiyorum ve seni arıyorum.”

‘Senin bahtına düştüm’ – ‘bahtına düştüm’

‘Senin rızanı istiyorum’- ‘rızanı istiyorum’

Hitab makamındaki uslubu niçin değiştirdiniz?

‘Bahtına düştüm.’ değil ‘**senin** bahtına düştüm’.

‘**Senin**’ kelimeleri niçin çıkarılmış?

Fatiha-ı Şerife’de;

‘إِيَّاكَ nin takdimi, ihlası vikaye etmek içindir ve zamir-i hitab da, ibadetin sebep ve illetine işarettir. Çünkü hitaba incirar eden geçen sıfâtla muttasıf olan zât, elbette ibadete müstehaktır. (İşarat-ül İ’caz 21)’

Gördünüz mü hitab zamirindeki hakikati?

Önceki ‘**Senin**’ mânası ihlası muhafaza içindir. ‘**Senin**’ zamiri en başta zikredilirse, ihlasa muvaffakiyeti kolaylaştırır.

Sizin bunlardan haberiniz var mı? Eğer haberiniz olsaydı, Risale-i Nurun tek harfine dokunamazdınız.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 56)

- “... aslan ile ejderha, iki hizmetkâr suretini alarak onu içeri davet eder.”

Sözler (sf. 36)

- “... arslan ve ejderha, iki hizmetkâr suretini giydiler ve onu içeriye davet ediyorlar”

Üstadımızın ‘**suretini giydiler**’ ifadesi, hem sade hem Türkçe, hem gayet vecizdir. Neden değiştirilmiş?

‘... **davet ediyorlar**, ... **giydi**’ gibi yüklemdeki fiil çekimlerinin kipleri neden değiştirilmiş? Halbuki bu çekimler meselelerin meşhud, gaybî, hâzır, rivayet gibi ayrı ayrı vasıflarını ifade eder ki, bunlardan itikada ait çok hakikatler zuhur eder.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 56)

- “Bakınız, sol yolun talihsiz yolcusu, her an ejderhanın ağzına girecekmiş gibi titriyor.”

Sözler (sf. 37)

- “Bakınız, sol yolun bedbaht yolcusu, her vakit ejderhanın ağzına girmeye muntazırdır; titriyor.”

‘**Girmeye muntazırdır**; titriyor’ ile ‘**girecekmiş** gibi titriyor’ cümleleri arasındaki farkı çocuk olsa anlar. Mesele girmeye hazır olmaktır. ‘Ağzına girecekmiş gibi titriyor.’ cümlesinden ‘Ejderhanın ağzına girme ihtimali’ kesinlik ifade etmiyor. Üstadımızın ibaresinden anlaşılan ise: ejdarhanın ağzına girme kesinliği onu titretiyor. Bir mânayı bu kadar ters düz edebilme kabiliyetiniz, Risale-i Nur’un ters açısında olmanızdan mı kaynaklanıyor?

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 57)

- “O iki kardeşten biri müminin ruhu ve salih bir insanın kalbi, diğeri kâfirin ruhu ve bozulmuş kalbidir.”

Sözler (sf. 38)

- “O iki kardeş ise, biri ruh-u mü'min ve kalb-i sâlihtir. Diğeri, ruh-u kâfir ve kalb-i fâsıktır.”

‘**Kâfirin ruhu ve bozulmuş kalbi**’ ibaresi nerede, ‘**kâfirin ruhu ve fasık** –yani günahkârın, haktan sapanın- **KALBİ**’ ibaresi nerede? Neden bozulmuş kalbi sadece kâfire isnad ediyor?’

‘Mü’min ruh ve salih kalb’, ‘kafir ruh fasık kalb’ burada anlatılan ruhun ve kalbin ‘kafir’ ve ‘mü’min’ vasıflarıdır. Temsil hakikat yerine ikame olduğu zaman, temsildeki ilm-i hakikat yok edilir, yerine cehalet ikame olunur.

‘Mecaz, ilmin elinden cehlin eline düşse hakikate inkılab eder, hurafata kapı açar. (Muhakemat 25)’

‘Fısk; haktan udûl, ayrılmak, hadden tecavüz, hayat-ı ebediyeden çıkıp terk etmektir. Fıskın menşei; kuvve-i akliye, kuvve-i gadabiye, kuvve-i şehviye denilen üç kuvvetin ifrat ve tefritinden neş’et eder. (İşarat-ül İ’caz 165)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 58)

➤ “O ova, şu yeryüzüdür.”

Sözler (sf. 38)

➤ “O sahra ise, şu arz ve dünyadır...”

Arz ‘yeryüzü’ olarak türkçeleştirilmiş bile olsa, ‘yeryüzü’ kelimesi ‘dünya’ manasını taşımaz.

‘Hattâ dünya dahi, meyveleri âhiret pazarına gönderilen bir şecere-i hayret-nümadır. (Sözler 76)’

‘Hatıra gelmesin ki: Bu küçücük insanın ne ehemmiyeti var ki, bu azîm dünya onun muhasebe-i a’mali için kapansın, başka bir daire açılsın? (Sözler 62)’

‘Demek, şübhesiz dünya bir mezraadır. Mahşer ise bir beyderdir, harmandır. (Sözler 83)’

gibi pekçok ibarelerden anlaşıldığı gibi “dünya” coğrafik bir terimden çok daha geniş bir kavramdır.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf.58)

➤ “O ağacın başka başka meyveler vermesi ise Samed Yaratıcının kudretinin damgasına, rubûbiyetinin mührüne ve ulûhiyet saltanatının imzasına işarettir.”

Sözler (sf. 38)

➤ “Ve o ağacın birliğiyle beraber muhtelif başka başka meyveler vermesi ise, kudret-i Samedaniyenin sikkesine ve rububiyet-i İlahiyenin hâtemine ve saltanat-ı uluhiyetin turrasına işarettir.”

‘Birliğiyle beraber’ kelimesi neden çıkarılmış. Türkçe değil mi? Halbuki ehadiyeti anlamak için o ibareye ihtiyaç vardır.

Kudret-i Samedaniyenin sikkesi ve rububiyet-i İlahiyenin hâtemi ve saltanat-ı uluhiyetin turrası, ancak ‘ağacın birliğı’ ile beraber anlaşılan mânalardır. ‘Birliğıyle beraber’ kelimesini çıkarırsanız, bu muhteşem hakikatleri karartmış olursunuz.

9. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf.61)

- “Kadîr-i Zülcelâl’î o vakitlerde daha çok tesbih etmek, **O’nun büyüklüğünü dile getirmek**, ve hadsiz nimetlerinden iki vakit arasında toplanmış olanlara karşı şükür ve hamd demek olan namaz o vakitlerde emredilmiştir.”
- **“O’nun yüceliğini ilan...”**

Sözler (sf.40)

- “Kadîr-i Zülcelâl’e o vakitlerde daha ziyade tesbih ve **ta’zim** ve hadsiz nimetlerinin iki vakit ortasında toplanmış yekûnüne karşı şükür ve hamd demek olan namaza emredilmiştir.”
- **“Ta’zim”**

Tazim, Cenab-ı Hakkın azametini sadece dil ile değil, kalben ve amelen dahi ilan etmektir, bir ubudiyet tavrıdır.

‘Nasılki güneşin azamet-i nuru ve kibriya-yı ziyası, perdesiz ve yakınında bulunan başka zaîf nurlara hiçbir cihetle ihtiyaç bırakmadığı ve tesir vermediği gibi, öyle de kudret-i İlahiyenin azamet ve kibriyası dahi, ayrı hiçbir kuvvete, hiçbir kudrete ihtiyaç bırakmadığı gibi, onlara hiçbir icadı, hiçbir hakikî tesiri vermez. (Şualar 19)’

İşte bu mânâ azamet kelimesi ile ifade edilen mânadır. ‘O’nun Büyüklüğünü dile getirmek’ bu mânâyı ifade etmez.

‘Namazın manası, Cenab-ı Hakk’ı tesbih ve ta’zim ve şükürdür. (Sözler 40)’

Tazim, azametın karşısındaki ubudiyet tavrıdır. Namaz da budur. Azamet kavramını kaybederseniz, namazın mânasını kaybetmiş ve kaybettirmiş olursunuz.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 62)

- “İbadetin manası, kulun Cenab-ı Hakk’ın huzurunda kendi kusurunu, aczini ve fakrını görüp O’nun **kusursuz rububiyetinin, kudretinin ve rahmetinin** önünde hayret ve muhabbetle secde etmesidir.”

Sözler (sf. 41)

- “İbadetin manası şudur ki: Dergâh-ı İlahîde abd, kendi kusurunu ve acz ve fakrını görüp **kemal-i rububiyetin ve Kudret-i Samedaniyenin ve rahmet-i İlahiyenin** önünde hayret ve muhabbetle secde etmektir.”

- Kemal-i Rububiyet,
- Kudret-i Samedaniye,

- Rahmet-i İlahiye, Kur'an-ı Kerimin, ne mânası, ne de lafzı değiştirilemez esaslarıdır.

BU KELİMELER OLMAZSA RİSALE-İ NURUN KUR'AN'A AİDİYETİ İPTAL VE İMHA EDİLMİŞ OLUR.

Yani tahrif edilmiş bu mânalar ve bu kitaplar, kavramlar Kur'anî olmadığından asla Kur'an'a aid olamaz. Sizin Kur'andan uzak fehminize aid olur.

BU KELİMELER OLMAZSA KUL, HANGİ FAKRDAN, HANGİ KUSURDAN BAHSEDİP HANGİ HUZURDA SECDE EDECEK?

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 62)

- “Hem rubûbiyetin kusursuz kudreti, kulun kendi zayıflığını ve bütün yaratılmışların aczini görerek, **Samed Yaratıcının** kudretinden tecelli eden eserlerdeki ihtişam karşısında hayranlık ve hayret içinde “Allahu Ekber” deyip **tevazu ile rûkûa** gitmesini, O'na sığınmasını ve tevekkül etmesini ister.”

Sözler (sf. 41)

- “Hem de rububiyetin kemal-i kudreti dahi ister ki: Abd, kendi za'fını ve mahlûkatın aczini görmekle **kudret-i Samedaniyenin** azamet-i âsârına karşı istihsan ve hayret içinde Allahü Ekber deyip **huzû ile rûkûa** gidip ona iltica ve tevekkül etsin.”

‘**Samed Yaratıcı**’ kelimesi nasıl bir tamlamadır, anlaşılmıyor!

‘**Kudret-i Samedaniye**’ kelimesi samed yaratıcı olarak değiştirilemez çünkü bu kelimedeki esas ‘hiçbir şeye ihtiyacı olmayan herşeyin ona ihtiyacı olduğu mutlak kudrettir’.

‘Tevazu başka’, ‘huzû’ başka.

Huzû: Allah’ın azametini, celal ve cemalini, büyüklüğünü tahattur ve tefekkürden hâsıl olan insandaki huzur ve huşû hali. (Lûgat A.Y)

Tevazû: Alçak gönüllülük. (Lûgat A.Y)

Rukûda mı alçak gönüllülük? Kudret-i Samadaniyenin karşısında mı alçak gönüllülük? Allah (c.c.)’ın karşısında tevazu ne mânaya gelir?

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 63)

- “Nasıl ki, bir saatin saniye, dakika, saat ve günlerini sayan miller birbirine bakar, birbirine benzer ve birbirinin hükmünü alır. Aynen öyle de, Cenab-ı Hakkın koca bir saati olan şu dünyanın saniyeleri hükmündeki gece ile gündüz, dakikaları sayan seneler, saatleri sayan insan ömrünün tabakaları ve günleri sayan kainatın ömrünün devirleri birbirine bakar ve birbirini hatırlatır.”

Sözler (sf. 41)

- “Nasılki **haftalık** bir saatin sâniye ve dakika ve saat ve günlerini sayan milleri birbirine bakarlar, birbirinin misalidirler ve birbirinin hükmünü alırlar. Öyle de; Cenab-ı Hakk’ın bir saat-i

kübrası olan şu âlem-i dünyanın sâniyesi hükmünde olan gece ve gündüz deveranı ve dakikaları sayan seneler ve saatleri sayan tabakat-ı ömr-ü insan ve günleri sayan edvar-ı ömr-ü âlem birbirine bakarlar, **birbirinin misalidirler** ve **birbirinin hükmündedirler** ve birbirini hatırlatırlar.”

Bu paragraftaki yazının bütünü vakit kavramının tarifidir, yani vaktin zamandan farkı budur. Bir kelimesini değiştirirseniz, ‘birbirinin misalidir’ ve ‘birbirini hatırlatır’ cümlelerini çıkarırsanız, dolayısıyla namaz vakitleri kavramını kaybedersiniz.

Günlük hayatta kullandığımız saatlerde genellikle gün ibresi mevcut değildir. Halbuki temsilde, günleri sayan ibre de var. ‘**Haftalık saat**’ tabiri kullanılmazsa temsil müşkilleşir.

‘**Birbirinin misalidirler ve birbirinin hükmündedirler ve...**’ kelimeleri kullanılmazsa saat-i kübra olan dünya, saate sadece benzemekle kalır. Halbuki dünya aynen, hakiki bir saattir. Hükümce ‘saat’in aynıdır. Mesela gece ve gündüz, saniyeye benzemez dünya saatinin hakiki saniyeleridirler ve hakeza...

Cenab-ı Hakk’ın saat-i kübrası olan şu alem...

Cenab-ı Hakk’ın koca bir saati olan şu dünya...

‘Koca bir saat’ burada çok anlamsızdır ve anlamsızlaştırır. Çünkü saat-i kübra, zaman ve vakit olarak tecelli eden, İmam-ı Mübin ve Kitab-ı Mübin kavramlarına aittir.

‘İmam-ı Mübin’in imlâsı ile, yani kaderin hükmüyle ve düsturu ile kudret-i İlahiye, icad-ı eşyada herbiri birer âyet olan silsile-i mevcudatı, “Levh-i Mahv-İsbat” denilen zamanın sahife-i misaliyesinde yazıyor, icadediyor. (Sözler 548)’

Sizce dokuzuncu söz neyi anlatıyor?

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf.63)

➤ “Sabah vakti, güneşin doğuşuna kadar, **ilkbahar zamanına**...”

Sözler (sf. 41)

➤ “Fecir zamanı, tulûa kadar, **evvel-i bahar zamanına**...”

‘İlkbahar zamanı’ değil, ‘baharın evveli...’

Baharın öncesi mânası, baharın ortaya çıkışından evvelki zamana işaret eder.

Rahm-ı maderde insanın henüz doğmadığı zaman gibi veya kainatın yaratılıp henüz insanın yaratılmadığı vakti gibi sabah namazı vakti.

Zaman; İmam-ı Mübinden Kitab-ı Mübine geçmiş ve geleceğin teklîğinden bugüne tecelli eden ve kesrette görünen tariftir, tanımdır.

Vakit ise insan, mevsim, bir yıl, kainatın ömrü, senenin ömrü, saat, dakika, gün, ay, yıl, asır, ömr-ü devr-i alem gibi kavramların teklîğinde bir mes’eledir.

Dokuzuncu söz bu tanıımı yapar, namaz vakitleri bu külliyyettedir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf.63)

- “Sabah vakti, güneşin doğuşuna kadar, ilkbahar zamanına, insanın anne karnına düştüğü anlara ve göklerle yerin altı gün süren yaratılışının birinci gününe benzer. **O zamanlardaki ilahi icraatı akla getirir.**”

Sözler (sf. 41)

- “Fecir zamanı, tulûa kadar, evvel-i bahar zamanına, hem insanın rahm-ı madere düştüğü âvânına, hem semavat ve arzın altı gün hilkatinden birinci gününe benzer ve hatırlatır ve **onlardaki şuunat-ı İlahiyeyi ihtar eder.**”

‘Şuunat- İlahiyeyi ***ihtar eder***’ cümlesi ‘o zamanlardaki ilahi icraatı ***akla getirir***’ olarak değiştirilemez.

‘İhtar’ kelimesi ‘akla getirmek’ demek değildir.

‘Manen kalbe ihtar edildi ki... (Lem’alar 260)’

‘Birden kalbe ihtar edildi ki... (Şualar 322)’

‘Ruha hayat veren namazın o geniş hareketini ve âlem-i İslâma yayılmış olan o intibah-ı ruhanîyi muhataba ihtar edip göstermektir. (İşarat-ül İ’caz 42-43)’

Bu vacip hakikatlerin ihtarı ile onlara müteveccihen, insan câmi mahiyeti ile mukabele eder, ubudiyet eder. Sadece akla getirmekle külli ubudiyet yapılmaz.

‘***O zamanlardaki ilahi icraatı...***’ cümlesi ile ifade edilen ‘***onlardaki şuunat-ı İlahiyeyi...***’ demek değildir.

Allah (c.c.) zamandan münezzehtir. Allah’ın icraatı da zamandan münezzehtir. Şuunat-ı İlahiye de zamandan münezzehtir. Ve namaz vakitleri, zamandan münezzehtir Rububiyet’e, ubudiyet yoludur.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 63)

- “İkindi vakti, güz mevsimine, ihtiyarlık çağına, Ahirzaman Peygamberi’nin (asm) saadet asrına benzer. O zamanlardaki ilahi tecellileri ve Rahmanî **nimetleri akla getirir.**”

Sözler (sf. 42)

- “Asr zamanı ise, güz mevsimine, hem ihtiyarlık vaktine, hem âhirzaman Peygamberinin (Aleyhissalâtü Vesselâm) asr-ı saadetine benzer ve onlardaki şuunat-ı İlahiyeyi ve **in’amat-ı rahmaniye**yi ihtar eder.”

‘Nimetleri akla getirmek’ cümlesi, ‘in’amat-ı rahmaniye’yi ihtar eder’ anlamına gelmez.

Nimet ayrıdır, İn’am ayrıdır.

İn’amat;

El-Mün'im isminden gelen nimet vermek fiili, yani nimetin verilışı.

'Cin ve insin en çok isyanlarını, en şedid tuğyanlarını, en azîm küfranlarını tevliid eden şöyle bir vaziyetleridir ki; nimet içinde İN'AMI görmüyorlar. in'amı görmediklerinden mün'im-i hakikî'den gaflet ederler. Mün'imden gafletleri saikasıyla o nimetleri esbaba veya tesadüfe isnad ederek, Allah'tan o nimetlerin geldiğini tekzib ediyorlar. (Mesnevi-i Nuriye 95)'

'Yani nimetten in'ama bak, in'amdan mün'im-i hakikî'yi düşün. Bu düşünmek bir şükürdür. (Mesnevi-i Nuriye 173)'

Anlaşıldığı gibi nimeti görmekten ziyade nimette **in'amı** görmek esas meseledir, Cenab-ı Rahman namaz vakitlerini in'amını göstermeye bir ayine kılmış ki, kulları gaflete düşüp mükellef oldukları hamd vazifelerini unutmasınlar.

'Nimetleri akla getirir' cümlesinde, bu manaların hiçbirisi olmadığı için, 9.Söz bu noktadan, bu sadeleştirme su-i kastıyla TAHRİF edilmiştir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf.69)

➤ "... Din Gününün Sahibi'ne ..."

Sözler (sf. 46)

➤ "... ezel ve ebed sultanı olan Mâlik-i Yevmiddin'e ..."

'Din Gününün Sahibi' kelimesi, türkçe ezanı ve ezanı türkçeleştiren zihniyeti hatıra getiriyor.

'Acaba kendine müslüman diyen bir adam, dünyanın bir menfaati için, bir günde elli kelime Firengî lûgatından taallüm ettiği halde; elli senede ve her günde elli defa tekrar ettiği Sübhanallah ve Elhamdülillah ve Lâ ilahe İllallah ve Allahü Ekber gibi mukaddes kelimeleri öğrenmezse, elli defa hayvandan daha aşağı düşmez mi? Böyle hayvanlar için, bu kelimat-ı mukaddese tercüme ve tahrif edilmez ve tehcir edilmezler! Onları tehcir ve tağyir etmek, bütün mezar taşlarını hakketmektir; bu tahkire karşı titreyen mezaristandaki ehl-i kuburu aleyhlerine döndürmektir. (Mektubat 434)'

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf.69)

➤ "...hayretle karışık bir muhabbet, beka esintili bir mahviyet ve izzetli bir tevazu içinde "Allahü Ekber" deyip secdeye gitmesi..."

Sözler (sf. 47)

➤ "...hayret-âlûd bir muhabbet, beka-âlûd bir mahviyet, izzet-âlûd bir tezellül içinde 'Allahü Ekber' deyip sücda gitmek..."

Hayret-âlûd'a, hayretle karışık derken, 'beka âlûd' kelimesine, 'beka esintili' anlamsızlığı getirilmiş.

'İzzetli bir tevazu', hıristiyanların ibadet şeklini ve muharref hıristiyanlıktaki insan tanımını akla getiriyor.

'Âlûd' karışık manasından çok, ikinci kelimenin anlamını birinci kelimeye yükler.

Yani 'hayret-âlûd' hayretli bir muhabbet anlamına daha yakındır.

Beka-âlud bir mahviyet baki manasında bir yok oluş, izzet mânasında bir zillet hakikati olur .Böylece secdeyi tarif eder.

Hıristiyanlıkda secde yoktur. İbadetleri kendi şahsiyetleri adına izzetli bir tevazudur.Yok oluşla bir izzet, İslamiyetin secdesine ait bir mânadır.

* * *

10. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 73)

- “Şu memleketin nasıl idare edildiğine bak! En fakirden, en zayıftan **başlayarak** herkese mükemmelce hazırlanmış rızıkları nasıl da veriliyor!”

Sözler (sf. 50)

- “Bu gidişata, icraata bak! Nasıl en fakir, **en zaîften tut, tâ herkese** mükemmel, mükellef erzak veriliyor.”

Başlayarak kelimesi aslında yoktur. Bu cümleye bu kelime ilave edilerek mana bozulmuştur. Çünkü, ‘en fakirden, en zayıftan tut ta herkese...’ cümlesi ile, rızık verme fiiline ait vahdet hakikati ve rızıklandırmanın külliyeti anlatılmış. Rububiyet-i İlahiyenin fiillerinde başlamak bitmek yoktur.

Başlamaktan ve bitmekten münezzehtir.

‘Tevhid ve vahdette cemal-i İlahî ve kemal-i Rabbanî tezahür eder. Eğer vahdet olmazsa, o hazine-i ezeliye gizli kalır. (Şualar 7)’

‘Eğer tevhid nazarıyla bakılmazsa, o cemal gizlenir ve o cüz’î iâşe dahi esbaba ve tesadüfe ve tabiata havale edilir; bütün bütün kıymetini, belki mahiyetini kaybeder. (Şualar 7)’

‘Evet bir meyve, bir çiçek, bir ışık gibi küçücük bir ihsan, bir nimet, bir rızık; bir küçük âyine iken, tevhidin sırrıyla birden bütün emsaline omuz omuza verip ittisal ettiğinden, o nevi büyük âyineye dönüp o nev’e mahsus cilvelenen bir çeşit cemal-i İlahîyi gösterir. Ve fânî, muvakkat olan güzellik ile, bâkî bir nevi hüsn-ü sermedîyi irae eder. (Şualar 9)’

Tasarrufatın, icraatın, külliyet mânasındaki, vahdet ayinedarlığını kaldırarak kesretin içinde başlayıp devam eden mahlukatın fiilleri gibi cüz’î ve nakıs bir mânayı getiriyor.

Bediüzzaman’ın o muazzam tevhid ilmi yok ediliyor.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 73)

- “Demek ki, şu saltanat sahibinin sınırsız **cömertliği**, pek geniş bir merhameti, pek büyük bir izzeti...”

Sözler (sf. 50)

- “Demek şu saltanat sahibinin pek büyük bir **keremi** pek geniş bir merhameti var.”

Kerem, ihsan, cûd, seha, lütuf; Cenab-ı Hakk’ın rahmetiyle vermesinin ayrı ayrı mânalarıdır.

‘Öyle ulvî bir keremle ziyafetler, ikramlar olunuyor ki, nihayetsiz bir kerem eli içinde işlediğini bedâheten gösteriyor. Meselâ, bahar mevsiminde cennet hurileri tarzında bütün ağaçları sündüs-misal libaslar ile giydirip,

çiçek ve meyvelerin murassatıyla süslendirip hizmetkâr ederek onların latif elleri olan dallarıyla, çeşit çeşit en tatlı, en musanna' meyveleri bize takdim etmek; hem zehirli bir sineğin eliyle şifalı en tatlı balı bize yedirmek; hem en güzel ve yumuşak bir libası elsiz bir böceğin eliyle bize giydirmek; hem rahmetin büyük bir hazinesini küçük bir çekirdek içinde bizim için saklamak; ne kadar cemil bir kerem, ne kadar latif bir rahmet eseri olduğu bedaheten anlaşılır. (Sözler 64)'

Onuncu Söz Dördüncü Suret ve Dördüncü Hakikatte '**cud ve sehavet**' ifadesi de '**sonsuz bir cömertlik**' olarak sadeleştirilmiş.

'Ay ile Güneşi lâmba yapmak, yeryüzünü bir sofrâ-i nimet ederek mat'umatin en güzel çeşitleriyle doldurmak, meyveli ağaçları birer kab yapmak, her mevsimde birçok defalar tecdid etmek; hadsiz bir cûd u sehaveti gösterir. (Sözler 67)'

Kerem; güzelleştirip ikram ederek verir.

Latif; lûtuflandırarak verir.

İhsan; ihtiyaçlarımızın karşılıksız olarak verilmesidir.

Seha; verdiklerinin bitmemesi, tükenmemesi ve hazinesinden hiçbirşeyin eksilmemesidir.

Cûd; bekayı vermesi, tükenmemeyi ikram etmesi, daimiliği lûtfetmesi, ebediliği ihsan etmesidir.

Bütün bu mânaları sadece cömertlik kelimesiyle, nasıl ifade edebilirsiniz?

Bütün bunlar Allah'a iman hakikatlerine ait esaslardır; değişmez, değiştirilemez hükümlerdir. Bu manalar ancak bu kelimelerle öğrenilebilir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 85)

- “Ya da mesela, toprağın her bir zerresinin birbirinden farklı bütün tohum ve çekirdeklere yuva olması onların büyümesini sağlaması mümkündür.”

Sözler (sf. 60)

- “Mesela, toprakta, her bir zerresi kabildir ki, muhtelif bütün tohumlar ve çekirdeklere medar ve menşe olsun.”

Toprağın, tohum ve çekirdeklere yuva olup, onların büyümesini sağlaması iddiası **esbab şirkidir**.

'Yoksa 'Bir Allah var' deyip, bütün mülkünü esbaba ve tabiata taksim etmek ve onlara isnad etmek, hâşâ hadsiz şerikleri hükmünde esbabı merci' tanımak ve herşeyin yanında hazır irade ve ilmini bilmemek ve şiddetli emirlerini tanımamak ve sıfatlarını ve gönderdiği elçilerini, peygamberlerini bilmemek, elbette hiçbir cihette Allah'a iman hakikatı onda yoktur. (Emirdağ Lahikası-1 203)'

‘وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ’ Ve bu kasem gösteriyor ki, şecere-i kâinatın en geniş dairesi ve en müntehası ve nihayâtı ve teferruatı dahi Zât-ı Vâhid-i Ehad'in

kudretiyle ve iradesiyledir. Çünkü mahlukatın en mütehab ve en müstesnası olan Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nefsi, kendi kendine mâlik olmazsa ve ef'alinde serbest bulunmazsa ve harekâtı başka bir ihtiyara bağlı ise; elbette hiçbir şey, hiçbir şe'n, hiçbir hal, hiçbir keyfiyet -cüz'î olsun küllî olsun- o muhit iktidarın, o şamil ihtiyarın daire-i tasarrufunun haricinde olamaz. (Şualar 6)'

'Herbir nebat ve ağaç ve otların ipek gibi yumuşak kök ve damarları, "Bismillah" der. Sert olan taş ve toprağı deler geçer. Allah namına, Rahman namına der, her şey ona müsahhar olur. (Sözler 6 - 7)'

'İşte إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ âyeti, şirkte hadsiz ve çok büyük bir zulüm bulunduğunu ifade ile bildirir. Şirk öyle bir cürümdür ki, herbir mahlukun hakkına ve şerefine ve haysiyetine bir tecavüzdür. Ancak onu Cehennem temizler. (Şualar 11)'

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 90)

- *"Çünkü **mutlak yokluk**, şefkati belaya, sevgiyi yakıcı bir ateşe, nimeti şiddetli bir cezaya, akılı uğursuz bir alete ve lezzeti eleme çevirir."*

Sözler (sf. 65)

- *"**Bir daha dönmemek üzere zevâl ise**; şefkati musibete, muhabbeti hırkate; ve ni'meti nıkmete; ve akılı, meş'um bir âlete; ve lezzeti eleme kalbettirmekle..."*

'Mutlak yokluk' kelimesi 'bir daha dönmemek üzere zeval' manasını ifade etmez. Çünkü zeval kavramı, o nimetin tadılıp fark edilmesinden sonra, ayrılmaktan gelen dehşetli bir azabı ifade ediyor. 'Mutlak yokluk' kelimesinde bu mana yoktur.

وَالْيَهُ الْمَصِيرُ ، Yani: Dâr-ı fâniden dâr-ı bâkiye dönülecek ve Kadîm-i Bâki'nin makarr-ı saltanat-ı ebediyesine gidilecek ve kesret-i esbabdan Vâhid-i Zülcelal'in daire-i kudretine gidilecek, dünyadan âhirete geçilecek. Merciiniz onun dergâhıdır, melceiniz onun rahmetidir ve hâkeza... (Mektubat 252)'

'Ey insan! Nimetin zevalinden elem çekme. Çünkü rahmet hazinesi tükenmez. Ve lezzetin zevalini düşünüp, o elemde feryad etme. (Mektubat 225)'

Risale-i Nurun ilmî üslubu, insanın fitratıyla, duygularıyla, hissiyatlarıyla, elemleriyle ve sevinçleriyle doğrudan alakalıdır ve tam uyumludur. Sadeleştirerek sahteletirenler ise bu alakadarlığa ait manaları, tahrif etmiştir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 93)

- “...ayna olan seyirci ...”

Sözler (sf. 67)

- “...mütehayyir seyirci...”

‘Ayna olan seyirci’, ‘mütehayyir seyirci’ kelimesi yerine konulmakla, cemal ve kemale ayinedarlıkta, insanın ubudiyetinde bir esas olan **hayret** manası ortadan kaldırılmıştır.

‘İbadetin manası şudur ki: Dergâh-ı İlahîde abd, kendi kusurunu ve acz ve fakrını görüp kemal-i rububiyetin ve kudret-i Samedaniyenin ve rahmet-i İlahiyenin önünde hayret ve muhabbetle secde etmektir. (Sözler 41)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 94)

- “Demek, baki bir cennet ve içinde ebediyen kalacak muhtaç misafirler ister.”

Sözler (sf. 67)

- “Demek ebedi bir cenneti, hem içinde ebedi muhtaçları ister.”

Muhtaç misafirler kelimesini nereden çıkardınız?

Misafirlik dünyada olur. Cennet bizim asıl vatanımız.

‘Yani, bu dâr-ı fâniden gidip dâr-ı bâkide huzur-u kibriyaya müşerref olacaklar. Yani, esbab dağdağasından ve vesaitin karanlık perdelerinden kurtulup, Rabb-i Rahîm’lerine makarr-ı saltanat-ı ebedîsinde perdesiz kavuşacaklar. (Mektubat 228)’

Cennette misafir olacağını düşünmek, ahirete imanı sarsar.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 94)

- “Çünkü gizli, kusursuz kemal, kendisini takdir edenlerin, beğenip mâşâallah diyerek seyredenlerin karşısında sergilenmek ister.”

Sözler (sf. 68)

- “Çünkü: Gizli, kusursuz kemalât ise takdir edici, istihsan edici, mâşâallah diyerek müşahede edicilerin başlarında teşhir ister.”

‘**Başlarında**’ kelimesi ‘**karşısında**’ ile değiştirilmiştir.

‘**Başlarında**’ kelimesiyle kemalatın azameti, yüksekliği ile beraber acz, fakr mahiyetinde olan insanın abdiyyeti manası vardır.

‘**Başlarında**’ kelimesi secdeye telmihtir. Baş eğmek, boyun eğmek de rukûya telmihtir.

Gizli kusursuz kemalatın dergâhında, namazı ifade eder.

‘**Karşısında sergilenmek**’ ifadesi muharref hristiyanlığa aittir. Muharref Hristiyanlıkta secde ve rukû yoktur. İbadet zannedilen şey **şirk**tir.

Bu bir Hristiyanlık telkinidir...

‘...evkat-ı hamsede rükû ve sücud kancasıyla gururun hortumunu bük, sık, başını kır, imanı doldur. (Mesnevi-i Nuriye 148)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 96)

- “Haşiye: ...elbette o en büyük kul herkes adına, bütün ihtiyaçlara cevap veren Cenab-ı Hakk’tan isteyecektir.”

Sözler (sf. 69)

- “Haşiye: Elbette o hâcet, **en büyük bir hâcettir** ve en büyük bir abd, umumun nâmına onu Kadiyy-ül Hacat’tan isteyecek.”

Beka hâcetinin en büyük bir hâcet olması ifade edilmemiş. Halbuki en büyük hâcet olan beka ihtiyacı, haşrin en büyük delilidir.

‘Hattâ denilebilir ki: Âlem-i bekanın ve ebedî Cennet’in bir sebeb-i vücudu, şu mahiyet-i insaniyedeki o şiddetli aşk-ı bekadan çıkan gayet kuvvetli arzu-yu beka ve beka için fitrî umumî duadır. (Lem’alar 15)’

‘İşte o dava ise, yüzbin meşahir-i insaniyenin ve hadsiz nev'-i beşerin yıldızları ve mürşidlerinin müttefikan, kâinat sahibinin ve mutasarrıfının binler va'd u ahdlarına istinaden haber verdikleri ve bir kısmı gözleriyle gördükleri şu ki: Herkesin iman mukabilinde bu zemin yüzü kadar bağlar ve kasırlar ile müzeyyen ve bâki ve daimî bir tarla ve mülkü kazanmak veya kaybetmek davası başına açılmış. Eğer iman vesikasını sağlam elde etmezse kaybedecek. (Şualar 202 - 203)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 98)

- “Haşiye: İşte şu sırdandır ki: İnsanlar **Resul-ü Ekrem’in** (aleyhissalatu vesselam) duasına amin dedikleri gibi, yerden göklere, seradan süreyyaya kadar bütün varlıklar da onun nuruyla iftihar edip ona alaka gösteriyor.”

Sözler (sf. 71)

- “Haşiye: İşte şu sırdandır ki: İnsanlar **Zât-ı Ahmediye’nin** (asm) duasına amin dedikleri gibi, arş ve ferş ve seradan süreyyaya kadar bütün mevcudat Onun nuruyla iftihar edip, alakadarlık gösteriyorlar.”

Zat-ı Ahmediye’nin (asm) ism-i mübarekini ne için Resul-ü Ekrem (asm) olarak değiştirdiniz?

Efendimiz'in (asm) duası, ubudiyetidir. 'Ahmed' (asm) ismi ubudiyetine bakar.

Mi'rac, Ubudiyet-i Ahmediye (asm) olarak ifade edilir.

'Uluhiyet, mukteza-yı hikmet olarak tezahür istemesine mukabil, en a'zamî bir derecede Zât-ı Ahmediye (asm) dinindeki a'zamî ubudiyetiyle en parlak bir derecede göstermiştir. (Sözler 576)'

Efendimizin Muhammed (asm) ismi, risaletini ifade eder.

Risale-i Nur, Efendimize (asm) ait hangi vasfa dikkati çekmek istiyorsa, o vasfı ifade eden ismi kullanmıştır.

'Zât-ı Peygamberîyi (A.S.M.) bir sıfatla tavsif ettiği zaman, o sıfatın nereye taalluk ettiğini düşünsün ki, tekrar be tekrar salavat getirmeye müşevviki olsun. (Mesnevi-i Nuriye 88)'

Siz ne için, hangi mâna için, Zât-ı Ahmediye (asm) yerine Resul-ü Ekrem (asm) dediniz?

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 99)

- “Nasıl ki Resul-ü Ekrem (aleyhissalatu vesselam) peygamberliği, şu imtihan meydanının açılmasına sebebiyet vermiş ve o, **لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ** sırrına erişmiştir.”

Sözler (sf. 72)

- “Demek nasıl ki Onun risaleti, şu dâr-ı imtihanın açılmasına sebebiyet verdi, **لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ** sırrına mazhar oldu.”

'Mazhar olmak' Allah'ın ihsanı manasını ifade eder. 'Erişmiştir' kelimesi bu manayı yok eder. Kendinden sudûr etmiş gibi gösterir.

'Maahaza mebde-i hayatına şek ve şübhe ile bakan adam herhalde masdar ile mazhar, menba' ile makes, zâtî ile tecelli aralarını fark edemiyor. Ve bu yüzden şübheye düşer. Evet Nebiyy-i Zîşan (asm) tecelliyat-ı İlahiye mazhar ve makestir; masdar ve menba' değildir. Çünkü o zât yalnız âbiddir ve ibadetçe herkesten ileridir. Demek bu kadar görünen terakkiyat, kemalât onun zâtî malı değildir. Ancak hariçten verilen Rahman-ı Rahîm'in tecellileridir. (Mesnevi-i Nuriye 86)'

Kitabın bütününde olduğu gibi, burada da kaybedilen bir tevhid mânası daha!

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 100)

- “...yerkürenin insana beşik, güneşin lamba olması gibi emirle meydana gelen müthiş haller...”

Sözler (sf. 73)

- “... Arzı insana beşik, Güneşi halka lâmba yapmak gibi dehşetli teshirat ...”

'Dehşetli **teshirat**' kelimesi '**müthiş haller**' mânasına nasıl gelir?

Teshiratın neticesi olarak, mevcudat, Cenab-ı Hakk'ın emrine musahhar olur, emrine itaat eder.

**'Daha tasrif-i hava ve teshir-i sehab gibi şuunat-ı İlahiyeyi bunlara kıyas et...
(Sözler 201)'**

**'Hem bizlerdeki haşmetli intizamat ve dehşetli harekât ve hikmetli teshirat
gösteriyor ki, bizim ustamız öyle bir zâttır ki; bütün mevcudat, zerrelere
yıldızlara ve güneşlere kadar emirber nefer hükmünde ona muti' ve
müsaahhardırlar. (Sözler 596)'**

Görüldüğü gibi teshir, Allah(c.c.)'ın emrine musahhar olmak mânasını taşır.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 105-106)

- "Gelecekte gerçekleşmesi mümkün olan herşeye gücü yeten, geçmiş zamandaki bütün olup bitenler **kudret mucizelerine** şahidlik eden..."

Sözler (sf. 78-79)

- "Hem bütün gelecek zamanda olan mümkünâta **kadîr olduğuna**, bütün geçmiş zamandaki mu'cizat-ı kudreti olan vukuatı şehadet eden..."

Bu tahrif edilmiş kitabı okuyanlar, haşre ait akli delilleri kaybederler.

**'İ'lem Eyyühel-Aziz! İlim ve yakîn şümülüne dâhil olan ahval-i maziye ile şek
perdesi altında kalan ahval-i istikbaliye arasında şöyle bir mukayese yap:
Silsile-i nesebin ortasında, bir dedenin yerinde kendini farzet, otur. Sonra
mevcudat-ı maziye kafilisine dâhil olan ecdadınla henüz istikbal rahminde
kalıp da peyderpey vücuda çıkan evlâd ve ahfadın arasında bir tefavüt var
mıdır? İyice bak! Evvelki kısım ilim ve ittikan ile Sâni'in masnuu olduğu
gibi, ikinci kısım da aynen o Sâni'in masnuu olacaktır. Her iki kısım da,
Sâni'in ilmi ve müşahedesi altındadır. Bu itibarla, ecdadın iadeten ihyası,
evlâdının icadından daha garib değildir. Belki daha ehvendir. İşte bu
mukayeseden anlaşıldı ki: Vukuat-ı maziye, Sâni'in bütün imkânat-ı
istikbaliyeye kadîr olduğuna şehadet eden bir takım mu'cizelerdir.
(Mesnevi-i Nuriye 240)'**

'Cennet'i halk etmek, bir bahar kadar ona rahattır. (Mektubat 227)'

Geçmiş ve gelecek ayinedarlığında tecelli eden kudrete ait, teklik manasıyla anlaşılabilen haşır hakikatine ait delil, bu tahrifle karartılmış. Çünkü cenneti yaratan fiil ile baharı yaratan fiil aynı fiildir, tek fiildir. Geçmişteki baharlarla gelecekteki haşır mânası o fiilin tekliğinde, şuhuda yakın bir imanı netice verir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 106)

- “Haşiye: O varlıklar, o Kadir Zât’ın gücünün, bütün geleceğin ve olması mümkün şeylerin yaratılmasına yettiğine kesin bir şekilde şahitlik eder.”

Sözler (sf. 78-79)

- “Haşiye: Kat’î şehadet ederler ki: O Kadîr, bütün istikbalin, bütün mümkînâtın icadına, bütün acaibinin izharına muktedirdir.”

1. ‘O Kadir Zâtın gücünün’ cümlesi Zat, sıfat, esma noktasında bir karmaşadır.

Halbuki bu cümlede, **O Kadîr** diye, doğrudan esma nazara verilmektedir.

2. ‘Bütün geleceğin ve olması mümkün şeylerin yaratılması,’ ‘mümkînâtın icadı’ anlamını taşımaz

‘**Mümkinat**’ Kur’an’a ait bir terminolojidir, mazmundur, ıstılahdır, derinliğinde pek çok hakikati ifade eden bir kelimedir.

‘...mümkînâtın vücud ve ademinin müsavatından ibaret olan imkânındaki müvazenesi... (Sözler 91)’

‘Mümkinat’ kelimesini kaldırıp, yerine ‘**olması mümkün şeylerin yaratılması**’ gibi uzun bir cümleyi getirseniz bile, bu tek kelimelik terminolojinin, mazmunun, kavramın ifade ettiği derin mânayı ifade edemezsiniz.

KUR’AN’A HİZMET, KUR’AN’A AİT BU KAVRAMLARIN ÖĞRETİLMESİDİR, TAHRİF EDİLMESİ DEĞİLDİR.

3. Bundan başka bu cümlede; Tevhidi katleden ‘**yaratılmasına yettiğine**’ ibaresini oraya koyan hangi mantıktır?!

Bu cümle ile kudrete acz isnad edilmiş. ‘**Nisbî bir kudret**’ dalaleti iddia edilmiştir.

Risale-i Nur tevhidi Kur’an tarzında anlatır. Kur’an terminolojileriyle anlatır. Bu tarzın ve bu terminolojilerin dışında, tevhidi anlatmanıza imkan yoktur. Ancak dalalet ve şirke hizmet edersiniz.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 108)

- “...o son derece karışık haşr ü neşr sırasında her şeyi birbirinden ayırt ederek ilminin enginliğini bildiren...”

Sözler (sf. 80)

- “...o haşr ve neşr içinde nihayet derecede karışık ve ihtilat içinde, nihayet derecede imtiyaz ve tefrik ile ihata-i ilmiyyesini gösteren...”

‘**Karışık haşr ü neşr sırasında**’ cümlesi ile ‘**O haşr ve neşr içinde nihayet derecede karışık**’ cümlesinin mâna farkı çok açıktır. ‘**Karışık**’ kelimesi başa alınarak, Cenab-ı Hakk’ın haşr ü neşr **fiiline** ‘**karışık**’ denilmiştir. Haşâ ve kellâ!!! Karışıklık ve ihtilat, mahlûka, kesret boyutuna aittir. Mülk alemi zıtların cevelengahıdır.

‘Hem madem gündüz bedahetle güneşi gösterdiği gibi; zemin yüzünde, mevsimlerin tebeddülünde küllî ölmek ve dirilmekte, perde arkasında bir mutasarrıf gayet intizamla koca küre-i arzı bir bahçe, belki bir ağaç kolaylığında ve intizamında ve azametli baharı bir çiçek sühuletinde ve mizanlı zînetinde ve zemin sahifesinde üçyüz bin haşr u neşrin nümune ve misallerini gösteren üçyüz bin kitab hükmündeki nebatat ve hayvanat taifelerini (onda) yazar, beraber ve birbiri içinde şaşırmayarak, karışık iken karıştırmayarak, birbirine benzemekle beraber iltibassız, sehivsiz, hatasız, mükemmel, muntazam, manidar yazan bir kalem-i kudret, bu azameti içinde hadsiz bir rahmet, nihayetsiz bir hikmet ile işlediği...(Şualar 212)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 112)

- “Hiç akıl kabul eder mi ki, insana saçının telleri adedince vazife yüklesin de, yalnız bir saç teli hükmünde dünyevi bir ücret versin...”

Sözler (sf. 84)

- “Hem hiç akıl kabul eder mi ki: İnsanın başına ve içindeki havassına saçları adedince vazifeler yükletsin de, yalnız bir saç hükmünde ona bir ücret-i dünyeviye versin.”

Şuradaki beyanın inceliğini, anlatım güzelliğini, temsil keyfiyetini görmemek cehaletten öte bir şey.

Temsil şu;

İnsan,

İnsanın başı,

İnsanın başındaki saç telleri adedi,

Saç telleri adedince hikmetler,

Hikmetler adedince vazifeler, mânası sadece başa ait bir temsildir. İnsanın bütününe ait hikmetler bu temsilin kıyaslaması ile çok küllî ve derin anlaşılabilir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 113)

- “Evet, her kim fikren tarihte yolculuk edip geçmişe gitse, bu gördüğümüz dünya, şu imtihan meydanı ve sergi gibi, seneler sayısınca yok olmuş menziller, meydanlar, sergiler, âlemler görecektir.”

Sözler (sf. 84)

- “Evet herkim fikren tarihe binip mazi cihetine gitse, şu zaman-ı hazırda gördüğümüz menzil-i dünya, meydan-ı ibtila, meşher-i eşya gibi, seneler adedince vefat etmiş menziller, meydanlar, meşherler, alemler görecektir.”

‘Yok olmuş’ cümlesi ‘vefat etmiş’ cümlesinin yerine kullanılamaz.

Vefat etmek,yok olmak demek değildir.

'Bu cihetten maksad, geçmiş zamandır. Binaenaleyh felsefe gözlüğüyle sağ cihete bakıldığı zaman, mazi ülkesinin kıyameti kopmuş, altı üstüne çevrilmiş, karanlıklı, korkunç büyük bir mezaristanı andıran bir şekilde görünecektir. Ve bu görünüşte insan pek büyük bir dehşete, vahşete, me'yusiyete maruz kaldığında şübhe yoktur. Fakat iman gözlüğüyle o cihete bakıldığı zaman, hakikaten o ülkenin altı üstüne çevrilmiş bir şekilde görünürse de, fakat can telefı yoktur.. (Şualar 753 - 754)'

Geçmiş zamana '**yok olmuş**' olarak bakmak, EHL-İ DALALETİN, EHL-İ KÜFRÜN nazarıdır.

'O vakit zaman-ı mazi, bir mezar-ı ekber değil, belki herbir asrı bir nebinin veya evliyanın taht-ı riyasetinde vazife-i ubudiyeti îfa eden ervah-ı sâfiye cemaatlarının vazife-i hayatlarını bitirmekle 'Allahü Ekber" diyerek makamat-ı âliyye uçmalarını ve müstakbel tarafına geçmelerini kalb gözü ile görür. (Sözler314)'

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 118)

➤ *"Haşri gösteren **yaratılış kanunlarının**, şu anlattıklarımızdan ibaret olduğunu da zannetme!"*

Sözler (sf.89)

➤ *"Hem zannetme ki, Haşre delalet eden kainatın **âyât-ı tekvîniyesi**, şu geçen bahsettiğimize münhasırdır."*

'Yaratılış kanunları' mânası, kainatın, 'âyât-ı tekvîniyesinin' anlattıkları mânasına hiç gelmez.

'Âyât-ı tekvîniye' sadece '**yaratılış kanunları**' değildir; kâinat, kâinatın mevcudatı, mevcudatın keyfiyatı, bütün külliyet ve cüzîyet ve bütün küller ve cüzler '**âyât-ı tekvîniye**' kavramına dâhildir. Sadece '**yaratılış kanunları**' ifadesi '**âyât-ı tekvîniye**' ifadesine göre çok sığ ve zayıf kalır.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 120)

➤ *"... **eşyanın perde arkasının** şeffaflığı ..."*

Sözler (sf. 91)

➤ *"... **melekûtiyet-i eşyanın** şeffâfiyeti..."*

'Eşyanın perde arkası' demek '**melekutiyet**' kavramı demek değildir.

'**Melekû**'u perde arkası diye ifade etmek çok dardır. Kudretin taalluk ettiği vecihtir. Muazzam 29.söz baştanbaşa melekûtu anlatır.

'Zira âyinenin iki vechi gibi, herşeyin bir "mülk" ciheti var ki, âyinenin mülevven yüzüne benzer. Muhtelif renklere ve hâlâta medar olabilir. Biri 'melekût'tur ki, âyinenin parlak yüzüne benzer. (Sözler 293)'

‘...melekûtiyet ve hakikat canibinde, herşey şeffaftır, güzeldir. Kudretin bizzât mübaşeretine münasibdir, izzetine münafî değildir. (Sözler 293)’

‘Hem herşeyin lekesiz, perdesiz melekûtiyet ciheti, ona müteveccihdir. Hem ona mukabildir. Hem tesavi-i tarafeynden ibaret olan imkân itibariyle müvazenettir. Hem şariat-ı fitriye-i kübra olan nizam-ı fıtrata ve kavanin-i âdetullaha mutî’dir. Hem manilerden ve ayrı ayrı hususiyetlerden melekûtiyet ciheti mücerred ve safidir. (Sözler 529)’

Bu kitabı okuyanlar melekutiyet kelimesini Kur’an’ın anlattığı mana ile anlayamazlar, öğrenemezler. Böylece bu cehalete sebebiyet vermenin mes’ulü de siz olursunuz!

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 129)

➤ “Bu ise son derece akıl dışı ve saçma olmaz mı?”

Sözler (sf. 99)

➤ “... ve yüz derece muhal ve bâtıl olmaz mı?”

1. ‘**Bâtıl**’ mazmunu ‘**saçma**’ olarak değiştirilemez.

Batıl, hakkın zıttıdır.

‘Fakat bâtil ve dalal ise, hakkı arıyorken haberi olmadan eline düşer. Hakikatın madenini kazarken ihtiyarsız bâtil onun başına düşer. (Muhakemat 124)’

‘....ruhun maddiyata, nurun zulmete, imanın küfre, hakkın bâtila, tevhidin şirke ve irfanın cehle galib gelmesi demektir. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi 268)’

2. ‘Muhal kelimesi’ de, akıl dışı olarak anlaşılamaz. Muhal; aklen, kalben, ayat-ı tekviniyenin içinde, her zaman ve her durumda geniş bir perspektifte **imkansız** demektir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 132)

➤ “Elbette o kitabın aslı yazılmıştır. Haşir ve neşir ile o kitap tamamlanacak ve herkesin amelleri ona kaydedilecektir.”

Sözler (sf. 101)

➤ “Elbette ve herhalde o kitabın aslı yazılmış ve haşir ve neşir ile haşiyeleri de yazılacak. Ve umumun defter-i a’malleri onda kaydedilecek.”

Üstadımız ‘**haşir ve neşir ile haşiyeleri de yazılacak**’ diyor. Tamamlanacak tabirinden ise ‘**haşir ve neşir henüz yarım, sonra tamamlanacak**’ gibi bir mana hatıra geliyor.

‘Ehl-i İtizal’in bazı imamları "Cehennem sonradan halkedilecektir" demeleri, hâl-i hazırda tamamıyla inbisat etmediğinden ve sekenelerine tam münasib bir tarzda inkişaf etmediğinden, galattır ve gabavettir. (Mektubat 9)’

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 137)

- “Hayatın yirmi sekizinci vâsfında, onun, imanın altı şartına bakıp onları ispat ettiği, onların birer hakikat olarak meydana çıkmalarına işaretlerde bulunduğu bildirilmiştir.”

Sözler (sf. 106)

- “Hayatın yirmi sekizinci hâssasında beyan edilmiştir ki: Hayat, imanın altı erkânına bakıp isbat ediyor. Onların tahakkukuna işaretler ediyor.”

İnsaf ile bakan, hakikati görmek isteyen, şu iki cümleye baksa, “acaba hangisi daha anlaşılır?” diye düşünse, hangi cümlenin anlaşılabilirliğine hükmeder? Kavramaları birbirine karıştırmak, kelimelerin nazmını bozmak SADELEŞTİRMEK midir?

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 137)

- “Evet, madem bu kâinatın en mühim neticesi, meyvesi ve yaratılış hikmeti hayattır.”

Sözler (sf. 106)

- “Evet, madem bu kâinatın en mühim neticesi ve mâyesi ve hikmet-i ilkati hayattır.”

‘Mâye’ kelimesi, ‘meyve’ olarak değiştirilemez.

‘Mâye’ (maya, esas, temel) başka, ‘meyve’ başkadır. Mayeyi meyveye çeviren bir kitaba nasıl itimad edilebilir?

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 138)

- “Acaba senin bedeninde, bahçende ve vatanında hayatın için gerekli, uygun olan bütün ihtiyaçları ve donanımı, hikmet, inayet ve rahmetle hazırlayan, hepsini vaktinde yetiştiren, hatta midenin bekâ ve yaşama arzusuyla ettiği hususi ve basit rızık duasını bilen, işiten, o duayı kabul buyurduğunu sayısız leziz yiyeceklerle gösteren...”

Sözler (sf. 107)

- “Acaba senin cisminde ve senin bahçende ve senin vatanında, senin hayatına lâzım ve münasib bütün levazımatı ve cihazatı, hikmet ve inayet ve rahmetle ihzar eden ve vaktinde yetiştiren, hattâ senin midenin beka ve yaşamak arzusuyla ettiği hususî ve cüz’î olan rızık duasını bilen ve işiten ve hadsiz leziz taamlarla o duanın kabulünü gösteren ve mideyi memnun eden bir Mutasarrıf-ı Kadîr...”

Midenin rızık duası ‘basit’ değildir, ‘cüz’idir. ‘...rububiyetin kendi cemalini izhar ve kemalâtını ilân ve kıymetli san’atlarını teşhir ve gizli hünelerini göstermek gibi en mühim maksad ve gayeleri cüz’iyatta ve zihayatta temerküz ve içtima’ ettiğinden (şualar 15)’, ‘cüz’î’ler nazar-ı Rububiyette gayet ehemmiyetlidir.

Yine emsaline çoklukla rastlanan ‘**cüz, küll, cüz’i, küll’** mazmunlarının tahrifine misaldir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 140)

- “Allah kelâmının, **vahyin kaynağı** olan peygamberlik vazifelerini ispatlayan bütün alâmetler, mucizeler ve bunun gibi, yedi ilahî sıfatı gösteren deliller; hepsi birleşerek Zât-ı Hayy-ı Kayyûm’un hayatına delâlet ve şehadet ve işaret ediyor.”

Sözler (sf. 108)

- “Kelâm-ı Rabbanî ve **Vahy-i İlahînin medarı** olan Risaletleri isbat eden bütün alâmetler, mu’cizeler ve hâkeza... Yedi sıfat-ı İlahiyeye şehadet eden bütün delâil, bil’ittifak Zât-ı Hayy-ı Kayyum’un hayatına delâlet, şehadet, işaret ediyorlar.”

‘**Vahyin kaynağı olan peygamberlik**’ cümlesi ‘**Vahy-i İlahînin medarı olan**’ olarak değiştirilemez.

Peygamberlik, vahyin kaynağı değildir. Peygamberler vahye mazhar ve medardır.

Kelam ve vahiy zaten kaynaktır, menbadır. Peygamberler, kelamın kaynağı, menbaı olamaz, sadece tebliğ edicisi olur. İslamiyetteki vahiy hakikati ve peygamberlik kavramı budur.

Hız.İsa’yı ilahlaştıran, ulûhiyetin kaynağı gösteren mâna hristiyanlığın bugünkü tahrif edilmiş tarafıdır.

Risale-i Nurlar’ın tahrifi ile bu kitabı okuyanları muharref Hristiyanlığın düşüncelerine yaklaştırmış olursunuz.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 141)

- “Ve Kur’an’ın vahyi, **capcanlı hakikatlerinin** şahitliğiyle, kâinatın ruhu ve aklıdır.”

Sözler (sf. 110)

- “...ve Vahy-i Kur’an dahi, **-hayatdar hakaikının şehadetiyle-** hayat-ı kâinatın ruhudur ve şuur-u kâinatın aklıdır.”

‘**Hayatdar hakaikının şehadeti**’ cümlesini ‘**capcanlı hakikat**’ olarak değiştiremezsiniz Capcanlı kelimesi, vahye uygun düşmez. Burada bahsedilen hakikat, Vahy-i Kur’an’a aittir. Hakikatleri bütün zamanlarda geçerlidir. Bütün hakikatleriyle, her zamanda kâinatın ruhu ve akli mânasındadır.

* * *

11. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 154)

- “Ardından bir yaver-i ekremine, yani en büyük memuruna sarayın hikmetlerini ve içindekilerin mânâlarını bildirerek onu üstad ve rehber tayin etmiş ki, sarayın sanatkârını içindekilerle beraber ahaliye tarif etsin...”

Sözler (sf. 121)

- “Sonra bir Yâver-i Ekremine sarayın hikmetlerini ve müştemilâtının manalarını bildirerek onu üstad ve tarif edici tayin etti. Tâ ki, sarayın Sâni’ini, sarayın müştemilâtıyla ahaliye tarif etsin...”

‘Yaver-i Ekrem’i, ‘yaver-i ekber’ diye mi okudunuz ki, en büyük memur diye sadeleştirdiniz?

Ekrem kelimesi ile büyük kelimesinin ne alakası var?

‘Sarayın Sani’ini sarayın müştemilatıyla ahaliye tarif etsin’ cümlesini ‘sarayın sanatkârını içindekilerle **beraber** ahaliye tarif etsin’ cümlesi olarak değiştiremezsiniz. Tam bir anlam kayması olur. Çünkü tarif edilen, sarayın sanatkârıdır. Tarif eden de sarayın içindekilerdir, hâşâ sanatkârın içindekiler değildir.

Burada ‘**beraber**’ kelimesi ilave edildiği zaman, hem sanatkârı, hem sarayın içindekileri, ahaliye tarif etmek olarak algılanabilir ki; kâinatın hilkatinin hikmeti, Halık-ı kâinatı asarıyla, fiilleriyle esma ve sıfatlarıyla tanıtmaktır. Kâinatın yaratılma gayesi, kâinatın kendisi değildir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 155)

- “Hem gördüğünüz bütün şu sanatlı eserlerin ve nakışların üstüne birer hususi damga, birer mühür, birer taklit edilmez imza koymakla, her şeyin kendisine ait olduğunu, kendi elinden çıktığını, zatının tekliğini, benzersizliğini hiçbir şeye bağlı bulunmadığını size göstermek istiyor. Siz de onu tek, bir, eşsiz, benzersiz, emsalsiz tanıyınız, kabul ediniz.”

Sözler (sf. 121)

- “Hem bütün şu gördüğünüz masnuat ve müzeyyenat üstünde birer mahsus sikke, birer hususî hâtem, birer taklid edilmez turra koymakla, herşey kendisine has olduğunu ve kendi eser-i desti olduğunu ve kendisi tek ve yekta, istiklal ve infirad sahibi olduğunu size göstermek istiyor. Siz dahi, Onu; tek ve yekta ve misilsiz, nazirsiz, bihemta tanıyınız ve kabul ediniz.”

‘**İstiklal ve infirad sahibi olduğunu**’ cümlesi, ‘**hiçbir şeye bağlı bulunmadığını**’ kelimesi ile ifade edilemez. Çünkü istiklal ve infirad Uluhiyyetin Zatî hassalarındandır. Uluhiyyete ait bu kelimeler, bu kavramlar yerine başka hiçbir kelimeyi koyamazsınız.

Risale-i Nur’da istiklal ve infirad kelimeleri ile uluhiyyet-i mutlaka hakikati izah edilmiştir.

Misaller;

‘...şerik hadd-i zâtında mümteni’dir. Bir ferdinin vücudu mümkün değildir. Çünkü kudret-i kâmilenin tesiri gayr-ı mütenahîdir. Şerik olduğu takdirde, kudretin tesiri mahdud olur. Mütenahî olmadığı halde mütenahî olur, inkıtaâ uğrar. Bu ise, birkaç cihetten muhaldır. Öyle ise istiklal ve infirad, uluhiyet için zâtî hâssalardır. (Mesnevi-i Nuriye 59)’

‘...istiklal, uluhiyyetin hâssa-i zâtiyesidir ve lâzıme-i zaruriyesidir. (Muhakemat 133)’

‘Acaba âciz ve muavenete muhtaç insanlardaki âmiriyet ve hâkimiyetin bir gölgesi, bu derece müdahaleyi reddetmeyi ve başkasının müdahalesini men’etmeyi ve hâkimiyetinde iştirak kabul etmemeyi ve makamında istiklaliyetini nihayet taassubla muhafazaya çalışmayı gör; sonra hâkimiyet-i mutlaka rububiyet derecesinde ve âmiriyet-i mutlaka uluhiyet derecesinde ve istiklaliyet-i mutlaka ehadiyet derecesinde ve istiğna-yı mutlak kadiriyet-i mutlaka derecesinde bir Zât-ı Zülcelal’de, bu redd-i müdahale ve men’-i iştirak ve tard-ı şerik, ne derece o hâkimiyetin zarurî bir lâzımı ve vâcib bir muktezası olduğunu kıyas edebilirsen et.” (Asa-yı Musa 170)’

Siz, ilahî manaları hangi terminolojilerle, hangi istilahlarla, hangi mazmunlarla, anlayıp anlatacaksınız?

Anlayamadığınız ve anlatamadığınız için uluhiyyet manası sizin itikadınızda, bu sıfatlardan mahrum, muharref hıristiyanlıktaki tahrife incirar eder, dalaletle döner.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 157)

- “İlk olarak: Kâinattaki eserlere bakıp, Cenâb-ı Hakk’ı görür gibi, kendilerini rubûbiyet saltanatının güzelliklerine seyirci makamında bildiklerinden...”

Sözler (sf. 124)

- “Evvelen: Âsâra bakıp, gaibâne muamele suretinde saltanat-ı Rububiyetin mehasinine temâşâğەر makamında kendilerini gördüklerinden...”

‘Gaibâne muamele suretinde’, ‘Cenab-ı Hakk’ı görür gibi demek’ değildir. Tam aksine esbab perdesi arkasındaki Zat’ın kâinatta görünen eserleriyle vücudunun anlaşılmasına işaret eder.

‘Gaibâne muamele suretinde’ye ‘Cenab-ı Hakk’ı görür gibi’ demek ilmi ve itikadî hata olmuş.

‘Bir ciheti; gaibane bir surette bir ubudiyeti, bir tefekkürü var. Diğeri; hâzırane, muhataba suretinde bir ubudiyeti, bir münacatı vardır. (Sözler 329)’

بِالْغَيْبِ Yani, nifaksız ihlas-ı kalb ile iman ediyorlar. Veya iman edilen şeyler gayb olmakla beraber iman ediyorlar. Veyahut gaibe veya âlem-i gayba iman ediyorlar. (İşarat-ül İ’caz 41)’

‘Sonra, dünyaya gelen ve dünyanın yaratıcısını arayan ve onsekiz aded mertebelerden çıkan ve arş-ı hakikate yetişen bir mi’rac-ı imanî ile gaibane

marifetten hazırane ve muhatabane bir makama terakki eden meraklı ve müştak yolcu adam, kendi ruhuna dedi ki: Fatiha-i Şerife’de başından tâ اِيَّاكَ kelimesine kadar gaibane medh ü sena ile. (Asa-yı Musa 138)’

İnsan anlamıyor nasıl ‘gâibane muamele suretinde’ cümlesini ‘Cenab-ı Hakk’ı görür gibi’ olarak değiştiriyorsunuz?

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 158)

- “İkincisi: Cenab-ı Hakk’ın kutsî isimlerinin tecellisi olan benzersiz ve parlak eserlerin ilancısı makamında görünmekle...”

Sözler (sf. 124)

- “Sâniyen: Esmâ-i Kudsiye-i İlahiye’nin cilveleri olan bedâyiine ve parlak eserlerine dellâllık makamında görünmekle...”

‘Cenab-ı Hakkın kudsî isimlerinin tecellisi...’ cümlesi ‘benzersiz ve parlak eserler’ değildir.

Bu cümleyi böyle sadeleştirseniz, tecelliyi eser zannedersiniz.

Eser ise mahluktur, tecelli Allah (c.c.)’ın esmasına aittir. Mahluk tecelli değildir, tecellidendir.

‘Esmâ-i kudsiye-i ilahiye’nin cilveleri olan bedâyiine ve parlak eserlerine...’ cümlesinin mânası budur.

‘Tecelli’ye, mahluk manasında eser demek, mahluka ilahî bir mana vermek olur. Yani mahluk, Esmâ-i İlahiye’nin cilvelerinin eseridir. Çok büyük itikadî bir hatadır.

‘Bu kemal-i kudret içinde kemal-i hikmeti ve kemal-i hikmet içinde kemal-i rububiyeti ve merhameti gösteren san’atlar; cilve milve işi değil. Bu yaldızlı defteri yazan kâtib içinde olamaz, onunla ittihad edemez. (Barla Lahikası 266)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 158)

- “İlahî rahmetin, hazinelerinde toplanmış nimetlerini, görünen ve görünmeyen duygularla tadıp anlamak makamında...”

Sözler (sf. 124)

- “Rahmet-i İlahiye’nin hazinelerinde iddihar edilen nimetlerini zahir ve bâtın duygularla tadıp anlamak makamında”

Hangi duygular görünür?

Veya bir daha sorulsa; görünen duygular nelerdir?

Duygular, hiç görünür mü?

Duygular, görünen nesneler midir?

Zahir duygular; bildiğimiz beş duyudur. Beş duyu zahiri algılar.

Bâtın duygular; letaifler de denir. Tasavvufda letaif-i aşere; on batınî duyu kavramı vardır.

Tahrif ettiğiniz kitaplarla, Risale-i Nuru ve Üstadı tanımak, mümkün değildir, imanı korumak mümkün değildir, imanın inkişafı hiç mümkün değildir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 158)

- “Altıncısı: Eşyanın yaratılışındaki ve sanatındaki tatlı incelikleri ve nazenin güzellikleri seyrederek tenzih makamında, Fâtır-ı Zülcelâl’i, Sâni-i Zülcemâl’i sevme ve **O’na şiddetli bir arzu duyma vazifesine** girdiler.”

Sözler (sf. 124)

- “Sâdisen: Eşyanın yaratılışında ve masnuatın san’atındaki latif incelik ve nazenin güzellikleri temaşa ile tenzih makamında Fâtır-ı Zülcelal, Sâni’-i Zülcemal’lerine **muhabbet ve iştîyak vazifesine** girdiler.”

‘İştîyak’ gibi güzel bir kelime ‘O’na şiddetli bir arzu duyma’ gibi anlamsız, literatürde hiç kullanılmamış, her anlama çekilebilen bir cümle ile sadeleştirilemez.

İştîyak; muhabbet gibi, incizab gibi, ihtiyaç gibi, iman ve marifetullah’a ait muhteşem bir mazmundur, bir terminolojidir.

İmana ve marifetullah’a ait bu ve bunun gibi kavramları, değiştirme mesuliyeti ağırdır. Çünkü dinimizdir. İslami litaratürle bağlantımızdır. Kur’an’ı anlama, manalarını düşünme noktasında malzememizdir.

‘Meyelanın muzaafı olan arzu ve onun muzaafı olan iştîyak ve onun muzaafı olan aşk-ı İlahî, onu daima marifet-i Zülcelal’e sevkeder. Şu fıtrattaki incizab ve cezbe, bir hakikat-ı cazibedarın cezbiyledir. (Mesnevi-i Nuriye 255)’

‘Muzaaf meyil, ihtiyaç olur. Muzaaf ihtiyaç, iştîyak olur. Muzaaf iştîyak, incizab olur. Ve incizab, iştîyak, ihtiyaç, meyil; Cenab-ı Hakk’ın evamir-i tekviniyesinin, mahiyet-i eşya tarafından birer habbe ve nüve-i imtisalidirler. Mümkinat mahiyetlerinin mutlak kemali, mutlak vücuddur. (Sözler 528)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 162)

- “Yedincisi: Sana verilen sınırlı ilim, kudret ve irade gibi sıfat ve hallerin küçük misallerini ölçü birimi kabul ederek Halık-ı Zülcelal’in mutlak sıfatlarını ve **sıfatlarının neticesi olan mukaddes icraatını** o ölçülerle bilmektir.”

Sözler (sf. 128)

- “Yedincisi: Senin hayatına verilen cüz’î ilim ve kudret ve irade gibi sıfat ve hallerinden küçük nûmunelerini vâhid-i kıyasî ittihaz ile, Hâlık-ı Zülcelal’in sıfât-ı mutlakasını ve **şuun-u mukaddesini** o ölçüler ile bilmektir.”

‘Şuun-u mukaddese’ kelimesi ‘sıfatlarının neticesi olan mukaddes icraatı’ olarak sadeleştirilemez.

‘Çünkü sıfâtın mebde'leri, o şuun-u zâtiyedir. Ve şuunat-ı zatiyenin kemali ise; biilmelyakîn zât-ı zîşuunun kemaline ve öyle lââyık bir kemaline delalet eder ki; o kemalin ziyası, şuun ve sıfât ve esma ve ef'al ve âsâr perdelerinden geçtiği halde, şu kâinatta yine bu kadar hüsnü ve cemali ve kemali göstermiş. (Sözler 620 - 621)’

‘Ünvanların ve isimlerin dahi masdarları ve menşe'leri, sıfatlardır. Ve son derece mükemmel ünvanlar, o fâilin son derece kemaldeki sıfatlarına delalet eder. İşte bütün âlemdeki âsâr-ı san'at ve bütün mahlukat, herbiri birer eser-i mükemmel olduğundan, herbiri bir fiile ve fiil ise isme, isim ise vasfa ve vasf ise şe'ne ve şe'n ise zâta şehadet ettikleri için; masnuat adedince birtek Sâni'-i Zülcelal'in vücub-u vücuduna şehadet ve ehadiyetine işaret ettikleri gibi; (Sözler 667 - 668)’

‘Yoksa "Bir Allah var" deyip, bütün mülkünü esbaba ve tabiata taksim etmek ve onlara isnad etmek, hâşâ hadsiz şerikleri hükmünde esbabı merci' tanımak ve herşeyin yanında hazır irade ve ilmini bilmemek ve şiddetli emirlerini tanımamak ve sıfatlarını ve gönderdiği elçilerini, peygamberlerini bilmemek, elbette hiçbir cihette Allah'a iman hakikatı onda yoktur. (Emirdağ Lahikası-1 203)’

*** * ***

12. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 167)

- “O Furkan’dır ki, şu kâinatın sayfalarında ve zamanın yapraklarında kudret kalemiyle yazılan yaratılış kanunlarını cinlere ve insanlara ders verir.”

Sözler (sf. 131)

- “Evet, O Furkan’dır ki: Şu kâinatın sayfalarında ve zamanların yapraklarında kalem-i kudretle yazılan âyât-ı tekviniyeyi cin ve inse ders verir.”

‘Âyât-ı tekviniye’ sadece kanundan ibaret değildir.

‘...hiçbir cihette mümkün müdür ve hiç akıl kabul eder mi ki; uluhiyet ve mabudiyyetin tezahürü için bu kâinatı öyle bir mücessem kitab-ı Samedanî ki, her sahifesi bir kitab kadar ve her satırı bir sahife kadar manaları ifade eder ve öyle cismanî bir Kur'an-ı Sübhanî ki, herbir âyet-i tekviniyesi ve herbir kelimesi, hattâ herbir noktası, herbir harfi birer mu'cize hükmündedir. Ve öyle muhteşem ve içi hadsiz âyâtlar ve manidar nakışlarla tezyin edilmiş bir mescid-i Rahmanîdir ki; herbir köşesinde bir taife, bir nev' ibadet-i fitriye ile iştigal eder bir şekilde halkeden bir Allah, bir Mabud-u Bilhak, o kitab-ı kebirin manalarını ders verecek üstadları ve o Kur'an-ı Samedanî'nin âyetlerini tefsir edecek müfessirleri elçi olarak göndermesin.. (Asa-yı Musa 56)’

‘Hem o nur ile; kâinattaki harekât, tenevvüat, tebeddülât, tegayyürat; manasızlıktan ve abesiyetten ve tesadüf oyuncaklığından çıkıp birer mektubat-ı Rabbaniye, birer sahife-i âyât-ı tekviniye, birer meraya-yı esma-i İlahiye ve âlem dahi bir kitab-ı hikmet-i Samedaniye mertebesine çıktılar. (Mektubat 198 - 199)’

‘Âyât-ı tekviniyeyi cin ve inse ders verir’ cümlesini ‘yaratılış kanunlarını cinlere ve insanlara ders verir’ olarak değiştiremezsiniz. Çünkü ‘âyât-ı tekviniye’ hem kanunları, hem kâinatın zerreden küreye bütün mevcudatını, hem bu mevcudatın bütün keyfiyatını, hem bütün zaman içindeki bütün ayinedarlıkları ifade eder. Bunun içinde yaratılış kanunları bir cüz’dür, bir kısımdır.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 168)

- “Hakiki Kur'an talebesi mütevazıdır, halim selimdir.”

Sözler (sf. 132)

- “Hem, hakiki tilmizi mütevazıdır; selim, halimdir.”

Türkçede halim selim kelimesi bir kalıptır. Yumuşak başlı, sessiz, biraz da pasif kimseler için kullanılır. Üstadımız öyle dememiş. Selim, halim demekle islamiyetin selametinden gelen bir hilme işaret etmiş.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 168)

- “Gayesi, nefsin heveslerinin haddi aşmasına set çekmek ve ruhu yüksek meziyetlere teşvik etmektir.”

Sözler (sf. 133)

- “Gayatı; hevesât-ı nefsanîyenin tecavüzatına sed çekip, ruhu maaliyata teşvik ve hissiyat-ı ulviyesini tatmin eder ve insanı kemalât-ı insaniyeye sevk edip insan eder”

‘Maaliyât’ ‘meziyet’ demek değildir.

Maaliyât: İnsan aklının yetişemediği veya zor yetiştiği yüksek fikir ve derin bilgiler. (Lugat)

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 170)

- “Kur’an, ism-i azamdan ve her ismin en yüce mertebesinden gelmiştir.”

Sözler (sf. 134)

- “Kur’an, İsm-i A’zamdan ve her ismin a’zamlık mertebesinden gelmiş.”

‘İsm-i Azamlık’ mertebesine, ‘İsm-i en yüce mertebesi’ demek çok kısırdır. ‘Yüce’ kelimesi ise hem ‘kebir’, hem ‘azam’, hem ‘ulvî’ hem ‘âlf’ gibi pek çok kelime yerine kullanılmış. Bu kelimelerin manaları birbirinin aynı değildir. ‘Yüce’ kelimesi bütün bu manaların yerine kullanılamaz.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 170)

- “Hem bütün âlemlerin Rabbi oluşu itibari ile Allah’ın kelâmıdır.”

Sözler (sf. 134)

- “Hem bütün âlemlerin Rabbi itibariyle Allah’ın kelâmıdır.”

‘Rabbi itibariyle’ cümlesi ‘Rabbi oluşu itibari ile’ değiştirilmiş. ‘Oluşu’ kelimesi ilave edilmiş.

Cenab-ı Vacib-ül Vücut; hâdis, ‘sonradan yaratılmış’ mahlûkat için kullanılan ‘oluş’ tabirinden münezzehtir, müstağnidir.

* * *

13. SÖZ

Tahrif edilmiş Sözler (sf. 174)

- “Kur'an-ı Hakîm ile felsefî ilimlerin hikmet meyvelerini, ibret derslerini ve ilmî derecelerini kıyaslamak istersen, şu sözlerimize dikkat et!”

Sözler (sf. 137)

- “Kur'an-ı Hakîm ile felsefe ulûmunun mahsul-ü hikmetlerini, ders-i ibretlerini, derece-i ilimlerini müvazene etmek istersen; şu gelecek sözlere dikkat et!”

SÖZLER sizin sözleriniz mi ki ‘**sözlerimize**’ olarak değiştiriyorsunuz?

Üstad ‘**sözlerimize**’ demeyi bilmiyor muydu? Yoksa ‘**sözlere**’ anlaşılmıyor mu da ‘**sözlerimize**’ yaptığınız zaman anlaşıyor?

‘Benden sual ediyorsun: "Neden senin Kur'andan yazdığın Sözler'de bir kuvvet, bir tesir var ki, müfessirlerin ve âriflerin sözlerinde nâdiren bulunur. Bazan bir satırda, bir sahife kadar kuvvet var; bir sahifede, bir kitab kadar tesir bulunuyor?’

Elcevab: -Güzel bir cevabdır- Şeref, i'caz-ı Kur'ana ait olduğundan ve bana ait olmadığından, bilâ-perva derim: Ekseriyet itibariyle öyledir. Çünkü: Yazılan Sözler tasavvur değil tasdiktir; teslim değil, imandır; marifet değil, şehadettir, şuhuddur; taklid değil tahkiktir; iltizam değil, iz'andır; tasavvuf değil hakikattir; dava değil, dava içinde bürhandır. Mektubat (376)’

* * *

Tahrif edilmiş Sözler(sf. 199)

- “İşte Cenâb-ı Hakkın birliğine muhteşem ve parlak bir delil olan bu işareti ders vermek için Kur'an-ı Muciz'ül Beyan, çok tekrarlar, en çok da رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ * خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ayetleriyle Hâlıkımızı bize tanıtıyor.”

Sözler (sf. 158)

- “İşte bu muhteşem ve parlak bir bürhan-ı vahdaniyet olan mezkûr hücceti ders vermek içindir ki: Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan çok tekrar ile en ziyade رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ * خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ âyetleriyle Hâlıkımızı bize tanıttırıyor, diye o mektebli gençlere dedim.”

‘**Bürhan-ı vahdaniyet**’ kavramı Cenab-ı Hakkın birliği anlamında değildir.

Vahdaniyet, Cenab-ı Hakkın altı zatî sıfatından biridir. Tevhidi ifade eden kelimelerin ayrı ayrı tevhid hakikatleri vardır.

Vahdet; bölünmeyen, parçalanmayan, küllide tecelli eden.

Ehadiyet; nev'e ve külliye tecelli eden vahdet tecellisini kendinde gösteren cüz'iyet ayinedarlığında görünen teklik.

Vahidiyet; tecellilerin 'vahdet'e aidiyeti.

Vahdaniyet; vahdet ve ehadiyet mânalarının tekliğinde Allah'ın zatî sıfatı.

Tevhid; vahdet ve ehadiyet hakikatleri ile Kur'andaki esma ve sıfat ile muttasıf Zât'a iman.

Bütün bu mânaların hakikatini, mahluk hakkında da kullanılabilen, sadece '**birlik**' ve '**teklik**' kelimelerine nasıl yükleyebilirsiniz?

Ey tahrif edilmiş sahte kitaba talib kişi!

Bu kitaba, tevhidi anladığını, bu tevhidle iman edeceğini zannetme. Kuran'ın ders verdiği Allah'a iman, ancak Kur'anın ıstılahlarıyla olur. Mekke müşrikleri de 'bir Allah'a inanıyorlardı. Fakat esma ve sıfatında hata ediyorlardı.

* * *

Tahrif edilmiş Sözler (sf. 201)

- “Aynen öyle de: Emir ve iradenin bir **makamı** olan havada, rüzgarın her zerresinde ve bir nefes, bir tırnak kadar olan هُوَ kelimesindeki hava...”

Sözler (sf. 160)

- “Aynen öyle de: Emir ve iradenin bir **arşı** olan havanın, rüzgârın her bir parçası ve bir nefes ve tırnak kadar olan هُوَ lafzındaki havada...”

'**Emir ve iradenin arşı**' cümlesi, '**emir ve iradenin bir makamı**' olarak değiştirilemez.

'Arş; Zahir, Batın, Evvel, Ahir isimlerinin halita ve karışığıdır. (Mesnevi 106)'

'Nasılki arş-ı rahmet su üzerindedir. Arş-ı hayat ve ihya da toprak üstündedir. Toprak, tecelliyat ve cilvelere en yüksek bir âyinedir. (Mesnevi-i Nuriye 241)'

Makam:

'Şu bahtiyar cemaat, o resulü dinleyip Kur'ana kulak verdiler. Kendilerini, enva'-ı ibadatın fihristesi olan "namaz" ile birçok makamat-ı âliye içinde çok latif vazifelerle telebbüs etmiş gördüler. Evet namazın mütenevvi ezkâr ve harekâtıyla işaret ettiği vezaifi, makamatı, mufasssalar gördüler.(Sözler 123)'

Arş: Rububiyet-i İlahiyenin külli ve umumi tasarrufatının merkezi ve mazharı ve ayinesidir.

Makam ise; bu tasarrufata muhataplığıyla mahiyeti şekillenen insan için bir mevcudiyet libasıdır.

'**Emir ve iradenin arşı**'nı '**makam**' kelimesi ile değiştirmek bedihî ve cahilane bir yanıltır.

* * *

15. Söz

Tahrif edilmiş Sözler(sf. 235)

- “...yüceler yücesi mertebeden aşağının en aşağısına...”

Sözler (sf. 187)

- “....a'lâ-yı illiyyînden esfel-i safiline sukut etmek...”

Kuran ıstılahından olan ‘a'lâ-yı illiyyî’n’ gibi terimler, lügat manası verilerek anlaşılmaz hale getirilmiş. Tabirleriniz bu sahteleştirilmiş kitapları okuyanları Kur’andan ve Kur’anın, kelimelerinden gelen kavramlarından mahrum bırakıp uzaklaştırmış. **Allahümmâhfeznâ!!**

16. Söz

Tahrif Edilmiş Sözler(sf. 243)

- “Mesela, güneş belli, tek bir varlık iken şeffaf şeyler vasıtasıyla öyle geniş bir tesire sahip olur ki, yeryüzünü ışııyla, akisleriyle doldurur.”

Sözler (sf. 194)

- “...meselâ: Şems bir cüz’i-yi müşahhas iken, eşya-yı şeffafe vasıtasıyla öyle bir küllî hükmüne geçer ki, rûy-i zemini timsalleriyle, akisleriyle dolduruyor.”

‘Öyle geniş bir **tesire** sahip olur ki’ kelimesi ve manası, **aslında** yok.

Bu cümle tamamen rububiyet şirkidir. Ve aslındaki mananın tamamen tersidir.

Güneş ‘**tekliğiyle beraber, ona ayinedarlık eden şeffaf şeyler vasıtasıyla bir anda hadsiz güneşciklerle (timsalleriyle) hiçbir yerde olmadığı halde, her yerde hazır olması gibi bir teklik ile küllî hükmüne geçmesi**’ temsili nerede... ‘**Tekliğiyle beraber geniş bir tesire sahip olması**’ tabiri ile, temsili hiç anlamayıp; güneşi sanki tesir sahibiymiş gibi Müessir-i Hakikî olan Zât’a, tesirde şebih ve şerik ittihaz etmek nerede!?

Risale-i nur tam bir ‘**tevhid**’ kitabıdır. Bu kitabın içindeki tevhid hakikatleri, sadeleştirmelerle ‘**şirk**’ haline getirilmiştir.

* * *

17. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 268)

- “Nakıştan mânâya geçersen, o ilahî isimler yoluyla onların **Sahibini** bulursun.”

Sözler (sf. 217)

- “Nakıştan manaya geçsen, esma yoluyla **Müsemmayı** bulursun.

‘**Sahib**’ kelimesi ‘**Müsemma**’ manasını taşımaz.

Risale-i Nurda bunu açıklayan yerler:

‘... esma-i İlahiyeden bir hüceyreye veya bir mikroba tecelli eden isim, kâinatı ihata eden isim ile müttehidir. Çünkü müsemmaları birdir. Meselâ: Bütün kâinata taalluk ve tecelli eden Alîm ismiyle bir zerreye taalluk eden Hâlık ismi, müsemmada müttehidirler. Hurma ağacına taalluk eden Musavvir ismiyle de, semeresine taalluk ve tecelli eden Münşi ismi, müsemmada müttehidirler. (Mesnevi-i Nuriye 190)’

‘Fâilsiz bir fiil ve müsemmasız bir isim mümkün olmadığı gibi; mevsufsuz bir sıfat, san’atkârsız bir san’at dahi mümkün değildir. (Tarihçe-i Hayat 375)’

‘İsim – Esmâ – Müsemma’ Risale-i Nur’daki acz, şefkat, tefekkür yolunun menzilleridir. Eğer bu kavramlar olmazsa, yani ‘**müsemma**’, ‘**sahip**’ kelimesi ile değiştirilirse ne ilim kalır, ne âlim kalır, ne yol kalır. Vâ esefâ..!

* * *

18. Söz

Tahrif edilmiş Sözler (sf. 282)

- “Sınırlı bir iradeye sahip olduğundan...”

Sözler (sf. 230)

- “Senin bir cüz'-i ihtiyarın bulunmakla...”

İnsana verilen, sınırlı bir irade değil, cüz-i ihtiyaridir.

İnsanın cüz'i ihtiyarisi; şerlere merci olup, hayırları Cenab-ı Hak'tan bilmesi için bir mes'uliyet şuurudur. '**Sınırlı irade**' ifadesi ise; Allah'ın iradesinin yanında, kendinde sınırlı da olsa bir irade tevehhüm ediyor...

İrade sıfatı Allah'a aittir. İnsana verilen, irade değil, tercihtir.

'...mü'min herşeyi, hattâ fiilini, nefsinı Cenab-ı Hakk'a vere vere, tâ nihayette teklif ve mes'uliyetten kurtulmamak için "Cüz'-i ihtiyarî" önüne çıkıyor. Ona "Mes'ul ve mükellefsin" der. Sonra, ondan sudûr eden iyilikler ve kemalât ile mağrur olmamak için, "Kader" karşısına geliyor. Der: "Haddini bil, yapan sen değilsin.'

'...kader, cüz'-i ihtiyarî; iman ve İslâmiyetin nihayet meratibinde.. kader, nefsi gururdan ve cüz'-i ihtiyarî, adem-i mes'uliyetten kurtarmak içindir ki, mesail-i imaniyeye girmişler... (Sözler 463)'

'...cüz'-i ihtiyarî denilen silâh-ı insanî hem âciz, hem kısadır. Hem ayarı noksandır. İcad edemez, kesbden başka hiçbir şey elinden gelmez... (Sözler 210)'

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 283)

- “Kemâl vasıflarına kendini beğenmekle değil, her şeyi Allah'tan bilmekle ulaşırsın.”

Sözler (sf. 230)

- “Senin kemalin hodbinlik değil, hüdabinliktedir.”

Burada Kemal vasıflarına ulaşmanın yolu ders verilmiyor. Tam tersi insanın kemalinin kemalsizlikte olduğu anlatılıyor.

'Nübüvvetin hayat-ı şahsiyedeki düsturî neticelerinden تَخَلَّقُوا بِأَخْلَاقِ اللَّهِ kaidesiyle "Ahlâk-ı İlahiye ile muttasıf olup Cenab-ı Hakk'a mütezellilane teveccüh edip acz, fakr, kusurunuzu bilip dergahına abd olunuz" düsturu nerede? Felsefenin teşebbüh-ü bil-Vâcib insaniyetin gayet-i kemalidir kaidesiyle "Vâcib-ül Vücud'a benzemeğe çalışınız" hodfüruşane düsturu nerede? Evet nihayetsiz acz, za'f, fakr, ihtiyaç ile yoğrulmuş olan mahiyet-i insaniye nerede? Nihayetsiz kadir, kavî, gani ve müstağni olan Vâcib-ül Vücud'un mahiyeti nerede?.. (Sözler 541)'

19. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 287)

- “Biri, şu büyük kitabın en büyük ayeti olan **Son Peygamber’dir** (aleyhissalatu vesselam).”

Sözler (sf. 235)

- “Birisi: Şu kitab-ı kebir’in âyet-i kübrası olan **Hâtem-ül Enbiya** Aleyhissalâtu Vesselâmdır.”

Hatem-ül Enbiya mazmundur. Son peygamber olarak ifade edilmez.

Eğer nübüvvet divanının mührü manasındaki **hatem** kelimesi değiştirilse Resullullah (asm)’ın bütün nübüvvet hakikatını kendinde toplayıp, hepsini mahiyetinde cem ettiği anlaşılmaz. Sadece gelip geçen yüzyirmidört bin peygamberin sayıca en sonuncusu olduğu fikre gelir. Resullullah (asm)’a ait muhteşem bir mana gizlenir.

‘Nasılki Nur-u Muhammedî ve hakikat-ı Ahmedîye Aleyhissalâtü Vesselâm, divan-ı nübüvvetin hem fâtıhası hem hâtimesidir. Bütün Enbiya, onun asıl nurundan istifaza ve hakikat-ı dininin neşrinde onun muînleri ve vekilleri hükmünde oldukları ve nur-u Ahmedî (asm) cebhe-i Âdem'den tâ Zât-ı Mübarekine müteselsilen tezahür edip neşr-i nur ederek intikal ede ede tâ zuhur-u etemle kendinde cilvegeer olmuştur. (Barla Lahikası 324)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 288)

- “...ve getirdiği **dinin hakkaniyeti** de onu doğrular ve tasdik eder.”

Sözler (sf. 236)

- “...ve **Şeriatın hakkaniyeti** ile teyid ve tasdik ettikleri gibi...”

‘**Şeriat**’ kelimesini, neden ‘**din**’ olarak değiştirdiniz? **Şeriat kelimesi korkulacak bir kelime değildir.**

‘Şeriat doğrudan doğruya, gölgesiz, perdesiz, sırr-ı ehadiyet ile rububiyet-i mutlaka noktasında hitab-ı İlahînin neticesidir. (Mektubat 451)’

‘Manevî ve semavî kanunların mecmuundan ibaret olan şeriatı ...(Asa-yı Musa167)’

‘Şeriatın bir hakikatına, bin ruhum olsa feda etmeye hazırım. Zira şeriat, sebep-i saadet ve adalet-i mahz ve fazilettir.’ Bediüzzaman (Tarihçe-i Hayat 60)’

* * *

20. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 301)

- “Halbuki Kur’an, bazı **küçük hadiseleri** tarih kitabı gibi, ısrarla tekrar ediyor.”

Sözler (sf. 245)

- “Halbuki, şöyle bazı **hâdisat-ı cüz’iye** tarihvâri bir surette musırrâne tekrar etmek...”

Kur’an’a göre ‘hâdisât-ı cüz’iye’, ‘***küçük hâdiseler***’ demek değildir.

‘Dördüncü Işık: İcaz-ı Kur’anî o derece câmi’ ve hârıktır, dikkat edilse görünüyor ki: Bazan bir denizi bir ıbrıkta gösteriyor gibi pek geniş ve çok uzun ve küllî düsturları ve umumî kanunları, basit ve âmi fehimlere merhameten basit bir cüz’üyle, hususî bir hâdisi ile gösteriyor. (Sözler 401)’

‘İkinci Misal: Kur’anda çok tekrar edilen kıssa-i Musa Aleyhisselâm’ın cümleleri ve cüz’leridir ki, herbir cümlesi, hattâ herbir cüz’ü, bir düstur-u küllînin ucu olarak gösterilmiş ve o düsturu ifade ediyor. (Sözler 401)’

‘Hadise-i cüziye’ kavramı ‘küçük hadiseler’ kelimesiyle ifade edilemez. Kur’an’ın kırk vecihle harikâlığından camiiyetine ait mana yok edilmiş.

* * *

21. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 330)

- “Şu fani dünyada, ayrılıktan feryat ederek süratle göçüp giden bütün varlıklarla alakadar bir ruhun ab-ı hayatı ise her şeye bedel Baki bir Yaraticının, ölümsüz bir Sevgilinin rahmet çeşmesine namaz ile yönelerek içilebilir.”

Sözler (sf. 270)

- “Evet, şu fani dünyada kemal-i sür’atle vaveylâ-yı firâkı koparan giden ekser mevcûdatla alakadar bir ruhun âb-ı hayatı ise; herşey’e bedel bir Mâbûd-u Bâkî’nin, bir Mahbûb-u Sermedî’nin çeşme-i rahmetine namaz ile teveccüh etmekle içilebilir.

‘Mabud-u Bakî’, ‘Baki bir Yaratici’ olarak değiştirilemez.

El-Mabud Esmâ-ül Hüsna’dandır. İbadet ‘Mabud’a yapılır.

**‘Kâinattaki ibadat-ı umumiye, bilbedahe bir Mabud-u Mutlak’ı gösteriyor.
(Sözler 660)’**

**‘...abd ile Mabud arasında en yüksek ve en latif olan nisbet, ancak ibadettir.
(İşarat-ül İ’caz 85)’**

‘نَعْبُدُ nun’unun remziyle mukaddimedeki mezkûr üç cemaatten herbiri ve umumu beraber, çeşit çeşit, fîrî ve ihtiyarî ibadetlerle meşgul olmaları; şeksiz, bedahetle bir mabudiyyete karşı şâkirane bir mukabele ve bir Mabud-u Mukaddes’in mevcudiyetine hadsiz ve şübhesiz bir şehadettir. (Şualar 614 - 615)’

‘Mabud’ bilinmezse ibadet kime yapılacaktır?

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 330)

- “İnsanda, tabiatı gereği sonsuzluğu isteyen...”

ASLI (Sözler sf. 270)

- “Evet fıtraten ebediyeti isteyen ...”

‘Fıtrat’ kelimesi yerine ‘tabiat’ kelimesi kullanılamaz. Çünkü; fıtrat, ‘Fâtır’ı’ yani ‘Halık-ı Fâtıra’ intisabı gösterir. Mahlûkun, mahiyetinin ve mevcudiyetinin kendine ait olmadığı manasını taşır.

‘Fıtratın letaif ve müzeyyenatını temaşa etmekle, Fâtır’ın marifetine ve rû’yetinin temaşasına iştiağ göstermektir. (Nur’un İlk Kapısı 63)’

Peki ‘tabiat’ kelimesi ne taşır?

Olsa olsa madde ve tabiat felsefesine ait dalaletleri ihsas eder.

* * *

22.Söz

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 356)

- “Sebepler bir perdedir, çünkü izzet ve **büyüklük** öyle ister.”

Sözler (sf.293)

- “Esbab, bir perdedir. Çünkü: izzet ve **azamet** öyle ister.”

‘**Azamet**’ manasını, ‘**büyüklük**’ kelimesi asla karşılamaz.

Çünkü ‘**azamet**’ Zat-ı Ulûhiyetin bir şe’nidir. ‘**Büyüklük**’ ise nisbî bir kavramdır. İnsan aklının ölçülerine göre büyüklüğün boyutu değişebilir. Halbuki ukûl ve efkâr, O’nun kühn-ü azametini ihata etmekten âciz ve kâsırdır.

‘Öyle ise azameti, tam manasıyla ihata, nüfuz, şumulü iktiza ve istilzam eder. (Mesnevi-i Nuriye 194)’

‘Beşerin zihni ve fikri, Cenab-ı Hakk’ın azametine bir mikyasa, kemalâtına bir mizan, evsafının muhakemesine bir vasıta bulmak vüs’atinde değildir. Ancak cemi’ masnuatından ve mecmu-u âsârından ve bütün ef’alinden tahassül ve tecelli eden bir vecihle bakılabilir. (İşarat-ül İ’caz 76)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 357)

- “Aynı şekilde, Hazreti Azrail de bir perdedir. Ruhların alınmasında, **merhametsiz addedilen** ve Cenab-ı Hakk’ın rahmetinin kusursuzluğuna zıt görünen bazı haller **kendisinden bilinsin diye** o işle vazifeli bir memurdur ve ilahî kudrete bir perde olmuştur.”

Sözler (sf. 294)

- “Öyle de: Hazret-i Azrail dahi bir perdedir. Kabz-ı ervahta **zahiren merhametsiz görünen** ve rahmetin kemaline münasip düşmeyen bazı hâlâta **merci olmak için**, o memuriyete bir nâzır ve Kudret-i İlahiyeye bir perdedir.”

Bir şeyi ‘**zahiren merhametsiz görmek**’ ve ‘**merhametsiz addetmek**’ tamamen farklıdır.

Addetmek: İtibar etmek, ittihaz etmek anlamındadır.

Merhametsiz addetmek, bir hükümdür. Cenab-ı Hakkın fiillerinde bir merhametsizlik olduğunu ittihaz ve itibar etmektir. Azrail Aleyhisselam, rahmetin kemaline münasip düşmeyen bazı hallere merci olmak için, o memuriyete bir nâzır ve kudret-i ilahiyeye bir perdedir. Aksi halde ‘**merci olmak**’, ‘**kendisinden bilinmek**’ olsa fiili kendisine vermiş olur. ‘Kendisinden bilinmek’ kelimesi ‘**merci olmak**’ yerinde kullanılamaz.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 361)

- “Aynen öyle de, gözbebeğindeki cansız bir zerreciğin dahi senin gözünle, başınla, vücudunla, kan dolaşımını sağlayan atar ve toplardamarlarınla; çekme – itme kuvvetlerine, meydana getirici kuvvete, maddeye şekil verme gücüne, his ve hareketlerine hizmet eden, diğer sinirlerle ve hatta bütün insan türüyle birer bağı ve onlarla alâkalı birer vazifesi bulunur.”

Sözler (sf. 297)

- “Hem meselâ: Senin gözbebeğindeki o camid zerrecik dahi, senin gözünde, başında, vücudunda ve kuvve-i müvellide, kuvve-i cazibe, kuvve-i dafia, kuvve-i musavvire gibi deveran-ı deme ve his ve harekeye hizmet eden evride ve şerâyin ve sair âsâblarda, hem senin nev’inde, ilâ âhir... birer nisbeti, birer vazifesi bulunduğunu...”

‘**Meydana getirici kuvvet**’ ve ‘**maddeye şekil verme gücü**’ tamamen Allah’ın fiilidir. Bu tahrifinizle Allahın fiilini ‘**gözbebeğindeki cansız zerrelere** ve **kuvvelerine**’ vermişsiniz. Bu kesinlikle esbab şirkidir. Tevhide aykırıdır...

Kuvveler ‘**meydana getirici kuvvet**’ ve ‘**maddeye şekil verme gücü**’ değildir.

Kuvve; his, meleke, kabiliyet ve duyu manalarına gelir. Kuvve-i gadabiyye ve kuvve-i şehevîyye gibi...

Bu kuvveler, mahlûktur, esbab ve sebeplerdir ve yokluk aynalarıdır.

‘Bahusus o esbab-ı tabiiyenin üss-ül esası hükmünde olan cüz-ü lâ-yetecezzadaki kuvve-i cazibe ve kuvve-i dafianın içtimalarının hortumu üzerinde bir muhaliyet damgası var. Fakat caizdir ki, herbir şeyin esası zannettikleri olan cezb, def’, hareket, kuva gibi emirler, âdâtullahın kanunlarına birer isim olsun.(Mesnevi-i Nuriye 248)’

‘Hilkat-ı kâinatta cari olan kavanin-i itibariyesinin mecmu ve muhassalasından ibarettir. Kuva dedikleri şey, her biri şu şeriatın birer hükmüdür. Ve kavanin dedikleri şey, her biri şu şeriatın birer mes’elesidir. Fakat o şeriattaki ahkâmın yeknesak istimrarına istinaden vehim, hayal tasallut ederek tazyik edip, şu tabiat-ı hevaiye tevazzu’ ve tecessüm edip mevcud-u haricî ve hayalden hakikat suretine girmiştir.(Mesnevi-i Nuriye 249)’

* * *

23. Söz

Tahrif edilmiş Sözler (sf. 378)

- “Çünkü iman, insanı Sâni-i Zülcelâl’ine bağlıyor. İman bir bağıdır.”

Sözler (sf. 311)

- Çünkü iman, insanı Sâni-i Zülcelâl’ine nisbet ediyor; iman, bir intisabdır.

‘İman bir intisaptır’ cümlesi, ‘iman bir bağıdır’ olarak değiştirilemez.

Eğer ‘iman ile’ Allah’a ‘bağlanmak’ ve dinin evamirine itaat ederek ahlâksızlık ve imansızlık gibi korkunç âfetlerden insanları kurtarmak. (Şualar 555)

ALLAH’A BAĞLANMAK İMAN İLE OLUR.

‘Zira benim mahiyetim, hem bâki, hem sermedî bir ismin gölgesi olur, daha ölmez diye şuur-u imaniyle takarrur eder....’

‘Hem o şuur-u imaniyle o Bâki-i Sermedî’ye bir intisab ve o intisab-ı imanî ile umum mülküne bir münasebet peyda olur (Şualar 61)’

‘Hem o şuur-u imaniyle ve intisab ve münasebet ile umum mevcudata bir alâka, bir nevi ittisal peyda olur. (Şualar 62)’

Öyle ise intisab, Allah’a ait olmak, kendini ve her şeyini, Allah (c.c.)’tan ötürü tanımlamak ve hissetmek demektir.

‘Demek Vâcib-ül Vücud’a intisabını bilen veya intisabı bilinen herbir mevcud, sırr-ı vahdetle, Vâcib-ül Vücud’a mensub bütün mevcudatla münasebetdar olur. (Mektubat 289)’

* * *

25. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 445)

- “Diğer sayısız ilahî sözlerin de bir kısmı, has bir itibar, **küçük bir ünvan**, bir isim, hususi bir tecelli, has bir rubûbiyet, saltanat ve rahmet ile ortaya çıkan ilham suretindeki konuşmalardır.”

Sözler (sf. 367)

- “Sair nihayetsiz kelimat-ı ilahiye'nin ise bir kısmı dahi, has bir itibarla, **cüz'î bir ünvan** ile, hususi bir tecelli ile, cüz'î bir isim ile ve has bir Rububiyet ile ve mahsus bir saltanat ile ve hususi bir rahmet ile zahir olan ilhamat suretinde bir mükalemedir.”

Cenab-ı Hakk'ın ünvanları ve isimleri için asla ‘**küçük**’ tabiri kullanılmaz.. ‘**Küçük**’ kelimesi Allah için kullanılırsa nakıs bir sıfat olur, dalaletle götürür.

‘...Sâni'-i Zülcelal cisim ve cismanî olmadığı için, zaman ve mekân onu kayıd altına alamaz. Ve kevn ü mekân, onun şuhuduna ve huzuruna müdahale edemez. Ve vesait ve ecrâm, onun fiiline perde çekemez. Teveccühünde tecezzi ve inkısam olmaz. Bir şey, bir şey'e mani olmaz. Hadsiz ef'ali, bir fiil gibi yapar. (Mektubat 247)’

‘Bununla beraber kâinatın herbir âleminde, herbir taifesinde, esma-i hüsnadan bir ismin ünvanı tecelli eder. O isim o dairede hâkimdir. Başka isimler orada ona tâbi'dirler, belki onun zımnında bulunurlar. Hem mahlûkatın herbir tabakasında az ve çok, küçük ve büyük, has ve âmm herbirisinde has bir tecelli, has bir rububiyet, has bir isimle cilvesi vardır. Yani, o isim herşeye muhit ve âmm olduğu halde öyle bir kasd ve ehemmiyetle bir şeye teveccüh eder; güya o isim yalnız o şeye hastır. (Sözler 333)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 449)

- “Bu cümle, ‘Bu kadar hafif bir azap böyle tesirli ise **Allah'ın azabı** ne kadar dehşetli olur, kıyas edebilirsiniz.’ manasını ifade eder.”

Sözler (sf. 370)

- “İşte bu kadar kıllettteki bir parça azab böyle te'sirli ise, **ikab-ı ilahî** ne kadar dehşetli olur kıyas edebilirsiniz diye ifade eder.”

‘**azab**’ ile ‘**ikab**’ kelimeleri aynı manayı ifade etmez.

‘ikab-ı ilahî’ kelimesini, ‘Alahın azabı’ kelimesiyle değiştirmek, Kur'anın nazmındaki cezalet ve metaneti anlatan misalin maksadını yok etmiş.

عَذَابِ lafzı; nekal, ikaba nisbeten hafif bir nevi cezadır ki, killete işaret eder. رَبِّكَ lafzı; Kahhar, Cebbar, Müntakim'e bedel yine şefkati ihsas etmekle killeti işaret ediyor. İşte bu kadar kıllettteki bir parça azab böyle tesirli ise, ikab-ı ilahî ne kadar

dehşetli olur kıyas edebilirsiniz diye ifade eder. İşte şu cümlede küçük heyetler nasıl birbirine bakıp yardım eder. Maksud-ı küllîyi, herbiri kendi lisaniyla takviye eder. Şu misal bir derece lafz ve maksada bakar.

Sözler (370)

Azabın ikaba göre daha hafif bir ceza olduğunu anlatan bir cümlede, ikab-ı ilahi kelimesi neden tekrar Allah (c.c.)'ın azabı olarak değiştirilmiş? Bu tahrifattır.

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 454)

- “Güneşi ışık veren ve ısıtan bir lamba kıldık.”

Sözler (sf. 375)

- “...Güneşi ışık verici ısıdırıcı bir lamba...”

‘Güneşi ışık verici ısıdırıcı bir lamba’ yapmak cümlesinde, ‘sizi güneşle ısıdırdım, sizi güneşle ışıklandırdım’ mânası vardır.

‘Isındırıcı’ kelimesinde fail güneş değildir, ‘ısıdırma’ fiilinin failine işaret eder.

‘Işık veren ısıtan bir lamba’ cümlesinde ise ışık verme ve ısıtma fiili güneşe aittir. Mutezile mezhebindeki ‘kul fiilinin hâlıkıdır’ anlayışına göre ve tabiyyun felsefesine göre yazılmış. Işık verme ve ısıtma fiilinde fail güneş olarak gösterilmiş. Ehl-i Sünnet ve Cemaatin ‘sebeb – müsebbeb - Müsebbib-ül Esbab’ anlayışı ile olan tevhid hakikatı, bu sadeleştirme ile mutezilece bir safsataya dönmüş.

* * *

Tahrif edilmiş Sözler (sf. 462)

- “Hem yeryüzü sayfasında yüz binlerce varlık türünü beraber, birbiri içinde, kudret kalemıyla hatasız, kusursuz yazmak, Vahid ve Ehad bir Zât’ın mührü olduğundan, şu ayet O’nun birliğini benzerinin ve ortağının bulunmadığını ispat etmekle beraber ...”

Sözler (sf. 382)

- “Hem zeminin sahifesinde yüzbinler envâr, beraber birbiri içinde kalem-i kudretiyle hatasız, kusursuz yazmak; birtek Vâhid-i Ehad’in sikkesi olduğundan, şu âyetle Güneş gibi vahdaniyeti isbat etmekle beraber ...”

‘Vahdaniyet’i ‘birliği, benzerinin ve ortağının bulunmadığı’ cümlesi açıklamaz.

‘Vahdaniyet’ mazmununu, kavramını, kelimesini kaldırarak, ‘vahdaniyet sıfatının’ izahı olan maksadı yok etmişsiniz. Burada anlatılan Cenab-ı Hakk’ın zatî sıfatlarından Vahdaniyet sıfatıdır. Çıkardığınız, ‘Güneş gibi’ kelimesi de, Cenab-ı Hakk’ın Vahdaniyet sıfatını kavratana, tefhim eden bir temsildir. Bu günkü tahrif edilmiş hıristiyanlıktaki teslis düşüncesi, vahdaniyet sıfatının kaldırılmasıyla ve tahrif edilmesiyle ikame olmuştur.

* * *

Tahrif edilmiş Sözler (sf. 467)

- “Altına girip gizlenecekleri bir **aldanış perdesi** kalmaz, hepsini yırtar.”

Sözler (sf. 385)

- “Altına girip gizlenecek bir **perde-i dalâlet** bırakmıyor, yırtıyor.”

‘Perde-i dalâlet’ ‘aldanış perdesi’ olarak ifade edilemez.

İşarat-ül İ'caz da Fatiha-i Şerifedeki dâllin güruhu şöyle anlatılmış;

‘ضَالِّينَ’ ; ‘Üçüncü fırka ise, vehim ve heva-yı nefsin akıl ve vicdanlarına galebesiyle, bâtıl bir itikada tâbi' olarak nifaka düşen bir kısım Nasara'dır. Dalalet, nefisleri tenfir ve ruhları inciten bir elem olduğundan; Kur'an-ı Kerim o fırkayı aynı o sıfatla zikretmiştir. (İşarat-ül İ'caz 28)’

‘Felsefe şakirdleri ve millet-i küfriye ve nefs-i emmarenin en müdhîş dalaleti, Cenab-ı Hakk'ı tanımamaktadır. (Sözler 59)’

Dalalet hakkın yerine konulan batıllardır. Bugünkü hıristiyanlıktaki tahrifler birer dalalettir. Mutezile ve cebriye mezhepleri birer dalalettir.

‘Esbabperestî, nücumperestlik, sanemperestî, tabiatperestlik şirkin birer nev'idir; dalalette birer çâh... (Sözler 697)’

Aldanış perdesi ifadesi ile dalalet kelimesi kaldırılmış bu tahrifte hedef dalaletler midir yoksa dalalet kelimesi midir?

* * *

Tahrif edilmiş Sözler (sf. 471)

- “Onların kötülükteki başarıları geçicidir, verilmiş bir **mühlettir**, Cenab-ı Hakk'ın **planıdır**.”

Sözler (sf. 389)

- “... onların fenalıkta muvaffakiyetleri muvakkattır ve **istidracdır**, bir **mekr-i ilahidir**.”

‘İstidrâc’ kelimesi buradan çıkarılmıştır. Halbuki ‘münafıkların’ dünyadaki başarılarının, zafer ve kazanç zannettikleri şeylerin “**istidrâc**” olduğunun anlaşılması lazımdır.

‘Bir insî tarafından soruldu:

عَلَيْهِ يُعْلَى َ وَلَا يَعْلُو الْحَقُّ

Halbuki kâfir müslümana galebe eder?

Elcevap: Sıfat-ı Kelâmdan gelen evamir-i teşri'iyeye karşı itaât ve isyan olduğu gibi; Sıfat-ı İradeden gelen evamir-i tekvîniyeye karşı da taat ve isyan vardır.

Evvelkide mükâfat ve mücazât galiben ahirette olur. İkincisinde ağıleb dünyada olur.

Meselâ: Sabrın mükâfatı zaferdir. Atâletin mücazâtı sefalettir. Sa'y ve sebatın sevabı, servet ve galebedir. Şu halde, kâfirin evamir-i tekviniyeye karşı itaâtı, Müslümanın evamir-i tekviniyeye karşı isyanına galebe etmiştir... Veyahut galebesi ona istidraçtır, Müslümana tathîrdir. (Asar-ı Bediiyye 84)'

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 513)

- **"Sebeb ile meydana gelen netice" arasında o derece uzaklık var ki, en büyük bir sebebin eli, en basit bir neticeyi yaratmaya yetişemez."**

Sözler (sf. 422)

- **"Sebepten müsebbebin icadına" kadar o derece uzaklık var ki, en büyük bir sebebin eli, en ednâ bir müsebbebin icadına yetişemez."**

'**Sebepten müsebbebin icadına kadar**' cümlesi sebebin de müsebbebin de Hâlık tarafından icad edildiğini gösterir. Sebeb ile meydana gelen netice cümlesinde, '**müsebbeb**' tevhidî mazmunu çıkarılmış. Tevhid mânası gölgelenmiş.

'Belki doğrudan doğruya müsebbebi, sebeb ile beraber halkederek... (Lem'alar 187)'

'Zannedildiği gibi, irade-i külliyyenin bir defa müsebbebe, bir defa da sebebe ayrı ayrı taalluku yoktur. Ancak müsebbeble sebebe bir taalluku vardır. (İşarat-ül İ'caz 74)'

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 531)

- **"Fakat sarsılan ve hareket eden dünya Sani'ine baktığı vakit, o hareket ve değişimlerin, Samed Yaraticının kudret kaleminin, eserlerini yazması için meydana geldiği anlaşılır."**

Sözler (sf. 437)

- **"Fakat şu sarsılan ve hareket eden dünya, Sani'ine baktığı vakit o hareket ve tegayyürat, kalem-i kudretin mektubat-ı Samedaniyeyi yazması için o kalemin işlemesidir."**

'**Meydana geldiği**' cümlesi '**o kalemin işlemesidir**' ile anlatılan mes'eleyi bozup, tevhidî bir mânayı şirk haline getirir.

'**Kalemin işlemesi**', katibi gösterir. '**Mektubat-ı Samedaniye**', yazan kudretin samediyetini gösterir. Yani herşeyin vücuda gelmesi (meydana geldiği !) o kalemin işlemesine mecburdur. Bu tevhid hakikati, kâinat mektubuyla, kudret kaleminin nakışlarıyla (Mektubat-ı Samedaniye) bize anlatılır. Bu yapılan anlaşılmaz, dayanılmaz, kabul edilemez, anlamsız bir tahrif ! Ruhları karartan bir zulümatır!

'Felsefeye temas eden bazı cümleler, "Mürur-u zamanla kabuk bağlamış, sonra toprağa inkılab etmiş, sonra nebatat husule gelmiş, sonra hayvanat vücuda gelmiş" gibi tabirler, icad ve hilkat-i İlahî noktasında felsefidir ki, Risale-i Nur'un san'at ve icad-ı İlahî cihetindeki beyanatına münasib düşmüyor. (Emirdağ Lahikası-1 176)'

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 534)

- "O vakit hakikatin dengesi bozulur, rengi değişir, dalgıçlar arasında uyum da kaybolur."

Sözler (sf. 439)

- " O vakit hakaikin muvazenesi bozulur. Tenasüb de gider. Çok hakikatin rengi değişir."

'Dalgıçlar arasındaki uyum da kaybolur' , temsilin hakikat yerine ikame edilmiş haline örnektir.

'Mecaz, ilmin elinden cehlin eline düşse, hakikata inkılab eder; hurafata kapı açar. (Mektubat 473)'

Mesele dalgıçlar arasındaki uyum değil, ayetler arasındaki tenasübdür. '**Uyum**' kelimesi '**tenasüb**' kelimesinin karşılığı olamaz. Bütün bu mânaları ifade edemez.

Aslındaki '**tenasüb de gider**' cümlesi kaldırılmış. Halbuki tenasüb, Kur'anın kırk vecihle mu'cize olma hakikatinden biridir.

'Parça parça, ayrı ayrı zamanlarda nâzil olduğu halde, şiddet-i tenasübden sanki bir defada nâzil olmuştur. (Mesnevi-i Nuriye 127)'

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 550)

- "...çok karmaşık cümlelerine rağmen çocukların nazik ve basit kafalarına bile mükemmelce yerleşmesi..."

ASLI (Sözler sf. 452)

- " ... çok iltibas yerleri ve cümleleri ile beraber çocukların nazik ve basit kafalarında mükemmel yerleşmesi..."

Kur'anın cümleleri hakkında "**karmaşık**" vasıflandırması yapılamaz.

'Çok iltibas yerleri' cümlesinde, '**dikkat edilmezse karıştırılabilecek yerleri, çocukların zihinlerinde bile karışmıyor**' mânası vardır, ki bu Kur'anın mu'cizeliğine aittir.

Bu kitab Kur'andır, Kelamullah'tır, "**karmaşık**" olamaz. Karmaşıklık nazarlardadır, perspektiflerdedir.

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 554)

- “**Yerde ve gökte olup bitenleri** bildiği gibi kalblerin içindekileri de bilir.”

Sözler (sf. 456)

- “**Zemin ve göklerin haşmet-i hilkatinde**, kalbin dahi hâtıratını bilir, idare eder.”

Zemin ve göklerin haşmetli hilkatindeki tecellilerle; kalbden geçenleri, işte o tecellilerle bilir, idare eder. Yani senin kalbinden geçenleri bilmesi, zemin ve göklerin haşmet-i hilkatindeki mananın azameti kadar azim bir mes'eledir. Dergâh-ı ilahiyede o ehemmiyettedir. Ve bunu böyle ifade eden bu cümlelerin hakikati, cümlelerin birtek kelimesi dahi değiştirilirse kaybolur. ‘**Yerde ve gökte olup bitenleri**’ cümlesinde mânanın kaybolduğu gibi...

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 480)

- “O Sözlerde kusur varsa benim **sığ** anlayışıma aittir..”

Sözler (sf. 396)

- “Sözler’de kusur varsa, benim **fehm-i kâsır**ma aittir.”

“Kâsır fehim” , “sığ” anlayışıma demek değildir.

Ey Said-i kasır, âciz ve fakir! Bilmelisin ki: Senin mahiyet-i nefsinde, nihayetsiz bir kusur, nihayetsiz bir acz, nihayetsiz bir fakr, nihayetsiz bir ihtiyaç, nihayetsiz âmâl dercedilmiş. (Nur’un İlk Kapısı 33)’

‘Ey nefis! Birkaç Sözde kat’î isbat etmişiz ki; asıl mahiyetin kusur, naks, fakr, acizden yoğrulmuştur ki; zulmet, karanlığın derecesi nisbetinde nurun parlaklığını gösterdiği gibi, zıddiyet itibariyle sen, onlarla Fâtır-ı Zülcelal’in kemal, cemal, kudret ve rahmetine âyinedarlık ediyorsun. (Sözler 359)’

‘İbadetin manası şudur ki: Dergâh-ı İlahîde abd, kendi kusurunu ve acz ve fakrını görüp kemal-i rububiyetin ve kudret-i Samedaniyenin ve rahmet-i İlahiyenin önünde hayret ve muhabbetle secde etmektir. (Sözler 41)’

“Kâsır fehim”; Üstadın kendisi için ifadesi; Kurana nisbeten, Peygamber Efendimizin (asm) mi’racına nisbeten, Cenab-ı Hakk’ın tecelli eden Esmasının vahdet ve ehadiyyet cilvelerine nisbeten ifadedir. Kul kimliğinin hissediliş noktasıdır. İnsan, kâsır, aciz, fakir şahsiyetiyle ibadet eder.

“**Sığ anlayış**”;

Ayrıntıya inemeyen, yeterli olmayan, yüzeyde kalan, “**sığ düşünce**” derin düşünemeyen

Bu Üstad değildir. Üstadı hiç anlayamayan, nasipsiz sizin basitliğinizdir..

26. Söz

Tahrif edilmiş Sözler (sf. 562)

- “İmanın kısımlarından olan kader ve cüzî irade, İslamiyet’in ve imanın son sınırını gösteren, hale ve vicdana dair birer meseledir.”

Sözler (sf. 463)

- “Kader ve cüz'-i ihtiyarî, İslâmiyetin ve imanın nihayet hududunu gösteren, hâlî ve vicdanî bir imanın cüz'lerindendir.”

Cümlelerin bütünündeki üslup bozulduğu için, hem anlamsızlaşmış, hem kavramlar tahrif olmuştur.

1- ‘**Kader ve cüz’i irade imanın kısımlarından**’ cümlesinde; ‘**cüz’i ihtiyarî**’ ‘**cüz’i irade**’ olarak çeviremezsiniz. Cüz’i ihtiyar, kulun kesret âleminde her hadisede ortaya koyması gereken tercihidir. İrade karar vermektir, kula ait değildir. Kul sadece tercih eder.

Cüz’i İhtiyarî; herhangi bir şeyi yapmak veya yapmamak hususunda bir tarafı tercih etmek iktidar ve serbestliğidir. Bu serbestlik ile Cenab-ı Hak insanları, iyiliği veya kötülüğü istemek cihetinde imtihan eder. (Halbuki; o cüz-i ihtiyarî denilen silâh-ı insanî hem âciz hem kısadır. Hem ayarı noksandır. İcad edemez.) (Lûgat A.Y.)

2- İmanın rükunları, ‘**imanın kısımları**’ demek değildir. İman külli bir kavramdır, kısımları olmaz, rükûnları olur.

‘İman altı rüknünden çıkan öyle bir vahdanî hakikattir ki, tefrik kabul etmez.

Ve öyle bir küllîdir ki, tecezzi kaldırmaz. (Asa-yı Musa 55)’

* * *

Tahrif edilmiş Sözler(sf. 563)

- “Evet, manevî yönden ilerlememiş avam tabaka tarafından her şey kadere verilir.”

Sözler (sf. 463)

- “Evet, manen terakki etmeyen avam içinde kaderin cây-ı isti’mali var.”

Avam, cebrîlik zannedilmiş ve öyle de ifade edilmiş. Halbuki aslında ise, '**avam içinde kaderin cay-ı istimali var**' cümlesi 'avamın kader mes'elesini geçmişe ve musibetlere ait olduğunu anlayıp, kadere iman ettiğini' ifade eder. Cebrilikte her şey, cüz-i ihtiyari kadere verilir, istikamet kaybolur.

* * *

Tahrif edilmiş Sözler (sf. 566-567)

- "O ayna, şu vaziyetteyken onda görünen mesafelerde gerçekleşen hadiselerin birbirinden önce mi sonra mı, birbiriyle uyumlu mu zıt mı olduğu söylenemez."

Sözler (sf. 467)

- "İşte, şu âyine şu vaziyette onun irtisamında, o mesafelerde cereyan eden hâlât birbirine mukaddem, muahhar, muvafık, muhalif denilmez."

Aslındaki mâna;

'İşte kader, ilm-i ezelîden olduğu için; ilm-i ezelî, hadîsin tabiriyle Manzar-ı a'lâdan, ezelden ebede kadar herşey, olmuş ve olacak, birden tutar, ihata eder bir makam-ı a'lâdadır. (Sözler 467)'

Ezel, geçmiş, gelecek, bu günü içine alan, ilm-i ilahi için, zamanda teklik hakikatini ifade eder. Öyle ise ilm-i ilahi hakikatinde, hiçbir hadise hiçbir hadisenin önünde öncesinde değil, arkasında sonrasında değil, içinde dışında değildir.

'Birbirinden önce mi sonra mı, birbiriyle uyumlu mu zıt mı olduğu söylenemez' cümlesi bu manaları ifade etmediği gibi, hakikatin muvazenesini de bozar.

* * *

Tahrif edilmiş Sözler (sf. 567)

- "Kader, bir hadisenin sebeb ve neticesiyle de ilgilidir."

Sözler (sf. 467)

- "Kader, sebeble müsebbebe bir taalluku var."

'Bir taalluk', 'sebeb ve neticesiyle de ilgilidir' anlamında değildir.

Sebebe ve müsebbebe tecelli eden fiilin tekliği ile alakalıdır.

'Sâni'-i Zülcelal, Kadir-i Külli Şey', esbabı halketmiş; müsebbebatı da halkediyor. (Lem'alar 187-188)'

‘Cenab-ı Hakk'ın ihbarı, ilmi ve iradesi, sebebdan kat'-ı nazarla yalnız küfürlerine taalluk etmez. Ancak ihtiyarlarıyla küfürlerine birlikte taalluk eder. Bu ise ihtiyarlarını nefyetmez ki, teklif-i bilmuhal olsun. (İşarat-ül İ'caz 67)’

‘Zannedildiği gibi, irade-i külliyein bir defa müsebbebe, bir defa da sebebe ayrı ayrı taalluku yoktur. Ancak müsebbebe sebebe bir taalluku vardır. (İşarat-ül İ'caz 74)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler(sf. 578)

- “O yollar içinde, benim **dar** kavrayışım la Kur'an'dan anladığım "Acz, fakr, şefkat ve tefekkür" yoludur.”

Sözler (sf. 476)

- “O tarîkler içinde, **kâsır** fehmimle Kur'andan istifade ettiğim "Acz ve fakr ve şefkat ve tefekkür" tarîkidir.”

‘Tarîkler içinde, kâsır fehmimle’ ‘O yollar içinde, benim **dar** kavrayışım la’ anlamında asla olamaz. **‘Kâsır fehmimle Kur'andan istifade ettiğim’** derken, **‘fehmimin’** Kur'an'a nisbeti ile bir değerlendirilmesidir. **‘Kur'an'a nisbeten kâsır’** anlamı vardır. Yoksa o yollar içinde, o yollara nisbeten bir **‘dar’** kavrayış değildir.

Üstad kendini sadece Kur'an'a ve Resulullah'a (asm) nisbeten tarif eder. 14.Lem'anın 2. Makamında olduğu gibi;

‘Besmelenin Rahmet noktasında parlak bir nuru, sönük aklıma uzaktan göründü. (Sözler 8)’

‘Besmelenin rahmet noktasında parlak bir nuru ile bu nura ihtiyacı olan aklım aydınlandı’ anlamındadır. Yoksa sönüklüğü ifade etmez. Çünkü insan mahiyetinde akıl, ancak Kur'an'la aydınlanır. ‘Kur'an'a nisbeten kâsır fehmim,’ fehmilerin Kur'an'a olan ihtiyacını ifade eden, insan mahiyetine ait bir hakikattir. Yoksa Üstad asla **‘dar’** kavrayışlı değildir.

* * *

Tahrif edilmiş Sözler (sf. 579)

- “Birinci **mertebe**de...”

Sözler (sf. 477)

- “Birinci **Hatve**de...”

‘Hatve’ ‘mertebe’ değildir.

Hatve: Adım. Bir adım atışta iki ayak arasındaki mesafe. Bir adım atmak (Lûgat A .Y. 205)

‘Üstadı, yıldırım gibi seri’ hatvelerle ilerlerken, hiç olmazsa karınca yürüyüşü takib edeyim, irtibat kesilmesin niyetiyle şu perişan cümleleri derc ve takdim ettim efendim. (Barla Lahikası 136-137)’

Hatvelerle mertebeye ulaşılır, burada mertebe değil, mertebeye ulaşmak için gerekli hatveler anlatılmaktadır.

* * *

29. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf.613)

- **“Engin** ve **kuşatıcı** kulluklarıyla, kainattaki **büyük ve her yere yayılmış** varlıkların tesbihatını temsil ederler.”

Sözler (sf.505)

- **“Küllî** ve **umumî** ubudiyetleri ile kâinatın büyük ve küllî mevcudatın tesbihatlarını temsil ediyorlar”

Önceki sayfalarda ‘mutlak, muhit, vasî vs’ kelimeleri yerine kullanılan ‘**kuşatıcı**’ kelimesi, bu sefer de ‘**umumî**’ kelimesi yerine kullanılmış.

Yayınevi her manaya kaç kelime kullanıldığını gösterir bir kâmus vücuda getirmek merakına düşmüş galiba.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 614)

- **“Nasıl ki ışık, cisimlerin görülmesini sağlar...”**

Sözler (sf. 506)

- **“Nasılki ziya ecsamın görülmesine sebeptir...”**

‘**Görülmesine sebeptir**’, ‘**görülmesini sağlar**’ demek değildir.

‘**Sağlamak**’ şirki işmam eden bir kelimedir. ‘**Sebeb**’ ise Türkçede de kullanılan, maksadı hatarsız şekilde izah eden bir kelimedir.

‘Sebeb sırf zahirîdir. (Sözler 697)’

‘...hiçbir sebebin hakikî tesiri ve icada hiç kabiliyeti olmadığını, her şeyde tevhid sikkeleri kat’î gösterdiğini, Risale-i Nur hadsiz deliller ile isbat etmiş.

Halketmek, icad etmek ona mahsustur. Esbab, yalnız bir perdedir. (Asa-yı Musa 80)'

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 615)

- “Yani, o şuur sahibi canlı, mânen o âlemlere misafir gittiği gibi, o âlemler de resim ve suretler halinde onun ruhunun aynasına misafir olur.”

Sözler (sf. 506)

- “Yani, o zîşuur ve zîhayat manen o âlemlere misafir gittiği gibi, o âlemler dahi o zîşuurun mir'at-ı ruhuna misafir olup, irtisam ve temessül ile geliyorlar.”

‘**Resim**’ isimdir, ‘**irtisam**’ ise eylemdir.

‘Fiil, müstakil ve sabit olmadığından, sanki latiftir. Mütakellimin kasdı onda durmuyor, mef’ule geçiyor. Masdar olan "darb" ise isimdir. İsim, müstakil ve sabit olduğu için sanki kesiftir. Mütakellimin kasdını cezbedip, mef’ule vermemesi ihtimali vardır. (İşarat-ül İ'caz 168)’

meselesine benzer şekilde, ‘irtisam’ yerine ‘resim’ denilirse o zihayatın, o âlemlerle, sadece kesif bir resmi ile münasebettar olabileceği anlaşılır ki, bu; o alemle irtibat manasına gelmez, hayatın hayattarlığına da hiç mi hiç yakışmaz.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 616)

- “Elbette yanılmaz bir sezgiyle, şüphesiz bir şekilde, şu gök saraylarının ve yüksek burçların da kendilerine uygun, canlı, şuur sahibi sakinleri olduğu anlaşılır.”

Sözler (sf. 507)

- “Elbette sadık bir hads ile ve kat’î bir yakîn ile hükmolunur ki; şu kusûr-u semaviye ve şu büruc-u sâmiyenin dahi kendilerine münasib zîhayat, zîşuur sekeneleri vardır.”

Hads iman ilmine ait, ilmî bir kavramdır.

‘**Yanılmaz bir sezgi**’ olarak değiştirilemez. Çünkü herkesin sezgisi, kendine göre yanılmaz bir sezgi olabilir. Fakat sonradan yanılabilir.

Hads: Sür’at-i İntikal. Deliller, hüccetler, bürhanlar birlikteliğinde tahakkuk eden bir manaya, bir terim ile ulaşabilmek. Ani ve doğru idrâk. Delilden neticeye çabuk varmak.

‘Hads ki, şimşek gibi sür’at-i intikaldir, dâima onu (vicdanı) tahrik eder. Hadsin muzâafı olan ilham, onu dâima tenvir eder. (Mesnevi-i Nuriye 255)’

‘**Yanılmaz bir sezgi**’ cümlesi iman ilminin bir kavramı haline getirilip, bu mânaları ifade için, hads kelimesinin yerine, nasıl ikame edilebilir? Bin yıllık ıstılah, sadeleştirme adı altında ortadan kaldırılamaz!

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 620)

- “Aynı şekilde, melekler de çok büyük bir ümmettir. Onların kâinattaki işleri gören kısmı, Cenâb-ı Hakk’ın ‘irade’ sıfatından gelen yaratılış kanunlarının taşıyıcısıdır, o kanunları temsil eder ve onların suretini alırlar.”

Sözler (sf. 511)

- “Öyle de: Melaike dahi, muazzam bir ümmettir ki, onların amele kısmı ‘İrade’ sıfatından gelen Şariat-ı Tekviniyenin hamelesi, mümessili ve mütemessilleridirler.”

Melekler kâinatta iş görmezler, Onlar da her şey gibi Cenab-ı Hakk’ın fiillerine, esmasına, ayinedardırlar.

29.Sözün aslında, ‘Amele’ kelimesi, kaldırılarak yerine ‘kainattaki işleri gören’ kelimesi getirilirse, Üstadın ‘Ey esbab-perest gafil’ hitabına mazhar olunur.

‘Ey esbab-perest gafil! Esbab, bir perdedir. Çünkü izzet ve azamet öyle ister. Fakat iş gören, kudret-i Samedaniyedir. Çünkü tevhid ve celal öyle ister... (Sözler 293)’

‘Ey esbab-perest bîçare! Bu üç mühim hakikatı ne ile izah edebilirsin? Sen nasıl kendini kandırabilirsin? Aklın varsa, esbab perdesini yırt. "Vahdehu lâ şerîke leh" de, hadsiz evhamdan kurtul. (Sözler 681)’

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 622)

- “Elbette, melekler nasıl o varlıkların ruhlar âleminde temsilcisidir, onların tesbihatını ifade eder; aynı şekilde onlar da şu görünen âlemde meleklerin suretleri, evleri, mescitleri hükmündedir.”

Sözler (sf. 512)

- “Elbette, nasıl melaikeler bunların âlem-i melekûta mümessilidirler, tesbihatlarını ifade ederler; bunlar dahi âlem-i mülk ve âlem-i şehadette o melaikelerin timsalleri, haneleri, mescidleri hükmündedirler.”

‘**Âlem-i melekûl**’, ‘**ruhlar âlemi**’ olarak ifade edilmez. Aslında ruhlar, âlem-i melekutun mahluklarıdır. Yirmidokuzuncu Söz Birinci Maksadda melekleri, İkinci Maksadda da ruhları, iki ayrı maksad halinde müdakkikane tefsir etmiştir.

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 624)

- “Ey arkadaş! Buraya kadar söylediklerimiz, kalbi kabule hazırlamak, nefsi teslim mecbur bırakmak ve aklı itaat ettirmek için bir girişti.”

Sözler (sf. 514)

- “Ey arkadaş! Şuraya kadar beyanatımız, kalbi kabule ihzar etmek ve nefsi teslime mecbur etmek ve aklı iz’ana getirmek için bir mukaddeme idi.”

‘Akli itaat ettirmek’ ‘aklı iz’ana getirmek’ demek değildir.

‘Sonra gelir taakkul, sonra tasdik ediyor, sonra iz’an oluyor, sonra gelir iltizam, sonra îtikad gelir. (Sözler 706)’

‘İslâmiyet, iltizamdır; iman, iz’andır. Tabir-i diğerle: İslâmiyet, hakka tarafgirlik ve teslim ve inkıyaddır; iman ise, hakkı kabul ve tasdiktir. (Mektubat 34)’

Üstadımızın bu ifadelerinden de anlaşılıyor ki akli iz’an’a getirmek, aklın itaatine değil imanla düşünmesine, imanla akletmesine ait bir mes’eledir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 639)

- “Öyleyse açıktır ki, kudretin zıddı olan acz, Zât’ına yaklaşamaz ilişemez.”

ASLI (Sözler sf. 526)

- “Öyle ise, kudretin zıddı olan acz, o kudreti istilzam eden zâta bilbedâhe ârız olamaz.”

Bu mes’elede ‘O kudret’ anlatılıyor. Bu cümlelerle bu kavramlarla öğretiliyor.

‘O kudreti istilzam eden zât’ ifadesi çıkarılırsa, aczin neden O’na arız olamayacağı anlaşılmaz.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 642)

- “O şeyin, o noktaya bir meyli bulunur. Fakat fazla meyil, ihtiyaç doğurur.”

Sözler (sf. 528)

- “O şey’in, o noktaya bir meyli vardır. Muzaaf meyil, ihtiyaç olur.”

Meyil kuvvetlenirse, ihtiyaç olur. İhtiyaç kuvvetlenirse, muzaaflaşırsa iştıyak olur. İştıyak muzaaflaşırsa muhabbet olur. Buraya manayı bozacak surette ‘fakat’ kelimesi ilave edilmiş. ‘Fakat fazla meyil ihtiyaç doğurur’ diye anlamsız, konuyla alakası olmayan, cahilce bir cümle konulmuş.

‘herşeyin bir nokta-i kemali ve o noktaya bir meyli var. Muzaaf meyil, ihtiyaç; muzaaf ihtiyaç, aşk; muzaaf aşk, incizabdır. (Sünihat-Tuluat-İşarat 22)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 642)

- “Bu çekim kuvveti, arzu, ihtiyaç ve meyil, Cenab-ı Hakk’ın yaratma kanunlarının, eşyanın mahiyetindeki birer tohumu ve çekirdeğidir.”

Sözler (sf. 528)

- “...ve incizab, iştıyak, ihtiyaç, meyil; Cenab-ı Hakk'ın evamir-i tekviniyesinin, mahiyet-i eşya tarafından birer habbe ve nüve-i imtisalidirler.”

Bu cümledeki ‘**imtisal**’ kelimesi çıkartılarak, mâna tabiat felsefesi haline getirilmiş.

Üstadımız kanunların tohumu demiyor, o evamire imtisal manası olmadıktan sonra kanunun tohumu olmak ne ifade eder? Halbuki ‘**imtisal**’ kelimesi ile fıtratta isyan olmadığı, Allah'ın emirlerine uymanın; eşyanın arızî bir fiili değil, adeta o eşyanın ayn-ı mahiyeti olduğu anlaşılır.

* * *

31. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 679)

- ““Resûl-u Ekrem'in (aleyhissalatüvesselam) kemâl vasıflarının bütün güzelliklerine bir ayna yapmak için Allah'tan yardım istiyoruz.”

Sözler (sf. 559)

- “...kemalat-ı Ahmediyenin (asm) cemaline birden bir ayine yapmak için, inayeti ALLAH'dan istedik.”

‘Kemalat-ı Ahmediye (asm)’ ifadesi ‘Resûl-u Ekrem (asm)’ olarak değiştirilmiştir.

Ahmed: Efendimizin (asm) ubudiyetine, velayetine işaret eden ismidir.

Muhammed: Risaletine remzeder.

Mahmud: Makamına işaret eder.

Mustafa: Tasaffi eden mahiyetine işaret eden ismidir.

Öyle ise Oturbirinci Söz’de Efendimiz (asm)ın şahsiyet-i maneviyesinin, ubudiyetinin cemaline bir ayna tutulmuş. O’nun (asm) velayetini anlamadan, tanımadan, O’nun risaletine iman edemeyiz. Kemalat-ı Ahmediye tabirini değiştirmekle, bu ayine kırıldı, ayineye zarar geldi.

‘Hakikat-ı Mi’rac nedir?’

Elcevab: Zât-ı Ahmediyenin (asm) meratib-i kemalâtta seyr ü sülûkünden ibarettir. (Sözler 563)’

‘Hem daima tekemmüldedir. Onun için çarşı içinde bir bedevi ile niza eden o zâtı düşündüğü vakit; Refref’e binip, Cebrail’i arkada bırakıp, Kab-ı Kavseyn’e koşup giden Zât-ı Nuranîsine, hayal gözünü kaldırıp bakmak lâzım gelir. Yoksa ya hürmetsizlik edecek veya nefs-i emmaresi inanmayacak. (Mektubat 98)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 681)

- “**O şahsî, kısa seyahatte** umumî, küllî bir seyr ve yükseliş vardır ki...”

Sözler (sf. 560)

- “...**seyahat-ı cüz’i** yede bir seyr-i umumî ve bir urûc-u küllî var ki;...”

‘**Seyahat-ı cüz’iye**’ ‘**o şahsî, kısa seyahat**’ demek değildir.

Cüz’iyet külliyyetin aynasıdır. Bölünmeyen ve parçalanmayan külliyyet hakikatının cüz’iyet aynadarlığında gösterilmesidir. Bu tahrifle mi’rac sanki sadece Efendimizi (asm) ilgilendiren, bizi ilgilendirmeyen bir hadise gibi anlatılmış. Şahsî ve kısa seyahat diye tahrif edilmiş. Efendimiz (asm)’ın şahsını ilgilendiren, bizim dışımızda bizi ilgilendirmeyen bir hadise gibi anlatılmış.

Efendimiz (asm) Velayeti ile gitmiş Risaletiyle dönmüş, kapıyı da açık bırakmıştır. Bu tahrif ümmete açılan mi’rac kapısını, ‘**O şahsî, kısa seyahat**’ kelimesi ile tahrif edip, kapatıyor.

‘Mi’rac kısa seyahat değil !’

Mahşeri acayip bir seyahat... uzunluk ve kısalık gibi, geçmiş ve gelecek gibi, uzaklık ve yakınlığın bittiği bir seyahat... Efendimizin (asm) bütün nisbetlerin üstüne bir seyahati, sonsuzluğa... zamansızlığa... mekansızlığa....

‘İnsanın câmiyeti; ve şecere-i kâinatın en münevver meyvesi olduğundan, bütün kâinatta cilveleri tezahür eden esma-i hüsnayı, birden âyine-i ruhunda gösterebilmesi cihetiyle Cenab-ı Hak, tecelli-i zâtıyla ve esma-i hüsnanın a’zamî mertebede, nev’-i insanın manen en a’zam bir ferdine, tecelli-i a’zam tezahür eder ki; bu tezahür ve tecelli, Mi’rac-ı Ahmedî (asm) sırrıdır ki; Onun velayeti, risaletine mebde’ olur. (Sözler 562)’

Efendimizin (asm) seyahat-i cüz’iye ayinedarlığında tecelli eden ‘**seyr-i umumî**’ ve ‘**uruc-u küllî**’, işte bu.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 686)

- “Sıfatlarının tecellileri değişik, fakat birbirini gösterecek **mukaddes bir şekilde ortaya çıkar.**”

Sözler (sf. 564)

- “...sıfatlarının tecelliyatında başka başka, fakat birbirini gösterir **mukaddes zuhuratı vardır.**”

‘**Mukaddes zuhuratı vardır**’ cümlesi ‘**mukaddes bir şekilde ortaya çıkar**’ ile ifade edilemez.

Çünkü ‘**mukaddes sıfatların tecellileri**’ şekilden, mukaddes bir şekilde ortaya çıkmaktan, münezzehdir.

‘**Mukaddes zuhuratı vardır**’ cümlesi, ‘**Ez-Zahir**’ isminin tecellisine ait bir mânadır. Ortaya çıkmak tabiriyle yok edilmiştir.

‘...isimlerin menbaı olan yedi sıfât-ı Sübhaniyenin nihayetsiz tecellileriyle, o yedi muhit ve kudsî sıfatların madenî ve mevsufu olan ezeli ve ebedî bir Zât-ı Zülcelal’in vücub-u vücuduna ve vahdetine hadsiz işaretler ve nihayetsiz şehadetler ettikleri gibi... (Şualar 145)’

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 686)

- “Gerçi o daire ve tabakalarda Cenab-ı Hakk’ın **ehadiyeti, yani birliğinin her bir varlıkta tek tek görünmesi** itibarı ile bütün isimleri bulunabilir ve bütün **sıfatları** tecelli eder... Aynen öyle de, her bir varlık tabakasında ve **göğün**² her katında Allah’ın bir ismi, bir sıfatı hâkimdir, diğerleri orada onun gölgesindedir.”

Sözler (sf. 564)

- “O dairelerde ve o tabakatta çendan, **ehadiyet** itibarıyla bütün esma bulunabilir. Bütün **unvanlarla** tecelli eder... Öyle de, her bir tabakat-ı mahlûkatta, her bir **semâda** bir isim, bir unvan-ı ilahî hâkimdir.”

O dairelerde, çendan ehadiyet itibarıyla bütün esmanın bulunması, (Ehadiyet esmanın tek tek görünmesi demek değildir) Cenab-ı Hakk’ın birliğinin bütün varlıklarda tek tek görülmesi, hâşâ, kat’a ve asla olamaz.

‘Cenab-ı Hakk’ı bir isimle, bir ünvan ile, bir rububiyetle ve hâkeza.. tanısa, başka ünvanları, rububiyetleri, şe’nleri, içinde inkâr etmesin. Belki, herbir ismin cilvesinden sair esmaya intikal etmezse zarar eder. Meselâ: Kadîr ve Hâlık isminin eserini görse, Alîm ismini görmezse gaflet ve tabiat dalaletine düşebilir. (Sözler 333)’

Daireler, peygamberlerin mazhar olduğu külli esma daireleridir. Burada bahsedilen daireler, herbir peygamberin bir isme mazhariyet daireleridir, yani esma âlemleridir. Allah (c.c.) varlıkların içine girmekten, hulûlden, isimlerinin varlıklarla ittihadından münezzehtir. Mevcudat isimlerin tecellilerine sadece ayine olur.

‘Meselâ: İsm-i Kadîr’e mazhar Hazret-i İsa Aleyhisselâm, hangi semada Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm ile görüştü ise; işte o sema dairesinde Cenab-ı Hak Kadîr ünvanıyla bizzât orada mütecellidir. Meselâ: Hazret-i Musa Aleyhisselâm’ın makamı olan sema dairesinde en ziyade hükümferma, Hazret-i Musa Aleyhisselâm’ın mazhar olduğu "Mütekellim" ünvanıdır ve hâkeza... (Sözler 564 - 565)’

‘Bütün unvanlarla tecelli eder’ ‘Bütün sıfatları tecelli eder’ demek değildir.

Ünvanlar da sıfatlar olarak değiştirilemez.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 687)

² Semanın gök ve gökyüzü olmadığı, 12. ve 28. Lemalarda tafsilatıyla anlatılacaktır. **BAKINIZ???????**
SAYFA NO'LARI EKLENECEK

- “İşte *ism-i Azama mazhar, nübüvveti umumi ve Cenab-ı Hakkın bütün isimlerinin tecellilerine erişmiş Zat’ı Ahmediye (aleyhiselatüvesselam)...*”

Sözler (sf. 565)

- “İşte *Zat-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm, çünkü, ism-i âzama mazhardır ve nübüvveti umumidir ve bütün Esmâya mazhardır.*”

‘**Bütün esmaya mazhardır**’ nasıl ve ne şekilde ‘**isimlerinin tecellilerine erişmiş**’ olarak sadeleştirilir?

‘Cenab-ı Hakkın ‘Bütün isimlerinin’ tecellilerine erişmiş.’ Cenab-ı Hak bir yerde mi ki Efendimiz (asm) oraya erişmiştir? Hâşâ! Efendimiz (asm) için, Hristiyanlıktaki gibi, tecellilere erişmek tabiri kullanılabilir mi? İlah mı oldu? Yoksa ilahlıktan bir parçaya mı erişti? **Hâşa Yüz Bin Defa Hâşa.!**

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 693)

- “*Rabbani bir kanun olan güneşin çekimi ile etrafındaki pek ağır yer küreyi mevlevî gibi döndüren bir hikmet, Rahmet-i Rahman’ın cazibesi ve Ezeli Güneş’in aşkının çekimiyle bir insanı cismen, o Rahman’ın Arşına şimşek gibi çıkaramaz mı?*”

Sözler (sf. 570)

- “*Şemsin cazibesi denilen bir kanun-u Rabbânî ile Mevlevî gibi etrafında pek ağır olan cism-i arzı gezdiren bir hikmet, cazibe-i rahmet-i Rahman ile ve incizab-ı muhabbet-i Şems-i Ezel ile bir cism-i insanı berk gibi arş-ı Rahman’a çıkaramaz mı?*”

‘**Ezeli Güneşin aşkının çekimi**’ nedir? ‘**İncizab-ı muhabbet-i Şems-i Ezel**’ bu demek değildir.

Bediüzzaman asla böyle bir ifade kullanmamıştır. Bilakis şöyle demiştir:

‘...*en yüksek makam-ı mahbubiyeti, Süleyman Efendi "Ben sana âşık olmuşum" tabiriyle beyan etmiştir. Şu tabir, bir mîrsad-ı tefekkürdür, gayet uzaktan uzağa bu hakikata bir işarettir. Bununla beraber madem bu tabir, şe'n-i rububiyete münasib olmayan manayı hayale getiriyor; en iyisi, şu tabir yerine: "Ben senden razı olmuşum" denilmeli. (Mektubat 305) ‘*

* * *

33. SÖZ

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 792)

- “**Kuşatıcı** hakikatleri içeren şu iki ayetin ifade ettiği, Cenâb-ı Hakk’ın varlığının vücûbiyetine ve birliğine...”

Sözler (sf. 653)

- “...**âyet-i câmianın** ifade ettiği vücub ve vahdaniyyet-i İlâhiyeyi...”

‘**Âyet-i câmî**’ ‘**kuşatıcı**’ terimiyle ifade edilemez. ‘**Âyet-i câmî**’ yerine ‘**kuşatıcı**’ kelimesi kullanarak, Kur’an’a ait, vahye ait mânaları ifade eden kelimeler tahrif edilmiştir. Âyet-i câmia, Kur’an’ın kırk vecihle mu’cize olan hakikatlerinden ‘**câmiyyet**’ hakikatine ait bir mânadır.

25. sözde tafsilli izah edilmiştir;

‘**Birinci Lem’a: Lafzındaki câmiyyettir. (Sözler 391)’**

‘**İkinci Lem’a: Manasındaki câmiyyet-i hârikadır. (Sözler 395)’**

‘**Üçüncü Lem’a: İlmindeki câmiyyet-i harikadır. (Sözler 396)’**

‘**Dördüncü Lem’a: Mebahisindeki câmiyyet-i hârikadır. (Sözler 396)’**

‘**Beşinci Lem’a: Kur’anın üslûb ve îcazındaki câmiyyet-i harikadır. (Sözler 398)’**

‘**Hem meselâ هُمْ الْمُفْلِحُونَ** da bir sükût var, bir ıtlak var. Neye zafer bulacaklarını tayin etmemiş. Tâ herkes istediğini içinde bulabilsin. Sözü az söyler, tâ uzun olsun. Çünkü bir kısım muhatabın maksadı ateşten kurtulmaktır. Bir kısım yalnız Cennet’i düşünür. Bir kısım, saadet-i ebediyeyi arzu eder. Bir kısım, yalnız rıza-yı İlâhîyi rica eder. Bir kısım, rü’yet-i İlâhiyeyi gaye-i emel bilir ve hâkeza... (Sözler 394)’

‘**Hem mesela: Kısas-ı Kur’aniyeden kıssa-i Musa Aleyhisselâm, âdeta asâ-yı Musa Aleyhisselâm gibi binler faideleri var. O kıssada, hem Peygamber**

Aleyhissalâtü Vesselâm'ı teskin ve teselli, hem küffarı tehdid, hem münafıkları takbih, hem Yahudileri tevbih gibi çok makasıdı, pekçok vücuhu vardır. Onun için surelerde tekrar edilmiştir. Her yerde bütün maksadları ifade ile beraber yalnız birisi maksud-u bizzât olur, diğerleri ona tâbî' kalırlar. (Sözler 395)'

Bütün bu kavramlar Kur'anın câmiyetini ifade eden esaslardır. Ayet-i câmia kelimesi ile ancak anlaşılabilir. Tahrif edilip yerine konulan kuşatıcı kelimesi, asla bu maksadı sağlamaz. Kur'an'ın câmiyeti öğretilcekse, derdiniz Kur'anı anlatmaksa bu kelimeyi de, bu mazmunu da öğretmeniz gerekir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 793)

- “...büyük âlem olan şu kâinat sarayını ve yaratılış ağacını var etmeyi diledi.”

ASLI (Sözler sf. 654)

- “...hilkat şerecesinin icadını irade etti.”

‘**icadını irade etti**’ cümlesi ‘**var etmeyi diledi**’ demek değildir. ‘**Dilemek**’ kelimesi ‘**irade etmek**’ demek değildir. İrade Allah (c.c)’ın sıfatıdır. Her Müslüman da Allah (c.c)’ın sıfatlarını bilmek zorundadır. İrade kelimesi ile bilmek zorundadır.

Dilemek kula ait bir kavramdır. Kul dileyebilir ama irade edemez.

‘herşeyin yanında hazır irade ve ilmini bilmemek ve şiddetli emirlerini tanımamak ve sıfatlarını ve gönderdiği elçilerini, peygamberlerini bilmemek, elbette hiçbir cihette Allah'a iman hakikatı onda yoktur. (Emirdağ Lahikası-1 203)'

Allah'ın sıfatlarına dokunulamaz, başka kelimelerle değiştirilemez, ifade edilemez. Bu çok ciddi bir tahriftir.

* * *

Tahrif Edilmiş Sözler (sf. 828)

- “Demek ulûhiyet ve rubûbiyetin kesin ve değişmez gereği vahdettir, tek başına olmaktır.”

Sözler (sf. 683)

- “Demek Ulûhiyet ve Rubûbiyetin en kat'î ve daimî lâzımı; vahdet ve infiraddır.”

İnfirad kelimesi, Allah için kullanıldığı zaman ‘tek başına olmak’tır diye ifade edilemez. İnfirad Ferd ismine ve böylece tevhide baktırır. Allah için ‘tek başına olmak’, ‘başına olmak’, ‘olmak’ terimlerinin hiç biri kullanılamaz, eksik ve nakıs sıfattır.

Ulûhiyet ve rububiyete ait manaları ifade eden kelimeler kolayca değıştirilemez, tercüme edilemez. Bu manalar ve bu kavramlar ancak ve sadece Kur'an kelimeleriyle ifade edilebilir. Yoksa imanı tehlikeye düşürür.

'Risale-i Nur'daki hakaik, nasilki doğrudan doğruya feyz-i Kur'andan mülhem hakaik-ı imaniyedir, zaman ve zemine göre değışmez ebedi hakikatlardır. (Hizmet Rehberi 9)'

* * *

1.LEM'A

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 25)

➤ ***“...çok büyük bir yakarış...”***

Lem'alar (sf. 5)

➤ ***“...en azîm bir münâcattır...”***

Münacat yakarış değildir, dua da değildir. Üçü ayrı kavramlardır. Birinci lem'anın konusu münacatın tanımıdır.

Dua; arz-u haldir.

Yakarış; ızdırar lisanıdır.

Münacat; sırr-ı ehadiyetin inkişafıyla kalbe gelen, Cenab-ı Hakka aid manaları kalbin hissetmesiyle muhataplığıdır.

Birinci Lem'a baştanbaşa münâcatı anlatırken sathî bir nazar ile münâcat kavramını anlamadığından çok büyük yakarış diyerek çok büyük hata yapıp manayı katletmiştir.

Münâcat; esbabın bilkülliye sukutu ile nur-u tevhid içinde sırr-ı ehadiyetin inkişafıdır, ism-i Mucib'e mazhariyettir, ayinedarlıktır.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 25)

➤ ***“...her şeyden ümit kesilmiş bir haldeyken”***

Lem'alar (sf. 5)

➤ ***“...her taraftan ümit kesik bir vaziyette...”***

Taraf kelimesi, bütün cihazları kasd ederek ümidin hiçbir cihazdan gelemeyeceği ifade edilerek sebeplerden asla yardım gelmeyeceği vurgulanır. 'Her şeyden' kelimesi bu manayı sınırlar kayıt koyar. Aynı zamanda 'Ümit kesik bir vaziyette' cümlesi, 'haldeyken' diye değiştirilerek 'esbabın bilküllüye sukutu' hangi zeminde olacağı bağlantısı kesilmiş mana anlaşılmamış. Hâlbuki bir sonraki cümlede vaziyet kelimesi neden değiştirilmemiş!!! Bu, manayı rencide etmek için kasıtlı bir tahriftir bozmaktır.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 25)

- "O vaziyette sebepler **tamamen aciz kalmıştı**..."

Lem'alar (sf. 6)

- "O vaziyette esbab **bilküllüye sukut etti**."

'Bilküllüye sukut etmek', 'tamamen aciz kalmıştı' cümlesiyle ifade edilemez. Sukut etmek aciz kalmak anlamında değildir. Tesirden azledilme, sâkıt olma anlamındadır. Sukut 'kaf' ile yazıldığı zaman bu manaları verir.

İşte şu âyet-i kerime, mu'cizat-ı kudret-i ilahiyeyi bir tertib-i hikmetle zikrederek esbabı müsebbebata rabtedip en âhirde مَتَاعًا لَّكُمْ lafzıyla bir gayeyi gösterir ki; o gaye, bütün o müteselsil esbab ve müsebbebat içinde o gayeyi gören ve takib eden gizli bir mutasarrıf bulunduğunu ve o esbab, onun perdesi olduğunu isbat eder. Evet مَتَاعًا لَّكُمْ وَلَآنَعَامُكُمْ tabiriyle bütün esbabı, icad kabiliyetinden azleder. (Sözler 423)

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 25)

- "Ancak bu üçüne birden **sözü geçen**..."

Lem'alar (sf. 6)

- "Bu üçünü birden **emrine musahhar eden**..."

'**Sözü geçen**', '**emrine musahhar eden**' cümlesinin anlamını karşılamaz. Emrine muhasahhar etmek, emretmekle beraber yaratmayı da ifade eder.

'O sandukçaların icadı, 'Kün' emrinde bulunan 'kâf-nun' fabrikasından o kadar çabuk ve kolay ve çoklukla olur ki; Kur'an der: Hâlık emreder, meydana gelir. (Lem'alar 254)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 25)

- "... onu **kurtuluş sahiline** çıkarabilirdi."

Lem'alar (sf. 6)

- "...onu **sahil-i selamete** çıkarabilir."

'Kurtuluş sahiline çıkarabilirdi' cümlesi 'sahili selamete çıkarabilir' manasını ifade etmez.

'**Sahil-i selame**' ahiret âlemindeki saadeti ifade eder. Cennetteki selam yurdudur (Dar-üs-Selam). **Ahiretteki selamet yurduna** vuslat manası katledilmiş. '**Sahil-i selame**' ahirete ait değişmez kavramlardandır. Başka bir kelime yerine konulamaz.

'Eğer iman îkanla Kur'anın irşadını dinlersen, o sehba ağaçlarından, sefine-i Nuh gibi sahil-i selâmete, yani âlem-i âhirete ulaştırıcı bir sefine yapılacaktır. (Mesnevi-i Nuriye 219)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 26)

- "...**bütün sebeplerin gerçek sahibi ve yaratıcısı** olan Cenab-ı Hak'tan başka bir sığınak bulunmadığını bizzat yaşayarak görmüş..."

Lem'alar (sf. 6)

- "**Müsebbib-ül Esbabdan** başka bir melce' olamadığını aynel-yakin gördüğünden..."

'**Sebeplerin gerçek sahibi**' kelimesi '**Müsebbibül esbab**' kelimesinin ifade ettiği manayı karşılamaz.

Bütün sebeplerin gerçek sahibi Cenab-ı Hakkın Malik ismini, yaratıcı ise Halık ismini anlatır. Metnin aslında olan Müsebbibü'l-Esbab ise hem sebebe hem müsebbebe aynı anda taalluk edendir.

Mesela göz sebeptir görmek müsebbeptir. Hem gözü hem görmeyi aynı anda yaratan, Müsebbibü'l-Esbaptır.

Esmâ-ül Hüsnadan Müsebbibü'l-Esbab ismi ifade edilmemiş. Cümlenin esma ile alakası kesilmiş. Esmâ-i Hüsnâ'nın Kur'anî tabiri tahrif edilmiş.

'Hem nasılkı müsebbebdeki hârika san'at ve tezyinat, esbabı azledip Müsebbib-ül Esbab olan Vâcib-ül Vücut'a işaret ederek, وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
sırrınca: Ona teslim-i umûr eder. (Sözler 680)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 27)

- "Tâ ki iman nuru ve Kur'anın mehtabı ile istikbalimiz aydınlansın, gecemizin dehşet ve vahşeti bize **dost varlıklar arasında bir gezintiye dönüşsün**..."

Lem'alar (sf. 7)

- "Tâ ki, nur-u îman ile ve Kur'anın mehtabıyla istikbalimiz tenevvür etsin ve gecemizin dehşet ve vahşeti, **ünsiyet ve tenezzühe inkılâb etsin.**"

Ünsiyet ve tenezzüh kelimeleri asla bu manada kullanılmamıştır. Ruh ve kalbin ünsiyeti ve tenezzühü nazara alınmıştır ve ifade edilmiştir. Mesele dost varlıklar arasında gezinti değildir. Mesele dünya hayatının zorlukları, tazyikatı içinde kalbin ve ruhun derece-i hayatının ünsiyetini bulmaktır.

* * *

2. Lem'a

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf 31)

- “Cenab-ı Hak, insana giydirdiği **beden elbisesini** sanatına mazhar ediyor.”

Lem'alar (sf. 9)

➤ “Cenab-ı Hak, insana giydirdiği **vücut libasını** san’atına mazhar ediyor.”

1. Vücut libası bedenden ibaret değildir. Beden kelimesi Vacib-ül Vücuda nisbeten vücut kavramını karşılamaz.

2. Beden, sadece maddi hastalıklar için belki düşünülebilir. Hastalık sadece bedene indirgenerek konu tahrif edilmiş. Aklî, kalbî, ruhî, manevî hastalıklar nazara alınmamış. İkinci lem’anın konusu daha ziyade manevî hastalıklar ve şifalarıdır.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 36)

➤ “...musibete düşen insanın ona itiraz edercesine şikâyet ve merakla karşılaması **musibeti ikiye katlar.**”

Lem’alar (sf. 12)

➤ “Musibete giriftar olan adam, itirazkarane şekva ve merakla onu karşılamak, **musibeti ikileştiriyor.**”

İkiye katlar cümlesi iki ayrı musibeti nazara vermiyor. Bir musibetin derecesinin ikiye katlandığını ifade ediyor. İkiye katlanmaz, iki musibet olur. Biri hastalık, diğeri şikâyet musibeti.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 36)

➤ “Eğer bela vereni buldunsa, **safa, lütuf ve ihsan içinde beladır bil.**”

Lem’alar (sf. 12)

➤ “Eğer bela vereni buldunsa, **safa-ender, atâ-ender beladır, bil.**”

Atâ kelimesi kadere iman içinde bir kavramdır.

‘Cenab-ı Hakk’ın atâ, kaza ve kader namında üç kanunu vardır. Atâ, kaza kanununu, kaza da kaderi bozar.

Demek atânın kazaya nisbeti, kazanın kadere nisbeti gibidir. Atâ, kaza kanununun şümulünden ihraçtır. Kaza da kader kanununun külliyetinden ihracdır(Mesnevi-i Nuriye 206)’

Her ne kadar ‘atâ’, lütuf ve ihsan ise de lütuf ve ihsan kelimesi ‘atâ’ kelimesini karşılayamaz. Kanunun kadere bakan ilmî yönü tahrif edilmiş.

3. Lem’a

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 40)

➤ “İnsan sevdiği her şeyde bir çeşit beka **vehmeder.**”

Lem’alar (sf. 15)

- “...her sevdiği şeyde **kuvve-i vahime** cihetiyle bir nevi beka tevehhüm eder, sonra sever.”

Kuvve-i vahime kavramı çıkarılmış. İnsanın mahiyetindeki kuvve-i vahime fitri kuvvelerimizdendir. İlimde ve marifetullahta lazım cihazatımızdandır. Lem’alar fitri kuvvelerimizin eğitimidir. Bu kuvvelerin anlaşılması ile insan ve yaratılış hikmeti anlaşılır.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf 41)

- “Eğer **bekâ kuruntusu** olmazsa insan sevemez.”

Lem’alar (sf. 15)

- “Eğer **tevehhüm-ü beka** olmazsa muhabbet edemez.”

Tevehhüm-ü beka bir kuruntu değil, kuvve-i vahime cihetiyle bir hissedıştır. Bu hissin ahirete çevrilmesi, insanın cüz-i ihtiyarisiyle asıl bekaya döndürülmesidir. Üçüncü Lemanın konusu zaten budur. Beka kuruntusu kelimesi cümlelerin konu ile bağlantısını yok eder. (Dokuzuncu Mektubda izah edilmiştir.)

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 41)

- “Bu dünyada zamanın, eşyanın geçiciliğindeki ve yok olup gitmesindeki tesirleri çok çeşitlidir. Varlıklar iç içe daireler gibiyken, **tesir sahaları** bakımından hükümleri ayrı ayrı oluyor.”

Lem’alar (sf. 16)

- “Şu dünyada zamanın, fena ve zeval-i eşyadaki tesirâtı gayet muhtelifdir. Ve mevcudat ise, mütedahil daireler gibi birbiri içinde iken hükümleri **zeval noktasında** ayrı ayrı oluyor.”

‘Tesir sahaları’ kelimesi mevcudata, eşyaya ve zamana tesir verdiği için şirke kapı açar. Burada ‘varlıkların tesir sahası’ anlamında hiçbir ifade geçmemektedir. Çünkü Risale-i Nur baştan sona bütün tesiri Müessir-i Hakiki olan Allah’a verir. ‘Mevcudat ise, mütedahil daireler gibi birbiri içinde iken zeval noktasındaki hükümlerinin ayrı ayrı olması’ da Hâkim-i Mutlak’ın hükmüne aittir.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 43)

- “Çünkü Bâki’ye yönelen şey, **sonsuzluğun rengine** boyanır.”

Lem’alar (sf. 17)

- “Bâkiye müteveccih olan şey, **bekânın cilvesine mazhar** olur.”

Mevcudatın mahiyeti esmaya ayinedarlıktır. İnsana bakan noktada şuurlu ayinedarlıktır. Bâki ismine şuurlu ayinedarlık, Bâkiye yönelmekle tahakkuk eder. Sonsuzluğun rengine boyanmak bu manayı ifade etmez. Hiçbir manası olmayan ucuz edebiyattır.

Son paragrafta da insanın bekâya ayinedarlığı Üçüncü Lem'a'nın hûlasası olarak konulmuştur.

* * *

4.LEM'A

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 45)

- *“Dördüncü Lem'anın başındaki Üstadımıza aid izah tamamen çıkarılmış.”*

Lem'alar (sf. 19)

- "Mes'ele-i İmamet" bir mes'ele-i fer'iye olduğu halde, ziyade ehemmiyet verildiğinden bir mesail-i imaniye sırasına girip, İlmi Kelâm'da ve usûl-üd dinde medar-ı nazar olduğu cihetle, Kur'ana ve imana ait hizmet-i esasiyemize münasebeti bulunduğundan cüz'î bahsedildi."

Bu cümlelerin nesi beğenilmemiş ki alınmamış?

Kur'an'a ve imana aid hizmet-i imaniyemize münasebeti bulunduğundan mı uygun görülmedi?

Yoksa mesele **İMAMET** meselesi midir?

'Bu dürûs-u Kur'aniyenin dairesi içinde olanlar, allâme ve müçtehidler de olsalar; vazifeleri -ulûm-u imaniye cihetinde- yalnız yazılan şu Sözler'in şerhleri ve izahlarıdır veya tanzimleridir. Çünkü çok emarelerle anlamışız ki: Bu ulûm-u imaniyedeki fetva vazifesiyle tavzif edilmişiz. (Mektubat 426)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 46)

- "Yaydığı şefkat'li ahlâk güzellikleri kusursuz merhametini ve şefkatini gösterir..."

Lem'alar (sf. 20)

- "Hem bütün tarih-i hayatı ve neşrettiği şefkatkârane mekârim-i ahlâk..."

'Ahlak güzellikleri' kelimesi 'mekarim-i ahlak' demek değildir.

'**Mekarim-i ahlak**', ahlakın Efendimize (asm) ikram edildiğini ifade eder. Peygamberliğinin esasının Allah'tan geldiği anlatılır. Ahlak güzellikleri kelimesi bunu ifade etmez. Efendimizin (asm) ahlakı Kur'andır. Kur'an ise vahiydir. Bu ise ancak mekarim-i ahlak kelimesiyle ifade edilebilir.

* * *

11. LEM'A

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 87)

- "...kendimi tuhaf bir âlemde gördüm."

Lem'alar (sf. 51)

- “.....kendimi acib bir âlemde gördüm.”

‘**Acib**’ kelimesinin, ‘**tuhaf**’ kelimesi ile sadeleştirilmesi bir tuhaf olmuş! ‘**Acib**’ hayret verici anlamında kullanılır, ‘**tuhaf**’ bu manayı taşımaz.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 88)

- “.....beni teselli etti, bana huzur verdi ve sükûnet buldum.”

ASLI (Lem’alar sf. 51)

- “.....beni teselli etti ki, sükûnet buldum ve sekinet verdi.”

‘**Huzur**’, Risale-i Nur da Allah’ın (c.c) huzurunda olma şuuru anlamında kullanılır. Sekinet, kalbin ve ruhun derece-i hayatına aid tasavvufî bir kavramdır. Hiçbir zaman ‘**Huzur**’ kelimesi ile ifade edilmemiş.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 90)

- “.... elbette, açıkça, sevdiği ve göstermek istediği cemâl ve kemalinin, isimlerinin ve sanatının en kuşatıcı ve kusursuz mikyası ve aynası olan zata...”

Lem'alar (sf. 53)

- “...elbette bilbedahe sevdiği ve izharını istediği Cemal ve Kemal ve Esmâ ve san'atının en câmi' ve en mükemmel mikyâs ve medârı olan bir zâta...”

‘**Câmi**’ kuşatıcı demek değildir. Kuşatıcılık olsa olsa ihata kelimesi ile tercüme edilebilir. Hiç olmazsa ‘**Câmi**’nin lûgat manasına baksaydınız.

Câmi: Cemal ve kemal ve esma ve san'atının tecellilerine, âzami mikyasta ayinedarlık eden ruhunda esma ve sıfatın bütün tecellilerini gösterebilme istidadı.

‘Âdetâ binbir ismin cilvesinin bir nokta-i mihrakıyesi hükmünde bir câmiyeti var. (Sözler. 11)’

‘İnsanın câmiyeti ve şecere-i kâinatın en münevver meyvesi olduğundan, bütün kâinatta cilveleri tezahür eden esma-i hüsnayı, birden âyine-i ruhunda gösterebilmesi cihetiyle Cenab-ı Hak, tecelli-i zâtıyla ve esma-i hüsnanın a'zamî mertebede, nev'-i insanın manen en a'zam bir ferdine, tecelli-i a'zam tezahür eder. (Sözler 562)’

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 90)

- “...bid'atlar çıkarmak, sapkınlıktır, ateştir.”

Lem'alar (sf. 53)

- “...bid'aları icad etmek, dalalettir, ateştir.”

‘**Sapkınlık**’ genel bir kavramdır, herşey için her konuda kullanılabilir.

Dalâlet: Hakkı batıl, batılı hak görmek demektir ki; hak ve batıl nisbetinde kullanılan akaidi bir hükümdür.

‘**Sapkınlık**’ kelimesi ‘**dalalef**’ kelimesinin yerine, hele iman ilmine ait bir kitapta kullanılamaz, sokak edebiyatı olur.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 93)

➤ “....**bildirdiği** hakikatlerden yüz çevirmenin...”

Lem’alar (sf. 55)

➤ “.....**tebliğ** ettiği ahkâmdan yüzlerinizi çevirmek....”

Tebliğ: Peygambere mahsus beş vasıfdan biridir. Allah (c.c)’den getirdiği vahyi ulaştırmak anlamında kullanılır.

Bildirmek kelimesi bu mânayı taşımaz, o zaman peygamber vasıflarından tebliğ vasfını ‘***bildirici***’ olarak mı değiştireceğiz?

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 93)

➤ “....bildirdiği **hakikatlerden** yüz çevirmenin...”

Lem’alar (sf. 55)

➤ “.....tebliğ ettiği **ahkâmdan** yüzlerinizi çevirmek....”

Ahkâm hükümler manasındadır ve peygamberimizin getirdiği bütün hükümler hakikatdir. Ama her hakikat tebliğ edilen hüküm değildir.

Mesela tesettür, farz olan ahkâmdandır. Sizin başların açılabilceğini ‘***BİLDİRMENİZ***’ hükmü değiştirmez.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 94)

➤ **Kulluk esaslarında** yeni icatlar bid’attır.

Lem’alar (sf. 56)

➤ “**Ahkâm-ı ubudiyette** yeni icadlar, bid’attır.”

‘**Kulluk**’ genel bir kavramdır. Ahkâm-ı Ubudiyet; farz, vacip, sünnet gibi hükümlerdir. Kulluk esasları hududu belli olmayan genel bir manadır. Ahkâm-ı ubudiyetin sınırları hükümdür, müçtehid imamlarca belirlenmiştir. Fıkıh ilminin konusudur.

‘**Ahkâm-ı ubudiyet**’ kulluk esasları olarak sadeleştirilemez.

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 96)

- “**İnsan**, şu kâinatın Hâlık'ına karşı sonsuz bir muhabbet üzerine yaratılmıştır.”

Lem'alar (sf. 57)

- “**Beşer**, fıtraten şu kâinatın Hâlık'ına karşı hadsiz bir muhabbet üzerine yaratılmıştır.”

İnsan kelimesi mazmun olarak; Ahsen-i takvim programını, insanın yaradılış gayesini ve neticesini, insanın rahm-ı maderden cennete kadar bütün yaradılış macerasını içine alır.

Beşer: İnsanın dünyada bulunma sürecindeki mahiyetine verilen isimdir.

‘Nutfeden alakaya, alakadan mudgaya, mudgadan tâ hilkat-ı insaniyeye kadar olan neş’etinizi görüyorsunuz. (Sözler 115)’

‘**Beşer**’ dünyada bulunma süreci içinde ahiret programını taşır. Rahm-ı maderde ise beşeriyet programını taşır.

‘**İnsan**’ ve ‘**beşer**’ ikisi de arapçadır ve ayrı ayrı manalardadır. İnsanı anlatan bir ilim kitabında ‘beşer’ kelimesi, ‘insan’ kelimesi ile sadeleştirilirse o ilim yok olur.

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 96)

- “...kemâle **aşırı düşkünlük, bağıllık** ve iyiliğe karşı minnet vardır.”

Lem'alar (sf. 57)

- “... kemâle karşı **perestiş etmek**, ve ihsana karşı sevmek vardır.”

Düşkünlük..? Perestiş değil belki müptelalık olarak düşünülebilir.

Perestiş: İbadet etmek manasındadır, pekçok severek ibadet etmek demektir.

Putperest, tabiatperest gibi kelimeleri put düşkünlüğü, tabiat düşkünlüğü diye mi sadeleştireceksiniz?

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 96)

- “...yarattığı varlıklarda görülen sanatının nakışlarıyla, **sabit varlığı** zaruri olarak tahakkuk eden hadsiz, mukaddes kemâli...”

Lem'alar (sf. 57)

- “...bu mevcudatta tezahür eden nukuş-u san'atıyla bizzarure **sübutu** tahakkuk eden hadsiz kemal-i kudsîsi...”

Tahakkuk eden sabit olan, bu tezahurle insanın kemali algılayışıdır. İnsan bu algılayışla Cemal, Kemal, ihsan mânalarını tanımlayabilir. Bu hakikat beşer mahiyetindeki istidadın kâinatın tefekkürüyle inkişafına aittir. Bu sadeleştirmede, sabit varlığı zaruri olarak tahakkuk eden, cümlesi hadsiz mukaddes Kemale sonradan bir tagayyur ve tebeddül isnad etmek olur..

‘Zât-ı Akdes ise hem kadîm, hem her cihetçe kemal-i mutlakta, hem istiğna-yı mutlakta, hem maddeden mücerred, hem Vâcib-ül Vücud olduğundan; elbette tegayyür ve tebeddülü muhaldır, mümkün değildir. (Lem’alar 351)’

Hadsiz kemale ‘**sabit varlığı zaruri olarak tahakkuk eden**’ denilir mi? O Vacib-ül Vücuddur.

Akla zarar, imana zarar. Fesübhanallah!

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 97)

- “İşte bu ruh haliyle insan, eğer herkese verilen türlü ilahi ihsanlardan **yalnız birini düşünse...**”

Lem’alar (sf. 58)

- “İşte bu halet-i ruhiyeye binaen; insan, eğer her insana ait enva'-ı ihsanat-ı İlahiyeden **yalnız bunu düşünse** ki...”

Yalnız birini düşünse ‘**herhangi birini düşünebilir**’ manası çıkar.

Yalnız bunu düşünse istenilen, hususi olarak buradaki **ihsanın** düşünülmesidir.

Burada ders verilen düşünce bu ihsanı düşünmekle olur, genellerseniz **bunu** yerine **birini** dersanız bu mânayı yok etmiş olursunuz.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 99)

- “Kur’an-ı Hakîm’in hakikatlerinin tasdikiyle en mükemmel insan ve **yal göstericidir.**”

Lem’alar (sf. 59)

- “...Kur’an-ı Hakîm’in hakaikının tasdikiyle, en mükemmel bir insan-ı kâmil ve bir **mürşid-i ekmeldir.**”

Yol gösterici mürşid-i ekmel manasını taşımaz

Mürşid: İrşad eden, gafletten uyandıran, peygamber varisi olan klavuz.

Mürşid-i Kâmil: Mükemmel mürşid

Mürşid-i Ekmel: En mükemmel, en kâmil mürşid

Bu sadeleştirme ile mi, mürşid-i ekmel Efendimizi (asm) dünyaya öğretiyorsunuz?

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 100)

- “...aklın fesat ve karanlığı hükmündeki ifrat ve tefriti olan **ahmaklık** ve **kurnazlıktan** arınmış bir şekilde, aklını daima orta yol ve dosdoğru olan hikmet istikametinde kullanarak hareket etmiştir.”

Lem'alar (sf. 60)

- “Kuvve-i akliyenin fesad ve zulmeti hükmündeki ifrat ve tefriti olan **gabavet** ve **cerbezeden** müberra olarak, hadd-i vasat ve medar-ı istikamet olan hikmet noktasında kuvve-i akliyesi daima hareket ettiği gibi...”

Cerbeze: Hakkı batıl, batılı hak gösterecek aldatıcı bir zekâdır. Sırat-ı müstakim hakikatine ait çok önemli bir terminolojidir. İman ve akaid ilminin temel meselelerinden biridir ve asla-**cerbeze-kurnazlık** olarak sadeleştirilemez.

Siz Efendimiz (asm) hakkında ahmaklık ve kurnazlıktan arınmış cümlesi kullanılamaz. Ve Müberra kelimesi arınmış kelimesi ile değiştirilemez. Arınmış ‘önceden kirli olup sonradan temizlenip arınan’ anlamındadır.

Müberra arınmış demek değildir. Zati hususiyetleri kusursuz, ayıpsız, yanlışsız olan anlamındadır. Bu iman ilminin dilini yok etmektir, azim cinayettir.

‘Ve keza kuvve-i akliyenin tefrit mertebesi gabavettir ki, hiç bir şeyden haberi olmaz. İfrat mertebesi cerbezedir ki; hakkı bâtil, bâtili hak suretinde gösterecek kadar aldatıcı bir zekâyâ mâlik olur. Vasat mertebesi ise hikmettir ki; hakkı hak bilir imtisal eder, bâtili bâtil bilir içtinab eder. (İşarat-ül İ'caz 23)’

12.LEM'A

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 105)

- “**Gökler** gibi yeryüzünün de yedi tabaka olmasına dairdir.”

Lem'alar (sf. 64)

- “**Semavat** gibi arzın da yedi tabaka olmasına dairdir.”

Gökler bir semadır ama sema gökler demek değildir.

‘Hem âlem-i arzdan, tâ Cennet âlemine kadar her bir âlemin birer seması vardır. (Sözler 569)’

O zaman her bir âlemin bir gökleri mi var diyeceğiz?

‘Ben semavatı inkâr ediyorum, melaikelere inanmıyorum. Semavatta birinin gezmesine, melaikelerle görüşmesine nasıl inanayım? (Sözler 569)’

Buraya da gökleri inkâr ediyorum mu diyeceğiz? İlaahir...

Risale-i Nur'da sema defalarca ayrı ayrı yönlerden tanımlanmıştır. Lütfen aslına müracaat ediniz. Aslını okumazsanız Risale-i Nur okumuş olmuyorsunuz.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 103)

- “...Hakîm-i Zülcelalin canlıların bedenine gönderdiği rızkın bir kısmı tedbir için iç yağı olarak **toplanır**.”

Lem'alar (sf. 63)

- “Çünkü: **Q** Hakîm-i Zülcelâl, zîhayatın bedenine gönderdiği rızkın bir kısmını ihtiyat için şahm ve içyağı suretinde **iddihar eder**.”

Aslındaki Hakîm-i Zülcelalin fiili olduğuna işaret eden ‘**Q**’ şahıs zamiri sadeleştirmede kaldırılmış.

İddihar rububiyete aid bir fiildir. ‘**Q**’ zamirini kaldırırsanız Ef'al-i İlahiyeden olan iddihar fiilini bedene yani esbaba vermiş olursunuz.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 103)

- “Eğer **kusurlarla dolu insan**, iradesini kötüye kullanarak müdahale edip karışmazsa, herhalde fitrî rızık bitmeden evvel o canlının imdadına Rezzak ismi yetişir, açlıktan ölmesine izin vermez.”

Lem'alar (sf. 63)

- “Eğer **pür-şer beşer**, sû-i ihtiyarıyla müdahale edip karışmazsa, her halde rızık-ı fitrî bitmeden evvel, o zîhayatın imdadına o isim yetişiyor, açlıkla ölüme yol vermiyor.”

Pür-şer kelimesi, kusurlar olarak sadeleştirilemez. Kusur, kâsır olmak, herşeyi bilememek, eksikli olmak anlamındadır. Beşerin acz, fakr, naks, kusur vasıflarından biridir.

Şer: şerir, kötülük, zarar vericilik, itaatsizlik vb. anlamlara gelir. Kusurlarla dolu insan değil. Pür-şer beşer kötülükleriyle nazara veriliyor. Kusur kelimesi bu ifadeyi sağlamaz.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 109)

- “Bunun gibi yedi manzume ve yedi tabakanın birbirinden farklı olduğu, his ve sezgiyle anlaşılır.”

Lem'alar (sf. 67)

- “Ve hâkeza yedi manzumat ve yedi tabaka, birbirine muhalif bulunması, his ve hads ile derkolunur.”

Hads mazmununu, sezgi olarak anlayıp sadeleştirdiğinizi idda ederseniz, hem kendi cehaletinizi hem Risale-i Nurları hiç okumamış anlamamış biri olarak sadeleştirme işinin başına oturduğunuzu gösterirsiniz.

Sezgi: Sezinleme uzaktan uzağa biraz fark etme anlamında bir kelimedir, kesinlik yoktur.

Hads. Sür'at-i intikaldır. Ani ve doğru idraktır. Delilden neticeye çabuk varmak anlamındadır ki sezgi bu mânânın tam tersi ifadedir.

Not:

Risale-i Nurdaki eğitim sisteminde maksada, aklî ve kalbî hadslerle varılır.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 111)

- “İnsanlığın yedi tabakası yedi gök ifadesinin geniş mânâsını yedi farklı şekilde anlamıştır.”

Lem'alar (sf. 68)

- “...‘Yedi semavat’ mânâ-yı küllîsinde yedi tabaka-i beşeriye, muhtelif yedi kat manayı fehmetmişler.”

Ne zorunuz var ki durmadan, Bütün Lem'alardaki ‘**Sema**’ kelimelerini ‘**Gök**’ olarak değiştirdiniz. Onikinci Lem'aya bakarsanız bunun en dar görüş kozmoğrafya ile sersemlemiş düşünce olduğunu okuyabilirsiniz.

‘Ve nev'-i beşerin yedinci tabakası ve en yüksek taifesi ise; semavat-ı seb'ayı, âlem-i şehadete münhasır görmüyor. Belki avalim-i uhreviye ve gaybiye ve dünyeviye ve misaliyenin birer muhit zarfı ve ihatalı birer sakfı olan yedi semavatın var olduğunu fehmeder. (Lem'alar 69)’

‘Nerde sema, nerde gök’

İşte sema kelimesinin külli mânası budur, gök olarak sadeleştirilemez

* * *

13.LEM'A

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 126)

- “Medine münafıklarının dalâlette ısrarının ve hidayete ermemelerinin sebebi hikmeti nedir?”

Lem'alar (sf. 80)

- “...Medine münafıklarının dalalette ısrarları ve hidayete girmemeleri ne içindir ve hikmeti nedir?”

Hidayete girmemek cümlesinde cüz-i ihtiyarisinin sarfıyla girmemek var. Hidayete ermemek diye sadeleştirilince, cüz-i ihtiyari olmadan, cebren hidayete erdirilmedi mânası çıkar. Bu istikamette değildir, cebriye mezhebine ait bir düşüncedir.

Not: Girmemek kelimesi Türkçe olduğu halde neden sadeleştirdiniz? Neden “ermemek” diye tahrif ettiniz? Maksudınız ne, anlamak mümkün değil.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf.127)

- “Resûl-u Ekrem'in (asm) kutsî mesleğinin hem var etmeye dönük, hem sabit olmasındandır ki...”

Lem'alar (sf.81)

- “Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın meslek-i kudsîsi, hem vücudî, hem sübutî, ...”

Var etmeye dönük: Bu cümlelerin mânası mutezile mezhebince düşünülebilir. Bu mezhebe göre Kul fiilini Hâlıkı olarak var eder. Sapık düşüncedir. Ehl-i Sünnet ve istikamete göre kul hiçbir şeyi var edemez.

Vücudî: Vacib-ul Vücuda nisbetle yaratılanlarla alakalı mânasıdır.

‘Ene...şahsiyet-i âdemiyetin kitabından bir eliftir ki, o elif'in "iki yüzü" var. Biri, hayra ve vücuda bakar. O yüz ile yalnız feyze kabildir. Vereni kabul eder, kendi icad edemez. O yüzde fâil değil, icaddan eli kısadır. Bir yüzü de şerre bakar ve ademe gider. Şu yüzde o fâildir, fiil sahibidir. (Sözler 537)’

Hız.İsa (a.s)’ı ilah olarak düşünen sapık anlayış, incilin böyle bir tercümesinden doğmuş olabilir.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf.128)

- “İnsanlar arasında şeytan vazifesini gören, cisme bürünmüş kirli ruhlar bulunduğu gibi...”

Lem'alar (sf. 82)

- “İnsanlarda şeytan vazifesini gören cesedli ervah-ı habise bilmüşahede bulunduğu gibi...”

Habis: Fesadçı, hilekâr, alçak tabiatlı, kötü, pis (Lûgat A.Y.)

‘**Ervah-ı habise**’, ‘**kirli ruhlar**’ olarak sadeleştirilirse şeytan mânası yok olur. Beşerin habis ruhunun şeytanlaşması bir hakikattir.

Birinci ‘**habis**’ kelimesini ‘**kirli ruhlar**’ diye değiştirip, ikinci aynı kelimeyi neden sadeleştirmediniz?

* * *

Tahrif Edilmiş lem'alar (sf. 129)

- “Ve eğer insan kılığındaki şeytanlar bedenlerini çıkarabilseydi, o cinnî iblisler gibi olacaktı.”

Lem'alar (sf. 82)

- “Hem eğer bu insan suretindeki insî şeytanlar cesedlerini çıkarabilse idiler, o cinnî iblisler olacaktılar.”

‘İnsan suretindeki’ kelimesini ‘insan kılığında’ olarak değiştirmekle, sanki insan şeytan kılığına girmiş mânası anlaşılır. Halbuki burada insanın şeytanlaşmış, şeytan haline gelmiş türünden bahsediliyor. Ve paragrafın sonunda, bu durumun cinnî şeytanın vücuduna delil olduğu gösteriliyor.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 130)

- “Cehennemden gayzından âdeti kudurmasını...”

Lem'alar (sf.83)

- “Cehennem’in gayzını ve öfkelerini...”

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ ‘ mülk suresinin bu ayetinde, cehennemden emre itaati ile kafiye öfkelenmesine, nasıl ‘**kudurmak**’ diyebilirsiniz.?

Bir üstteki cümlede ‘**gayz**’ kelimesini ‘**öfke**’ olarak sadeleştirmişsiniz ve sonraki cümlede de ‘**öfke**’ kelimesini ‘**kudurmak**’ olarak sadeleştirmekle beraber ‘**gayz**’ kelimesi bu cümlede sadeleştirilmemiş. Siz ne yapıyorsunuz? Bu sadeleştirmeye bu kitaba Risale-i Nur denir mi?

‘Kur’anda تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ âyetinde: “Cehennem ehl-i küfre öyle hiddet eder ki, parçalanmak derecesine gelir.” manasında olduğu tarzında, teşbih suretinde Nurlara hücum hatasıyla zemin hiddet eder ve hava ağlar ve kış kızar. Yani emr-i İlahî ile o mahluklar vazifeleri içinde kuvvet ve kudret-i Rabbaniyenin tecellisine mazhar olup gazab-ı İlahîyi gösterirler. Beşeri ikaz için titrer, ağlar demektir. (Sualar 424)’

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf.131)

- “...On Birinci İşaret'te **açıkça** anlaşıldı ki: Küfür ve dalâlet sonsuz bir cinayettir ve **sayısız varlığın hukukuna** tecavüzdür.”

Lem'alar (sf. 84)

- “...Onbirinci İşaret'te **kat'iiyen** anlaşıldı ki: Küfür ve dalalet cinayeti, nihayetsiz bir cinayettir ve **hadsiz bir hukuka** tecavüzdür.”

'Hadsiz hukuka tecavüz' cümlesini, hangi kafa yapısıyla, 'sayısız varlığın hukuku' olarak anladınız?

'Hadsiz bir hukuka tecavüz', Hukukullah'a, Allah (c.c)'ın hukukuna tecavüzdür. Bu mânayı anlamazsanız, bu mes'ele sizde toptan çöker, anlamsızlaşır.

Eğer Risale-i Nuru anlasaydınız, sadeleştirmek gibi bir tahriften içiniz titrerdi, ödünüz patlardı.

'**Kat'iiyen**' kelimesi kesinlikle anlamındadır. '**Açıkça**' olarak sadeleştirilemez.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf.135)

- “İman hakikatlerinin **büyükülüğüyle** alâkalı olarak **katı kalbli**, **anlayışsız** ve dar fikirli insanları aldatır, der ki, Bir tek zât, bütün zerrelere, gezegenlere, yıldızları ve varlıkları her türlü halleriyle **rubûbiyeti altında çekip çeviriyor**, idare ediyor, deniliyor...”

Lem'alar (sf. 87)

- “Hakaik-i imaniyenin **azameti** cihetinde **dar kalbli ve kısa akıllı ve kasır fikirli** insanları aldatır, der ki: Bir tek zât, umum zerrat ve seyyarat ve nücumu ve sair mevcudatı bütün ahvalıyla tedbir-i rububiyetinde çeviriyor, idare ediyor deniliyor...”

Evvela: Kibriyanın anlatıldığı bu mes'eled;

Azamet- Büyüklük

Katı kalp -Dar kalp

Anlayışsız - Kısa akıl

Dar fikir - Kâsır fikirli

Kelimeleriyle asla sadeleştirilemez.

'**Büyüklük**', '**azamet**' manasını taşımaz çünkü kibriyayı ifade eden kelime, anlayış noktasında “Azamet” mazmunudur. Kibriyayı hissedemeyen kalp, azamet meselesini anlayamamaktan genişleyememiş dar kalmıştır.

Saniyen: 'Katı kalp' kelimesi , 'Merhametsizlik' mânası olarak belki kullanılabilir. Buradaki mana ise merhametsizlik değildir.

Diğer kelimeleri siz kıyas edin.

Salisen: Tedbir-i Rububiyetinde çeviriyor. Rububiyeti altında çeviriyor.

El-Müdebbir isminden gelen **tedbir** fiilini, neden kaldırdınız? Esmayı ilahiye (El-Müdebbir), Ef'al-i İlahiye (Tedbir) hakikatlerinden haberiniz yok mu?

'gayet lütufkâr ve ihsanperver ve gayet keremkâr ve rububiyetperver bir hâkim-i müdebbirin tedbiriyle rûzgâra biner. (Asa-yı Musa101-102)'

Bu SADELEŞTİRME cehalete hizmettir.

14.LEM'A

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 147)

- "...Kâinatın bütünündeki yardımlaşma, dayanışma, birliktelik ve birbirinin ihtiyacına cevap verme gibi hususiyetlerden ortaya çıkan büyük Uluhiyet mührüdür ki بِسْمِ اللَّهِ ona bakıyor."

Lem'alar (sf. 96)

- "...kâinatın heyet-i mecmuasındaki teavün, tesanüd, teanuk, tecavübden tezahür eden Sikke-i kübra-i ulûhiyettir ki 'Bismillah' ona bakıyor."

Evvelen: Teavün, tesanüd, teanuk, tecavüb, Allah (c.c)'ın fiillerini ifade eden kelimelerdir, Rububiyet-i ilahiyeye ait mânalardır.

Dayanışma, birliktelik, birbirinin ihtiyacına cevap verme bu fiillerin masnuattaki tezahürleridir, mahlûkattaki görünen mânalarıdır.

Sadeleştirme fiillerin faile ait manasını tamamen yok etmiştir, failin değil mahlûkun özelliklerini göstermiştir. Bu mânayı tamamen yok etmiştir.

Saniyen: Masnuatın, mahlûkatın heyet-i mecmuasına birden bakılabilirse akıl fiilleri görür. Fiillerin bütününe birden bakılabilirse kalp Faili görür. (İkinci Şua)

Bu sadeleştirme ne fiillere, ne sikkelere delalet ediyor. Sadece mahlûkat nazara verilerek, mahlûkatın ifade ettiği mânalar sadeleştirme bahanesiyle yok edilmiş, Besmeledeki hakikat ilmi katledilmiştir.

BUNUN MES'ULİYETİ AĞIRDIR TİTREYİN!

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 147)

- "İnsanın engin mahiyetinin simasındaki..."

Lem'alar (sf. 96)

- "...İnsanın mahiyet-i câmiasının sîmasındaki..."

İnsanın mahiyet-i camiası 'engin mahiyeti' olarak sadeleştirilemez çünkü Bismillahirrahmanirrahim'deki 'Er-Rahim' sikkesi anlatılırken, konu budur. Yani 'Bismillah'daki Allah

(c.c) lafza-i Celalinin tazammun ettiği bütün esma-i hüsnaya, insan mahiyetinin ayinedarlık istidadının, Bismillahirrahmanirrahim kelime-i kudsiyesi ile inkişafını anlatır.

Siz mahiyet-i câmia kavramına “engin mahiyet” dersiniz buradaki bütün mâna gider.

Sizin ve bu kitabı Risale-i Nur diye okuyanların mahiyeti Besmelesiz kalır. Bismillahirrahmanirrahim hakikatının mahiyet-i câmiasındaki esma-i hüsnanın bütününe ayinedarlık eğitiminden mahrum olduğu için, insani arşa çıkamaz.

‘Onbirinci Söz’de mahiyet-i insaniyenin ve mahiyet-i insaniyedeki enaniyetin, -mana-yı harfî cihetiyle- ne kadar hassas bir mizan ve doğru bir mikyas ve muhit bir fihriste ve mükemmel bir harita ve câmi’ bir âyine ve kâinata güzel bir takvim, bir ruzname olduğu gayet kat’î bir surette tafsil edilmiştir. Ona müracaat edilsin. (Sözler 538)’

* * *

Tahrif edilmiş Lem’alar (sf. 147)

- “Kur’an-ı Mucizü’l-Beyan, akılları sayısız varlıkta görünen birlik tecellisinde boğmamak için daima o vahidiyet içinde ehadiyet cilvesini gösteriyor.”

Lem’alar (sf. 97)

- “Kur’an-ı Mu’ciz-ül Beyan, hadsiz kesret-i mahlûkatta tezahür eden vâhidiyet içinde ukûlû boğmamak için, daima o vâhidiyet içinde ehadiyet cilvesini gösteriyor.”

‘Kesret-i mahlûkat’, ‘sayısız varlıklar’ olarak sadeleştirilemez.

Vahdetin tecelli ettiği kesret, çokluk (parçacık madde yapısı), çok parçada tek mânanın görünmesi ayinedarlığında, teklik (bölünmez, parçalanmaz, adem-i tecezzi, adem-i tahayyüz hakikatinde) olarak ifade edilen vahdet kavramını anlarız.

Kesret boyut, parçacık âlem, kesret-i mahlukat terminolojisini kaybettiğinizde, parçacık olmayan, bölünmeyen, parçalanmayan teklik mânasını izah edemezsiniz. Bunun için de vahdet mânasını kaybedersiniz.

Vahdet ve Ehadiyet mânasının izahındaki bu temsilleri, bu kavramları yok etmekle, tevhid hakikati ilmini yok ediyorsunuz.

Sadeleştirmeyi okuyanlar Vahdet ve Ehadiyet mânalarının ne olduğunu nasıl düşünecekler? Nasıl öğrenecekler?

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 148)

- “Bismillahirrahmanirrahim O mührün üç mühim düğüm noktasını gösterir.”

Lem’alar (sf. 97)

- “...o sikkenin üç mühim ukdesini irae eden "Bismillahirrahmanirrahîm"dir.”

Ukde sadece düğüm anlamında değildir. Hayat düğümü, rüşeym anlamındadır. Ve “düğüm noktası” ifadesi, cehaletin ifadesidir.

Bismillahirrahmanirrahim kelime-i kudsiyesinin, akla, kalbe ve ruha bakan hakikatinde, kalbe ait üç mühim ukde-i hayat (kalbin ve ruhun derece-i hayatındaki istidatlarımızdan) neşvünema bulur. Bu Lem’ada anlatılan hakikatin, ‘akıldan ziyade kalbe bakan’ tarafı tahakkuk etmiş olur.

‘...kalb bedenın aktarına, neşr-i hayat ettiğı gibi, kalbdeki ukde-i hayatiye olan marifet-i Sâni'dir ki, istidadat-ı gayr-ı mahdude-i insaniye ile mütenasib olan âmâl ve müyul-ü müteşâibeye neşr-i hayat eder.(Mesnevi-i Nuriye 255)’

Üstad diyor ki;

‘Acaba cumhurun zihninden uzak ve pek derin hakikatları kolay ve kısa bir suretle âvam-ı nâsın fehimlerine yakınlaştırmak ayn-ı belâgat değil midir? Belâgat, mukteza-yı halî mûraattan ibaret değil midir? Hey gözlerin kör olsun herif! (İşarat-ül İ'caz 116)’

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 148)

- “...ve o Rahmetin şefkatiyle, şefaatiyle, parıltılarıyla o Sultan’a muhatap ve dost ol!”

Lem’alar (sf. 97-98)

- “...o rahmetin şefkatiyle ve şefaatiyle ve şuaatıyla o Sultan’a muhatab ve halil ve dost ol”

Parıltı, gözün gördüğü ışıktır. Şuaat mânasını taşımaz.

Şuaat: Rahmet kaynağından gelen, Rahmet mânasını da içine alan şuaat, kalbin algılayışıyla hissedilir Şualar rahmet kaynağından gelir. Bu şuaat ile kalb rabbisine muhatap olur. Kulağın sese, gözün ışığa, dilin tatlara muhataplığı gibi.

Ey Sadeciler ve Sahteciler.! Kalbiniz olmadığı için anlayamazsınız. Işığı bulamayan göz gibi, sesleri bulamayan kulak gibi, tatları bulamayan dil gibi, şuaatı bulamayan kalbiniz, hiçbir işe yaramaz, çürür gider.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 150)

- “Onun âdeta bin bir ismin cilvesinin odak noktasıymış gibi bir kuşatıcılığı var.”

Lem’alar (sf. 99)

- “Âdeta binbir ismin cilvesinin bir nokta-i mihrakiyesi hükmünde bir câmiyeti var.”

İnsanın bütün mahlûkattan üstün olmasının sebebi, Esmâ-i İlahiyenin nokta-i mihrakiyesi olarak yaratılmasıdır. ‘Nokta-i mihrakiyesi hükmünde’ cümlesini ‘odak noktasıymış gibi’ dersiniz, İnsan tanımını hiç anlamadığınız gibi, buradaki tanımları da yok edersiniz. ‘Nokta-i mihrakiyesiymiş gibi’ olmaz. Çünkü hakikati budur. ‘Bu gibi’ değildir, bizzat hakikat-i mihrakiyesidir.

‘Şimdi hayatının sırr-ı hakikatı şudur ki: Tecelli-i Ehadiyete, cilve-i Samediyete âyineliktir. Yani bütün âleme tecelli eden esmanın nokta-i

mihrakıyesi hükmünde bir câmiyetle Zât-ı Ehad-i Samed'e âyineliktir.
(Sözler 129)'

'Âdeta bir nokta-i mihrakıye hükmünde, bütün esma-i hüsnayı birden mahiyetinin âyinesiyle gösterir ve onunla ehadiyet-i İlahiyeyi ilân eder.
(Mektubat 235)'

Haberiniz olsun nokta-i mihrakıye olmazsanız hayvanattan olursunuz, çünkü hayvanların 'nokta-i mihrakıye' olma istidatları yoktur. Âdetullah, Sünnetullah onlara böyle bir istidat vermemiştir.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 150)

- “Ey insan bil ki, o rahmetin arşına ulaşmak için bir merdiven var.”

Lem'alar (sf. 99)

- “Ey insan! Bil ki: O rahmetin arşına yetişmek için bir mi'rac var.”

Mi'racın hakikati merdiven mi?

'Teşbih ve temsiller, havastan avama geçtikçe, yani ilmin elinden cehlin eline düştükçe, mürur-u zamanla hakikat telakki edilir. (Lem'alar sh 91)'

Merdiven, Asansör, füze rampası, ışınlanma, hiç biri değil, Mİ'RAC! Mİ'RAC! Üstadın ardarda üç cümlede üç defa kullandığı mi'rac kelimesini nasıl mahvedersiniz, yok edersiniz?

Şimdi 31. Söz'e merdiven risalesi mi diyeceğiz? İnsanların Mi'racı öğrenmesinden neden korkuyorsunuz, yoksa Mi'rac Peygamberi Efendimize (asm) mi inanmıyorsunuz?

Siz Mi'rac Gecesini, Merdiven Gecesi olarak kutlayabilirsiniz. Bizim Mİ'RAÇ gecemiz var.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 151)

- “...küçük şeylerde ehadiyet mührünü açıkça gösterdiği gibi, her bir varlık türünde ehadiyet damgasına işaret etmek...”

Lem'alar (sf. 99)

- “...cüz'iyatta zahir bir surette sikke-i Ehadiyeti gösterdiği gibi, herbir nevide sikke-i Ehadiyeti göstermek ve...”

Cüz'iyat, küçük şeyler demek değildir. Bu mes'eleda '**bir nev'e ait, o nev'in bütün özelliklerini gösteren, külli-cüz'i nisbetinde bir ferdî**', anlamındadır.

Yani bir zerre, zerre nev'ine ait bir cüz'idir. Güneş de yıldızlar nev'ine ait bir cüz'idir. Külli vahdet tecellisine ayine olması nisbetinde cüz'i ehadiyet tecellisine aynadır. Öyleyse '**nev**' kavramını da tür olarak değiştiremezsiniz. Bu mes'eleda anlatılan nev-ferd nisbetini ortadan kaldırarak, tevhid dersine ait, önemli bir esası yok edersiniz.

Not:

Ehad İsm-i Âzamının bu hakikatinin izahı İkinci Şua'nın konusudur.

Risale-i Nur iman ilmine ait müstesna bir eserdir. Sokak edebiyatı değildir.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf.151)

- "...her bir varlık türünde ehadiyet damgasına işaret etmek ve **Zât'ını akla getirmek** için..."

Lem'alar (sf. 99)

- "...herbir nevide sikke-i Ehadiyeti göstermek ve **Zât-ı Ehad'i mülâhaza ettirmek** için..."

'**Zât-ı Ehad'i mülâhaza ettirmek**', '**Zâtını akla getirmek**' değildir. Allah'ın Zâtı'nı akla getirmek mümkün değildir. Akıl terazisi bu sıkleti çekemez, aklın kabiliyeti Zâtı'nı bilmek için yeterli değildir. Mahlukattaki Ehadiyet tecellisine şuurla, Zât-ı Ehadiyetine ait (Zâtından gelen) tecellilerin ayinedarlığına terakki etmek, bu tecellileri kalbin duyuşlarında, hissedişlerinde mütalâa etmektir. Bu tecellileri latife-i rabbaniyesinde tadıp anlamak demektir.

Bu Lem'anın ikinci makamının başında '**akıldan ziyade kalbe bakar**' deniliyordu. Konu bu mülâhaza idi. Konunun bütünündeki bağlantıları da yok etmişsiniz.

BU KİTABI SADELEŞTİRDİĞİNİZİ İDDİA EDİYORSUNUZ HAYIR ASLA!

BÜTÜN KAVRAMLARIYLA BU MUHTEŞEM TEVHİD İLMİNİ YOK EDİYORSUNUZ.

'Allah'ın yarattıklarını düşünün, sakın Allah'ın zatını düşünmeyin, helak olursunuz. (Kenzu'l-Ummal, h.no: 5705)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 152)

- "Demek, **örnekler** ve temsiller, O'nun **icraatı** hakkında olabilir."

Lem'alar (sf. 101)

- "Demek **mesel** ve temsil, **şuunat** nokta-i nazarında vardır."

'Şuunat', icraat demek değildir.

Bir üst cümlede ayet-i kerime sırrıyla '**mesel ve temsil ile şuunatına sıfat ve esmasına bakılır**' diyor. Böylece Allah (c.c)'a ait mânaların Zât – sıfat – şuunat – esma olarak öğretildiğini anlıyoruz.

Sıfat ve esmasının Zât'ına bakan mânası , '**Şuunat-ı İlahiye**' kavramı ile ifade ediliyor.

Bu mes'ele Yirmidördüncü Mektubda çok net izah edilmiştir. Bir başka açıdan kalbî istidatlarımız neşv-ü nema bulursa ef-al'i İlahiye, esma-i ilahiye, hatta sıfat-ı kudsiye anlayabiliriz. Fakat şuunatına ancak temsil ve mesel suretiyle bakabiliriz.

* * *

16. LEM'A

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 159)

- “İnsanların çoğu âdeta sarhoş, başları dönmüş, okumaz.”

Lem'alar (sf. 105)

- “Başlardaki başların çoğu sarhoş; okumaz.”

Başlardaki başlar: ‘Genel anlamda insanlar’ manasında değil, siyasiler, yöneticiler anlamındadır.

Sizin bugün ‘**SAMİMİ DİNDAR**’ diye, ‘**OLMASAYDIN OLMAZDIK**’ diye vasıflandırdıklarınızdır.

Dalkavukluğunuza Risale-i Nurları da alet yaptınız!!

* * *

17. LEM'A

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 178)

- “Ecnebilerin putlarıyla ve **tabîî ilimler** yoluyla **sapkınlığa** gidenlere...”

Lem'alar (sf. 120)

- “Ecnebilerin tağutlarıyla ve **fünun-u tabiiyeleriyle dalalete** gidenlere...”

Fünun-u tabiiye: Tabiata ait fenler

Tabîî ilimler: Tabiatın icabı olan ilimler, kendi kendine olan ilimler.

‘İşte, meşiet-i İlahiye ile vücuda gelen işlerde’; ‘İnşâallah İnşâallah’ yerinde, bilerek ‘tabîî tabîî’ demek, ne kadar hata ve muhalif-i hakikat olduğunu kıyas et... (Mektubat 244)’

Fünun-u tabiiye kavramı tabîî ilimler diye sadeleştirilirse tabiat felsefesine ait bir mânasızlık buraya yerleştirilmiş olur.

Böyle bir ifadenin tehlikesini göremiyor musunuz?

Dalalet; Hakkı batıl, batılı hak bilmek demektir. Sapkınlık kelimesi ile sadeleştirilemez.

Bu konuda batıl olan tabiat felsefesinin hak gösterilmesi dalalettir.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 188)

- “Bil ey gafil, **aklı karışık** Said!”

Lem'alar (sf. 128)

- “Bil ey gafil, **müşevveş** Said!”

Siz hangi hakla ‘aklı karışık Said’ dersiniz?

Müşevveş; Karmaşık, zor anlaşılan anlamındadır. Hiç orada akıl ifade eden bir kelime var mı ki siz ‘**aklı karışık Said**’ dediniz? Onuncu notanın aslında, ‘**müşevveş akıl**’ demiyor, akli vasıflandırmıyor.

Bediüzzaman

Garibüzzaman

Ebû Lâşey

Bid’atüzzaman gibi üstadın kendini tanımladığı ifadelerden biridir.

‘Müşevveş Said, üstadı anlamak zor mes’eledir’ mânasındadır.

Sizin yaptığınız üstadı anlamak değil Lem'aları birilerine anlatma değil doğrudan doğruya üstadın şahsına saldırmaktır!!!

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 179)

- “Mümin kullarına verdiği nimetlerin derecesini bildirmek için onları bir ölçü birimi yapmıştır...”

Lem'alar (sf. 121)

- “Mü'min ibadına ettiği nimetlerin derecelerini bildirmek için, onları bir vâhid-i kıyasî yapıp...”

‘Ölçü birimi’ kelimesi ‘vahid-i kıyasî’ kelimesinin anlamını karşılamaz.

Ölçü birimi deyince akla metre, kilogram, m², m³ gelir.

Vahid-i Kıyasî; Kıyas yapabilme ölçüsüdür.

Vahid-i Kıyasî ile fikirler, hissiyatlar, mânalar kıyaslanıp anlaşılır.

‘Tâ ki o ene, bir vâhid-i kıyasî olup, evsaf-ı rububiyet ve şuunat-ı ulûhiyet bilinsin... (Sözler 536)’

Kıyaslama ifadesinin ne zararı var ki, ölçü birimi gibi hiç alakası olmayan bir kelimeyi kullanmaya kendinizi mecbur bildiniz? Halbuki bu kıyaslama kelimesi günümüzde her yerde kullanılıyor.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 189)

- “Sabit ve bir dereceye kadar daimî olan kitabın lisanı o işi daha iyi yapar.”

Lem'alar (sf. 129)

- “Sabit ve bir derece daim olan kitabın lisanı daha ziyade o işe yarar.”

‘O işe yarar’ cümlesi ‘O işi yapar’ demek değildir.

‘O işe yarar’ kelimesini, maddiyyunlukta ısrarınız için mi ‘o işi yapar’ şeklinde çevirdiniz?

‘O işe yarar’ cümlesi anlaşılmıyor mu?

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 193)

- “Ne mutlu o insana ki, kendini bilir, haddini aşmaz.”

Lem'alar (sf. 132)

- “Ne mutlu o adama ki, kendini bilip haddinden tecavüz etmez.”

‘Adam’ kelimesini ‘insan’ olarak değiştirmenin ne mantığı var?

İnsanlar , ‘adamin’ insan olduğunu anlamıyorlar mı?

Üstelik hadis-i şerifte 'insan' kelimesi var mı?

Adam: İnsana ait pek çok vasıflardan, adamlık vasfını ifade eder. Hem isimdir, hem sıfattır.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 199)

➤ “Ey dünyaya tutkun insan!”

Lem'alar (sf. 136)

➤ “Ey dünya-perest insan!”

Dünyaperest; Dünyaya ibadet eden, tapan, dünyayı hayatının gayesi haline getiren, dünya için yaşayarak, imana, ibadete ait mânaları, Cenab-ı Hakk'ın esma ve sıfatına ait hakikatleri dünyaya veren.

'**Dünyaya tutkun**' kelimesi bu mânaları taşımaz. İnsan dünyaya pek çok açılardan tutkun olabilir. San'at-ı ilahiye, Esmâ ve Ef'al-i İlahiyenin aynası, ahiretin tarlası olarak dünyanın bu yüzlerine tutkun olmak hayırdır, güzeldir.

Mânalar ancak üstadın tarzında, üstadın üslubunda, üstadın kelimelerinde vardır.

'Dünyaperestlik esasatı olan ahlâk-ı seyyieden tecerrüd et. (Sözler 216)'

* * *

21.LEM'A

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 231)

- ***"İhlâs sırrını kalbimize yerleştirmeye son derece muhtacız."***

Lem'alar (sf. 160)

- ***"İhlâsın sırrını kendimizde yerleştirmek için gayet derecede muhtacız."***

Kendimizde derken, nefs-i emmareye rağmen hayatın ayrıntılarında tercihlerimizde ihlası düsturlarla kazanıp, mahiyetimizde kabiliyet haline gelmesi için çalışmalıyız.

Zihninin cüz'iliğinden, ihlası sadece kalbe ait bir sıfat olarak düşünmüş. Halbuki kalbe ait ihlas, Otuzuncu Söz, Dördüncü Şua gibi risalelerde anlatılmış. Burada ise -kendimizde kelimesi ,nefsimizde' manasını ifade eder ki; nefis derken akıl, kalb, ruh, nefs-i emmare vs. letaiflerle birlikte muhatab alınmıştır.

'Hattâ en latif ve güzel bir hakikat-ı imaniyeyi muhtaç bir mü'mine bildirmek ki; en masumane, zararsız bir menfaattir. Mümkün ise, nefsinize bir hodgâmlık gelmemek için, istemeyen bir arkadaş ile yaptırması hoşunuza gitsin. Eğer "Ben sevab kazanayım, bu güzel mes'eleyi ben söyleyeyim" arzunuz varsa, çendan onda bir günah ve zarar yoktur. Fakat mabeyninizdeki sırr-ı ihlasa zarar gelebilir. (Lem'alar 162)'

'Hâfız Ali'nin mektubunda, Risale-i Nur şakirdlerinde sırr-ı ihlasın ne derece yüksek bir terk-i enaniyet ve hazz-ı nefsîden teberri etmek gibi, ihlasın en yüksek seciyeleri Risale-i Nur şakirdlerinde tezahür ediyor diye bir delil oldu.(Kastamonu Lahikası 250 - 251)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 231)

- ***"Yoksa hem şimdiye kadar yaptığımız kudsi hizmet kısmen ziyan olur, devam etmez; hem de ağır bir şekilde sorumlu oluruz."***

Lem'alar (sf. 160)

- ***"Yoksa hem şimdiye kadar kazandığımız hizmet-i kudsiye kısmen zayi' olur, devam etmez; hem şiddetli mes'ul oluruz."***

Burada, ihlas'ın kazanılan birşey olduğu anlatıldığı halde, '**yaptığımız kudsi hizmet**' denilerek kudsi hizmetin yapılması insana mal edilmiştir.

İkinci Fıkra: Sen ey mağrur nefsim! Üzüm ağacına benzersin. Fahrlenme! Salkımları o ağaç kendi takmamış, başkası onları ona takmış.

Üçüncü Fıkra: Sen ey riyakâr nefsim! "Dine hizmet ettim" diye gururlanma.

İsrarınca: Müzekkâ olmadığın için, belki sen kendini o recûl-i fâcir bilmelisin. Hizmetini, ubudiyetini; geçen nimetlerin şükrü ve vazife-i fitrat ve fariza-i hilkat ve netice-i san'at bil, ucb ve riyadan kurtul. (Sözler 473)'

'Binaenaleyh mâlikiyet davasından vazgeç. Kendini mehasin ve kemalâta masdar olduğunu zannetme. (Mesnevi-i Nuriye 66)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 232)

➤ ...bütün insanlar sizi reddetse hükmü yok.

Lem'alar (sf. 160)

➤ "... bütün halk reddetse tesiri yok."

'Bütün halk reddetse tesir yok' tevhidî mana **'bütün insanlar sizi reddetse hükmü yok'** cümlesi ile yok edilmiş ihlasın tarifi kendi dar akıllarına göre yapılmıştır.

1. İhlas, **'hükmü sadece insanlara vermemek'** değildir. Bütün halk da sadece insanlar değildir. halk kelimesi yaratılmışları ifade eder ki, ihlas hiçbirine tesiri vermemek demektir.

2. **'Hüküm'** kelimesi başka, 'tesir' başka. Tesiri halktan bilmemek, tevhidi ifade eden ihlastır.

'Böyle bir yüksek iman ve ihlas şuuruna mâlik olan insan, hiç şübhesiz ki, zaman ve mekân mefhumlarının fâniler üzerinde bıraktığı yaldızlı tesirleri kesif madde âleminde bırakarak; ruhu ile maneviyat âleminin pırıl pırıl nurlar saçan ufuklarına yükselmiş bir haldedir. (Tarihçe-i Hayat 10)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 232)

➤ "...birbirlerini miskinliğe düşürmezler."

Lem'alar (sf. 160)

➤ "... atalete uğratmaz."

'Atalet', gayret ve faaliyetin durması, ortaya iş çıkmaması, belki tembellik işeyaramaz hale gelmek demektir.

'Miskinlik' çok fakirlik ve hiçbirşeyi olmamak manasında kullanılır. **'Atalet'** kelimesini karşılamaz.

'...tevakkuf, sükûnet, sükût, atalet, istirahat, yeknesaklık; keyfiyatta ve ahvalde birer ademdir. (Sözler 472)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 233)

- “**Rabbimizin**, ümmet-i Muhammedi (aleyhisselatü vesselam) kurtuluş sahili olan dâru’s-selam’a çıkaracak bir **gemisinde** çalışan hizmetkarlarız.”

Lem'alar (sf. 161)

- “...ve sâhil-i selâmet olan Dâr-üs-Selâm’a Ümmet-i Muhammediyeyi (asm) çıkaran bir **sefine-i Rabbaniyede** çalışan hademeleriz”

‘**Sefine-i Rabbaniye**’, ‘**Rabbimizin gemisi**’ demek değildir. Gemiye Cenab-ı Hakkın Zatına isnadı hatırlatan bu ibare nerede, Rububiyete mazhariyet dairesinde bir ünvan olan sefine-i Rabbaniye nerede!? Teşbih ve temsille hakikati ayıramayan sakim fehminiz Risale-i Nurların tahrifinde iş görüyor.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 233)

- “Evet, ayrı ayrı üç tane **bir** rakamının üç kıymeti vardır. Fakat yan yana gelince yüz on bir kıymetini alırlar.”

Lem'alar (sf. 161)

- “Evet, üç **elif** ittihad etmezse, üç kıymeti var. Sırr-ı adediyyet ile ittihad etse, yüz onbir kıymet alır.”

Üç elif bir rakamı demek değildir. Her müslümanın öğrenmesi gereken Kur'an'ımızın ilk harfidir. Bilmeyen nesillere ‘**elifi**’ öğretmeye çalışmak yerine, hiç alakası olmayan “bir rakamını” koymak cehalettir.

Risale-i Nurda elif ile alakalı meselelerden bazıları:

Otuzuncu Sözün başında, ‘ene’ ve ‘zerre’den ibaret bir ‘elif’ bir ‘nokta’dır, cümlesi var. **Elif** İslam literatüründe **Allah’a** remizdir ve Otuzuncu Sözde Allah için olmak manasına (ihlasa) remizdir. İhlas risalesinde ‘üç elif’ demekle Otuzuncu Sözde telmih vardır. Böyle cümleler risaleler arasındaki anlam bağlantılarına işaret eder.

Cehaletinizden demek isterdik ama daha ötesi tahrif kastıyla yaptığınızdan eminiz.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 234)

- “...çünkü burada sizinle yedi - sekiz senede yaptığımız ilmî ve dinî hizmetten alınan **netice**, kendi memleketimde ve İstanbul’da yirmi seneden uzun bir sürede aldığımızdan yüz derece fazladır.”

Lem'alar (sf. 161)

- “...çünkü yirmi seneden fazla kendi memleketimde ve İstanbul'da ettiğimiz **hizmet**-i ilmiye ve diniyeye mukabil, burada sizinle yedi-sekiz senede yüz derece fazla edildi...”

Üstad **hizmetin** yüz derece olması ile seviniyor, siz ise bu tahrifte neticenin yüz derece olduğunu iddia ediyorsunuz. Hizmetten alınan '**netice**' yüz derece fazladır gibi bir ibare yok. İhlas vazifeyi yapmak, hizmet etmek, neticeye karışmamaktır.

'...ihlas dairesinde, hizmet noktasında çok hırs ve kanaatsizlik gösterdiğimiz halde, neticelerine ve semeratına karşı kanaatla mükellefiz. (Emirdağ Lahikası-1 90)'

'Bizim vazifemiz hizmettir, netice Cenab-ı Hakk'a aittir; biz vazifemizi yapmakla mecbur ve mükellefiz. (Hizmet Rehberi 227)'

'...hizmet, sa'y, tefekkür zamanlarında nefsin unutulması, yani nefse bir iş verilmemesi dalalettir. Hizmetler görüldükten sonra neticede, mükâfat zamanlarında nefsin unutulması kemaldır. (Mesnevi-i Nuriye 238)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf 234)

- “...Hazret-i Gavs-ı A'zam (kuddise sirruh) o harika gaybi kerametiyle, sizlere bu ihlâs sırrı sebebiyle iltifat ediyor ve **himaye edercesine** teselli verip hizmetinizi mânen alkışlıyorlar.”

Lem'alar (sf. 162)

- “...Hazret-i Gavs-ı A'zam (K.S), o hârika keramet-i gaybiyesiyle, sizlere bu sırr-ı ihlasa binaen iltifat ediyorlar. Ve **himayetkârane** teselli verip hizmetinizi manen alkışlıyorlar.”

Himaye edercesine demek, himaye edermiş gibi yapmak demektir ki, Hz. Ali (r.a) ve Gavs-ı Azamın (k.s) samimi, kesin himayeleri bu tabirden müberradır.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 234)

- “Evet, onların **iltifatlarının**, ihlasınız sebebiyle geldiğinden hiç şüphemiz olmasın.”

Lem'alar (sf 162)

- “Evet hiç şübhe etmeyiniz ki, bu **teveccühleri**, ihlasa binaen gelir.”

'**İhlasınız sebebi**' ile kelimesi '**ihlasa binaen**' manasını ifade etmez.

Onlarını teveccühü ihlas manasıdır, ihlasın kendisinedir. '**Sizin ihlasınıza**' değildir.

Teveccüh kelimesi sadece iltifat demek değildir.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 235)

- “Zâten mesleğimizin esası kardeşliktir. Bu, baba ile evlat, şeyh ile mürit arasındaki münasebet değildir; hakiki kardeşlik bağıdır. Araya olsa olsa üstadlık girer.”

Lem'alar (sf. 162)

- “Zâten mesleğimizin esası uhuvvettir. Peder ile evlâd, şeyh ile mürid mabeynindeki vasıta değildir. Belki hakikî kardeşlik vasıtalarıdır. Olsa olsa bir üstadlık ortaya girer.”

‘**Kardeşlik vasıtalarıdır**’ cümlesinin yerine ‘**kardeşlik bağıdır**’ denilirse mesleğimizin esasları nazara verilmemiş olur.

Mesleğimizin esasları izah edilirken; ‘**Kardeşlik vasıtaları ile hizmet edilir**’ deniliyor.

‘Hizmetimizde yolumuzun kardeşlik vasıtaları ile yürüneceği anlatılıyor.’

Mürid şeyhine intisapla yürür. İntisap vasıta. Şeyhine bağlılıkla yol alır.

Mesleğimizde ise o esas uhuvvettir, çünkü uhuvvetle yürür, ancak uhuvvetle ihlası bulur.

‘Kardeşlerimizden İslâmköy’lü Hâfız Ali Efendi, kendine rakib olacak diğer bir kardeşimiz hakkında gösterdiği hiss-i uhuvveti çok kıymetdar gördüğüm için size beyan ediyorum: O zât yanıma geldi; ötekinin hattı, kendisinin hattından iyi olduğunu söyledim. O daha çok hizmet eder, dedim. Baktım ki; Hâfız Ali kemal-i samimiyet ve ihlas ile, onun tefevvuku ile iftihar etti, telezzüz eyledi. Hem üstadının nazar-ı muhabbetini celbettiği için memnun oldu. Onun kalbine dikkat ettim; gösteriş değil, samimî olduğunu hissettim. Cenab-ı Allah'a şükrettim ki, kardeşlerim içinde bu âlî hissi taşıyanlar var. İnşâallah bu his büyük hizmet görecek. Elhamdülillah yavaş yavaş o his bu civarımızdaki kardeşlere sirayet ediyor. (Barla Lahikası 125)’

Dine, imana, Kur’ana Risale-i Nurlarla hizmet edebilmek için, **KARDEŞ OLMAK ZORUNDASIN**.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 236)

- “... ebediyet kuruntusunu o bağ ile ortadan kaldırmışlardır.”

Lem'alar (sf. 163)

- “...tevehhüm-ü ebediyeti o rabıta ile izale etmişler.”

Hangi bağ? Yukarıda ‘**rabıta-ı mevt**’ için bağ kelimesini kullanmadınız, rabıta bağını kullandınız. Burada ne diye o rabıta kelimesini kaldırıp, ‘**o bağ**’ diye anlaşılmayan bir tavsif yapıyorsunuz?

‘Tevehhüm-ü ebediyet’ ıstılah olarak ‘dünyada ebedi kalma zannıdır. ‘Ebediyet kuruntusu’ diye çevrilemez. Zira fitratta ebed ve beka, hissî bir vakıadır, esastır.

***‘İnsanın fıtratında bekaya karşı gayet şedid bir aşk var. Hattâ her sevdiği şeyde kuvve-i vâhime cihetiyle bir nevi beka tevehhüm eder, sonra sever.
(Lem’alar 15)’***

* * *

Tahrif Edilmiş Lem’alar (sf. 237)

➤ “...Hâlık-ı Rahim’in her yerde hazır ve nâzır olduğunu düşünmek, O’ndan başkasının alakasını aramamaktır...”

Lem’alar (sf. 163)

➤ “ ... Hâlık-ı Rahim’in hazır nâzır olduğunu düşünüp, ondan başkasının teveccühünü aramayarak...”

Teveccüh kelimesi iltifat, rıza, yöneliş gibi pek çok manayı içine alır. Hâlık-ı Rahim’in alakası nasıl aranır, bu ne demektir? Hâlık-ı Rahim’in teveccühü, rızası anlamındadır. İşte bu mana ‘**ondan başkasının teveccühünü aramamak**’ cümlesi ile ifade edilebilir.

* * *

24. Lem'a

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf 279-286)

- “Ve örtüsünün, onun siperi ve kalesi olduğunu gösterir.”
- “...kendilerini tesettür altında saklanmaya mecbur bilirler.”

Lem'alar (sf 196-202)

- “Ve bir siperi ve kal'ası çarşafı olduğunu gösteriyor.”
- “...ve çarşaf altında saklanmağa kendilerini mecbur bilirler”

‘**Çarşaf**’ kelimesi ‘**örtü**’ olarak değiştirilmiş. Kadının çarşafı tesettürün ölçüsüdür.

Örtü kelimesi ölçüyü göstermez. Tesettür mânasını vermez.

Fakat mes'ele başka...

‘Bîcare nisa taifesinin gafil kısmını dahi yanlış yollara sevk etmek için bir iki komitenin tesirli bir surette perde altında çalıştığını hissettim. Ve bildim ki: Bu millet-i İslâma bir dehşetli darbe, o cihetten geliyor. (Lem'alar 201)’

* * *

25. Lem'a

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf 304)

- “Cemil-i Zülcelâl'in bütün isimlerini **'Esmâü-l Hüsna' diye Samediyetine yakışır şekilde tabir etmesi** gösteriyor ki, o isimler güzeldir.”

Lem'alar (sf. 216)

- “Cemil-i Zülcelâl'in bütün isimleri Esmâ-ül-Hüsna **tabir-i Samedanîsiyle** gösteriyor ki, güzeldirler.”

Aslındaki '**Esmâ-ül Hüsna tabir-i Samedanîsi**' kavramı '**Esmâ-ül Hüsna**' diye samediyetine yakışır şekilde tabir etmesi olarak değiştirilmiş.

'ESMA-ÜL HÜSNA TABİR-İ SAMEDANÎSİ' kavramı yok edilmiş.

Esmaya ait samedaniyet hakikati kaldırılmış. Risale-i Nurda defalarca anlatılan, mesela Yirmidördüncü Sözün Birinci Dalında;

'Elbette gerektir ki, Cenab-ı Hakk'ı bir isimle, bir ünvan ile, bir rububiyetle ve hâkeza.. tanısa, başka ünvanları, rububiyetleri, şe'nleri, içinde inkâr etmesin. Belki, herbir ismin cilvesinden sair esmaya intikal etmezse zarar eder. Meselâ: Kadîr ve Hâlık isminin eserini görse, Alîm ismini görmezse gaflet ve tabiat dalaletine düşebilir. (Sözler 333)'

Esmâ-ül Hüsna'nın birbiri içinde olmak hakikatine ait '**Esmâ-ül Hüsna tabir-i Samedanîsi**' kavramı tevhid hakikatlerindendir. **HÜSNA MÂNASININ SAMEDİYET SIFATINA İNTİKALİDİR.**

Bu Mes'ele Oturbirinci Söz mi'rac risalesinde, İşarat-ül İ'caz da Bismillah kelime-i kudsiyesinin 'isim' mânasında ve daha birçok yerde izahı yapılmış.

Siz bu sadeleştirmenizle insanlığın imanını kurtarması, tevhid-i hakikiyi kazanması yolunda son şansı olan iman ve tevhid ilmine kastettiniz, bu ilmi katlettiniz! Sahteleştirilmiş kitaplarınızı okuyanları bu ilimden mahrum ettiniz!

* * *

26. Lem'a

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 350)

- “Gördüm, hissettim ve **bizzat yaşayarak** zevk ettim ki; bekâmın lezzeti ve saadeti, aynen ve daha mükemmel bir tarzda Bâki-i Zülkemaî'nin bekâsını, benim Rabbim ve İlahım olduğunu tasdik etmemde, iman ile bunu anlamamdadır.”

Lem'alar (sf. 254)

- “Gördüm ve hissettim ve **hakkalyakîn** zevkettim ki; bekâmın lezzeti ve saadeti, aynen ve daha mükemmel bir tarzda Bâki-i Zülkemaî'nin bekasına ve benim Rabbim ve İlahım olduğuna, tasdik ve imanımda ve iz'anımda vardır.”

'Bizzat yaşayarak zevk ettim' cümlesi 'hakkalyakîn zevkettim' cümlesinin anlamını karşılayamaz.

'Yakin: Şüphesiz sağlam ve kat'i olarak bilmek. Marifet ve dirayetin ve emsalinin fevkinde olan ilmin sıfatıdır. (Lûgat A. Y.)'

'Hakkalyakîn: Abdin sıfatları Cenab-ı Hakkın sıfatlarında fani olup kendisi onunla ilmen ve şuhuden ve halen beka bulmaktır. (Ö. Nasuhi Bilmen, Lûgat A.Y.)'

Bu ilim cinayetinin tokadı Hz. Ali (r.a)'dan gelir.

Bir cümlede ikinci ilmî ve imanî cinayet:

İz'an; Basiret, anlayış, teslim olup itaat etmek, akıl, zekâ, inanç, idrak, bilmek

Aklın teoride anladıklarının letaiflerde meleke haline (refleks) gelmesi.

İz'an, 'iman **ile bunu anlamamdadır**' kelimesi ile sadeleştirilemez. Bu bir iz'ansızlık olur.

Risale-i Nurun muhteşem ilmi bu kadar basiretsizliğe, iz'ansızlığa, cehalete sizin kafalarınızda kurban edilmiştir.

'İman-ı tahkikî ilmelyakînden hakkalyakîne yakınlaştıkça daha selbedilmeyeceğine ehl-i keşf ve tahkik hükmetmişler. (Kastamonu Lahikası 18)'

Risale-i Nurun çok yerlerinde geçen '**ilmel-yakin, aynel-yakin, hakkal-yakin**' mazmunları '**bizzat yaşayarak zevkettim**' gibi pest bir cümleye çevrilerek, tahkikî iman mertebelerine ait bu esaslar yok edilmiştir.

'İman-ı bilgayb cihetinde sırr-ı vahyin feyziyle bürhanî ve Kur'anî bir tarzda, akıl ve kalbin imtizacıyla hakkalyakîn derecesinde bir kuvvet ile, zaruret ve bedahet derecesine gelen bir ilmelyakîn ile hakaik-i imaniyeyi tasdik etmektir. (Kastamonu Lahikası 18)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 351)

- “O yeryüzünde her baharda dört yüzbin milletten oluşan bitki ve hayvan ordularının...”

Lem'alar (sf. 254)

- “...zemin yüzünde her baharda dört yüzbin milletten mürekkebe nebatat ve hayvanat ordularının...”

Dört yüzbin milletten mürekkep;

‘Dört yüzbin milletten oluşan’ olarak açıklarsanız

Tevhid ilmini tabiyyun felsefesine çevirmiş olursunuz.

‘Hem meselâ: Felsefeye temas eden bazı cümleler, ‘Mürur-u zamanla kabuk bağlamış, sonra toprağa inkılab etmiş, sonra nebatat husule gelmiş, sonra hayvanat vücuda gelmiş’ gibi tabirler, icad ve hilkat-i İlahî noktasında felsefidir ki, Risale-i Nur’un san’at ve icad-ı İlahî cihetindeki beyanatına münasib düşmüyor. (Emirdağ Lahikası-1 176)’

‘Mürekkep; Birkaç şeyin bir hakikatte bir mânada toplanmış hali. Mürekkebatı girdikleri vakit, herbir mürekkebe daha başka bir lisanla yine Sâni’ini ilân eder. Git gide, tâ en büyük mürekkebe kadar nisbeti, vazifesi, hizmeti itibariyle Sâni-i Hakîm’in vücub-u vücuduna ve ihtiyarına ve iradesine şehadet eder. Çünkü bir şeyi, bütün mürekkebatı hikmetli münasebetleri muhafaza suretinde yerleştiren, bütün o mürekkebatın Hâlıkı olabilir. (Sözler 686)’

‘Herbir zerre, birbiri içindeki mürekkebatı birer münasib vaziyeti, ayrı ayrı maslahatlı birer nisbeti, ayrı ayrı muntazam birer vazifesi, ayrı ayrı hikmetli neticeleri bulunduğu elbette o zerreyi, o mürekkebatı bütün nisbet ve vazifelerini muhafaza edip netice ve hikmetleri bozmayacak bir tarzda yerleştirmek; bütün kâinat kabza-i tasarrufunda olan bir zâta mahsustur. (Sözler 553)’

Mevcudat iki vecihle icad ediliyor. Biri; "ibda' ve ihtira" tabir edilen hiçten icaddır. Diğeri; "inşa ve terkib" tabir edilen mevcud olan anasır ve eşyadan toplamak suretiyle ona vücud vermektir. (Lem'alar 322)

Risale-i Nurun iman ve tevhid ilminden tabiat felsefesine sukutun, **imanî** bir kaybedişin dehşeti!

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 353)

- “O’na bağlılığım yönüyle bir an yaşamamın...”

Lem'alar (sf. 256)

- “...mensubiyet cihetiyle bir an yaşamaması,...

‘Mensubiyet’ kelimesini **‘bağlılığım’** olarak sadeleştirilirse, imanın tanımı **‘intisap’** mânasını taşımaz. İmanî bir mazmun olmaz.

‘İman, bir intisabdır. (Sözler 311)’

‘Zira benim mahiyetim, hem bâki, hem sermedî bir ismin gölgesi olur, daha ölmez diye şuur-u imaniyle takarrur eder. Hem o şuur-u imaniyle o Bâki-i Sermedî’ye bir intisab ve o intisab-ı imanî ile umum mülküne bir münasebet peyda olur ve o münasebet-i intisabî ile hadsiz bir mülke bir nevi mâlikiyet gibi iman gözüyle bakar, manen istifade eder. (Şualar 61)’

İmanın tanımı, mertebeleri, iman hakikatlerinin ilmi olan Risale-i Nurun kavramlarını, terminolojilerini yok ederseniz, Kur’an ilmini ortadan kaldırırsınız.

Tıp ilminden latince kelimeler kaldırılınca ne olursa, şimdi Risale-i Nurda da sadeleştirme ile o olmuştur.

Ne korkunç bir ilmî cinayet!

* * *

28.LEM'A

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 374)

- "...mekândan münezzeh, mukaddes, arınmış ve yüce Zat-ı Zülcelâl'in varlığının vücûbiyetine, mukaddesliğine ve kusurlardan uzaklığına uygun düşmeyen tasavvurlara ve bâtil telkinlere yol açar."

Lem'alar (sf. 273)

- "...tahayyüzden mukaddes, münezzeh, müberra, muallâ olan Zât-ı Zülcelâl'in vücub-u vücuduna ve tekaddüs ve tenezzühüne muvafık düşmeyen tasavvurata sebebiyet verir ve telkinat-ı bâtilaya medar olur."

Arınmış: Kirlerinden temizlenmiş

Müberra: Beri', müstesna, fenalıktan uzak kalmış, münezzeh, pâk (Lûgat A.Y.)

'Arınmış' kelimesinin, 'Zat-ı Mukaddes', 'Allah-ı Zülcelâl' hakkında kullanılması ASLA caiz olmaz. İman gider!

Çünkü arınmış vasfı (daha önce kirlenmiş sonra temizlenip arınmış şeklinde) öncesine işaret eder. Müberra sıfatının yerine kullanılamaz.

Allah için 'Arınmış' sözünü kullananın da buna ses çıkarmayanında imanı gider.

Siz Allah (c.c.) hakkında Kudsiyeti, Münezzehiyeti, Sübhaniyeti, Vücub ve Vahdaniyeti nasıl anlıyorsunuz?

SİZ KİME İMAN EDİYORSUNUZ.!

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 377)

- "Nefs-i emmareye sahip olan, onu temize çıkarmaksızın beğenen ve seven insan, başkasını sevemez."

Lem'alar (sf. 275)

- "Tezkiyesiz nefs-i emmaresi bulunmak şartıyla kendi nefsini beğenen ve seven adam başkasını sevmez."

Tezkiyesiz nefsi emmare; Günahlı ve kirli olduğu kabul edilmemiş, temiz kabul edilmiş. Hatasız ayıpsız görünen nefis.

'Onu temize çıkarmaksızın beğenen' cümlesi aslındaki mânayı tersine döndürür.

Mâna o zaman şu olmalıdır;

Nefsini temize çıkarmakla beğenen ve seven başkasını sevemez.

Yirmialtıncı Söz'ün Zeylindeki hatvelerde denildiği gibi;

فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ ؕ *âyeti işaret ettiği gibi: Tezkiye-i nefis etmemek. Zira insan, cibilliyeti ve fıtratı hasebiyle nefsini sever. Belki evvelâ ve bizzât yalnız zâtını sever, başka herşeyi nefsine feda eder. Mabud'a lââyık bir tarzda nefsini medheder. Mabud'a lââyık bir tenzih ile nefsini meayibden tenzih ve tebrie eder. Elden geldiği kadar kusurları kendine lââyık görmez ve kabul etmez. Nefsine perestiş eder tarzında şiddetle müdafaa eder. Hattâ fıtratında tevdi edilen ve Mabud-u Hakikî'nin hamd ve tesbihi için ona verilen cihazat ve istidadı, kendi nefsine sarfederek مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ* sırrına mazhar olur. Kendini görür, kendine güvenir, kendini beğenir. İşte şu mertebede, şu hatvede tezkiyesi, tathiri: Onu tezkiye etmemek, tebrie etmemektir. (Sözler 477)'

Nefsin günahlardan temize çıkarılmaması gerekiyor. '**Kendini temize çıkarma, suçlarını, günahlarını kabul et**' deniliyor.

Yani kendini temiz zannetme, suçsuz olarak kabul etme deniliyor.

Tahrif edilmiş kelimelerle tahrif edilmiş yolunuz sizi nereye götürür.?

El'iyazü billâh.

* * *

30.LEM'A

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 420)

- “İsm-i Âzam'dan Hayy-ı Kayyum'a ait pek derin ve geniş meseleleri herkes, birden **anlayamaz** ve ondan zevk alamaz, fakat hissesiz de kalmaz.”

Lem'alar (sf. 304)

- “İsm-i A'zam'dan Hayy-u Kayyum'a dair parçada pek derin ve geniş mes'eleleri herkes birden **bilemez** ve zevk etmez, fakat hissesiz de kalmaz.”

‘**Herkes birden bilemez**’ cümlesini ‘**herkes birden anlayamaz**’ şekline çevirmekteki kastınız, gayeniz, insanların bilinç altına subliminal mesaj göndermek midir?

‘**bilemez**’ kelimesi Türkçe değil mi? Anlaşılmıyor mu?

Bilmekle anlamak arasındaki farkı bilmiyor musunuz?

‘Risale-i Nur anlaşılmaz’ yalanınıza delil mi üretiyorsunuz?

Esmâ-ül Hüsna'nın özellikle Hayy-ı Kayyum'un letaiflerimizle nasıl bilinebileceği Otuzuncu Lem'anın konusudur.

Bu cümlelerin, metni anlamakla alakası yoktur. Otuzuncu Lem'a ile hedeflenen, letaiflerin eğitimi ile alakası vardır.

Bu cehaletinizle Risale-i Nur gibi bir kitabı sadeleştirmeye nasıl cesaret ettiniz?

‘Bu Risaleyi anlayarak okuyan adam imanını kurtarır inşallah’ (Şualar 5)

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 420)

- “İsm-i Âzam'dan Hayy-ı Kayyum'a ait pek derin ve geniş meseleleri herkes, birden **anlayamaz** ve ondan **zevk alamaz**, fakat hissesiz de kalmaz.”

Lem'alar (sf. 304)

- “İsm-i A'zam'dan Hayy-u Kayyum'a dair parçada pek derin ve geniş mes'eleleri herkes birden **bilemez** ve **zevk etmez**, fakat hissesiz de kalmaz.”

‘**Zevk etmez**’ cümlesi, asla ‘**ondan zevk alamaz**’ olarak değiştirilemez.

Zevk etmek; Ruhun sezme kabiliyeti (Lûgat A. Y)

‘Heva-yı nefis ise şu hemheme-i hava ve hevheve-i yapraktan öyle bir lezzet alıyor ki, bütün ezvak-ı mecazîyi ona unutturup, o heva-yı nefsin hayatı olan zevk-i mecazîyi terketmekle, bu zevk-i hakikatte ölmek istiyor. (Sözler 226)’

'Kâmilîn insanların zevk-i maalîsini hoşnud eden bir halet, çocukça bir hevese, sefihçe bir tabiat sahibine hoş gelmez, onları eğlendirmez. Bu hikmete binaen, bir zevk-i süflî, sefih, hem nefsî ve şehvanî içinde tam beslenmiş, zevk-i ruhîyi bilmez. (Sözlər 736)'

Kalbin ve ruhun derece-i hayatının inkişafıyla, Letaif-i Rabbaniyyenin lezzet-i aliyeyi algılaması, tanınması, zevk etmesi demektir. Bu inkişaf, Risale-i Nurun kalbin ve ruhun derece-i hayatına çıkaran eğitimi ile olur.

'...o meyvelere benim kalbimi sevkeden zevklerime ve hislerime işaret edilecek. (Şualar 7)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 425)

- "...onu Allah'ın hoşnutluğunu kazanmanın bir vesilesi olarak göstermiştir."

Lem'alar (sf. 307)

- "...tahareti Muhabbet-i İlahiyenin bir medarı göstermiş."

'**Muhabbet-i İlahiye**' kelimesi anlaşılmıyor mu ki, kendinizi bu kadar zorlayıp, '**hoşnutluk**' gibi Cenab-ı Hakka isnat edemeyeceğimiz bir kelimeye mecbur kaldınız.

Bugün bütün Müslümanlar hatta Müslüman olmayanlar da '**Muhabbet-i İlahiye**' kelimesinin anlamının İlahi muhabbet, muhabbetullah olduğunu anlar.

1400 yıldır yerleşmiş mefhumlar, mazmunlar acımadan, Risale-i Nur gibi muazzam kaynak istismar edilerek yok edilmiştir.

Kendi kitaplarınızda istediğinizi yazınız. Bizi hiç ilgilendirmez, hesabını siz vereceksiniz.

Fakat Risale-i Nur diye, insanları aldattığınız kitaplar için kabirde, sıratda, mizanda davacıyız.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 425)

- "... 'Adl' isminin bir cilvesi, tıpkı Birinci Nükte gibi, Eskişehir Hapishanesi'nde bana uzaktan uzağa görüldü. Onu anlamayı kolaylaştırmak için yine temsil yoluyla anlatacağız."

Lem'alar (sf. 308)

- "... 'ADL' isminin bir cilvesi, Birinci Nükte gibi Eskişehir Hapishanesinde uzaktan uzağa görüldü. Onu yakınlaştırmak için yine temsil yoluyla deriz."

'Uzaktan uzağa görülen bir mananın, temsil yoluyla yakınlaştırılması' gibi muhteşem bir eğitim metodu bu sadeleştirme iddası ile katledilmiştir.

Evvelen;

Temsil; Uzaktan uzağa görülen hakikatin anlaşılmasını kolaylaştırmak için verilmiyor, o zaman yine uzaktakini anlatmış olursun.

Eğer o uzak hakikati yakınlaştıracak bir üslubun varsa, o hakikati yakına getirmiş olursun ki, uzaklık biter. Uzaklık '**anlamamak**' değil, hissiyatlarımızın, algılayıcılarımızın o mânayı tanımaması. Risale-i Nurun üslubuyla ve metoduyla bütün letaiflerimizle hissedişlerimiz tahakkuk ediyor.

'Felillahilhamd sırr-ı temsil dûrbîniyle, en uzak hakikatlar gayet yakın gösterildi. (Mektubat 377)'

Siz bilinçaltına hep '**anlaşılmıyor**' mesajı verdiniz. Bu bilinçaltını oyununuzu devam ettirmek için bu mâna katlini yapıyorsunuz.

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 429)

- "İşte o kelime, muntazam, ölçülü, süslü yaprakları, çiçekleri ve meyveleri sayısınca, Hakem-i Zülcelâl'i **övüp yücelten** mânidar yazılar içerir."

Lem'alar (sf. 311)

- "İşte bu kelime; muntazam, mevzun, süslü yaprak, çiçek ve meyveleri adedince Hakem-i Zülcelâl'in **medh ü senasına** dair manidar fıkralardır."

Medh-ü Sena; Mazmundur, terminolojidir. İman ilminin temel meselelerinden biridir.

Konuşma dilindeki övüp yüceltmeye ait medh-ü sena değildir.

Şükür; Nimeti idrak.

Medh ve sena; in'amı, nimet verilışı idrak.

'Bütün mevcudatta sebep-i medh ü sena olan kemalât onundur. Öyle ise, hamd dahi ona aittir. Ezelden ebede kadar her kimden her kime karşı gelen ve gelecek medh ü sena ona aittir. Çünkü sebep-i medh olan nimet ve ihsan ve kemal ve cemal ve medar-ı hamd olan herşey onundur, ona aittir. (Mektubat 236)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 430)

- "...kemâlâtını bildirmek... ve **güzelliğini** göstermek için..."

Lem'alar (sf. 312)

- "...kemâlâtını bildirmek ve **cemalini** göstermek"

Cemal güzellik olarak sadeleştirilemez.

Hüsün; belki nakıs bir meal olarak '**güzellik**' kelimesi ile ifade edilebilir. Fakat 'Cemal' Cenab-ı Hakk'a ait hem isim, hem sıfattır.

'Sâni'-i Zülcemal'in kendi Zât-ı Akdesine lââyık öyle hadsiz bir hüsn-ü cemali var ki, bir gölgesi bütün mevcudatı baştan başa güzelleştirmiş ve öyle münezzeh ve mukaddes bir güzelliği var ki, bir cilvesi kâinatı serbeser güzelleştirmiş ve bütün daire-i mümkinatı hüsn ü cemal lem'alarıyla tezyin edip ışıklandırmış. (Şualar 75)'

* * *

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 438)

- “Cenab-ı Hakk'ın **bir ve benzersiz oluşunun** cilvesi, kâinatın yüzüne öyle bir vahdet mührü vurmuştur ki...”

Lem'alar (sf. 318)

- “**Ferdiyet** cilvesi, kâinat yüzünde öyle bir sikke-i vahdet koymuştur ki...”

Ferdiyet; Benzersiz ve bir oluş diye tercüme edilemez.

Oluş, olmak kelimesi esma, sıfat ve Zât-ı Zülcelâl için kullanılamaz. Allah olmaktan münezzehtir.

Ferdiyet; Misil ve nazirden münezzeh ve ulûhiyet ve rubûbiyetinde yektâ. Rubûbiyetinde ve ulûhiyetinde istiklâl ve infirad sahibi bulunan, zât ve sıfat ve şümul-ü tasarrufâtına hiç kimse hiçbir vecihle müdâhale edemediği Zât-ı Ferd.

Esmâ ve sıfatın islam litaratüründe en muhteşem anlatımı olan Risale-i Nurdaki kavramları ve tanımlar, sadeleştirme cinayetiyle yok edilmiş.

* * *

Tahrif edilmiş Lem'alar (sf. 442)

- “Evet, vahdet de, ferdiyet de her şeyin o bir ve tek Zât'a **bağlanmasıyla** olur ve O'na dayanır.”

Lem'alar (sf. 321)

- “Evet vahdet de, Ferdiyet de; herşeyin o Zât-ı Vâhid'e **intisabıyla** olur ve Ona isnad eder ...”

'İntisap' 'bağlanmak' demek değildir.

'Hem o şuuru imaniyle o Bâki-i Sermedî'ye bir intisap ve o intisab-ı imanî ile umum mülküne bir münasebet peyda olur ve o münasebet-i intisabî ile hadsiz bir mülke bir nevi mâlikiyet gibi iman gözüyle bakar, manen istifade eder. (Şualar 61)'

‘Madem sen, intisab-ı imanî tezkeresiyle böyle bir nokta-i istinad bulabildiğinden hadsiz bir kuvvete ve kudrete dayanabilirsin. (Lem’alar 254)’

‘Bir milyon sene vücudda kalsa da (intisabsız); evvelki noktasındaki o intisabdaki bir an yaşamak kadar olamaz. (Mektubat 289)’

‘Eğer kat’-ı intisabdan ibaret olan küfür, insanın içine girse; o vakit bütün o manidar nukuş-u Esmâ-i İlahiye karanlığa düşer, okunmaz. (Sözler 312)’

Meğer şu intisap kelimesi, ne kadar esaslıymış, ne kadar derinmiş, ne kadar lazım olmuş...

Ve bağlanmak kelimesi ‘**intisab**’ kelimesinin manasını vermekten ne kadar uzakmış.

* * *

Tahrif edilmiş Lem’alar (sf. 443)

- “Varlıkların, son derece zahmetsiz, kolaylıkla, mükemmel bir şekilde yaratılmaları, Cenab-ı Hakkın **bir ve tek oluşunun** tecellisini açıkça gösteriyor.”

Lem’alar (sf. 322)

- “Kâinattaki mevcudat, nihayet derecede külfetsiz olarak ve sühuletle ve kolaylıkla gayet mükemmel bir surette vücuda gelmeleri, **cilve-i Ferdiyeti** bilbedahe gösteriyor.”

‘Cilve-i Ferdiyeti’ , ‘Bir ve tek oluşunun tecellisi’ olarak değiştirilemez.

30.Lem’a ve 4.hakikatinde, İsm-i Ferd, İsm-i azamın altı nurundan bir nuru olarak izahı yapılmış. Vahdet ve ehadiyet manalarının hakikatinde El-Kuddüs, El-Hakem, El-Hayy, El-Kayyum isimlerinin azamlık mertebesinde bir İsm-i Azamdır.

Cenab-ı Hakkın, Kur’ânı Kerîmde anlatılan 99 isminden birisidir. İman-ı Billah için İsm-i Ferd olarak öğrenilmesi lazımdır.

Bir ve tek oluş olarak ifade ne Esmâ ile, ne İsm-i Ferd ile, ne İsm-i A’zam ile, nede ism-i azamın altı nuruyla alakası vardır, tam bir cehalettir.

Kur’anın esmâ ile alakalı kavramlarını tahriftir, bir cehalettir.

Tahrif edilmiş Lem'alar (sf.444)

- ..onları mânâ aleminden **görünen âleme** getirir, gözlere gösterir.

Lem'alar (sf. 322)

- ve âlem-i manadan **âlem-i zuhura** getirir, gözlere gösterir.

- 1.) “**Âlem-i zuhur**” “görünen âlem” değildir. Zorlamalı bir te’vil, nakıs bir meal yapılmak istenirse, belki görünme âlemi denilebilir.

“**Âlem-i zuhur**”; kelimesi, mazmunu, hem âlemi, hem o âlemin ayinedarlık ettiği ism-i azamlardan Ez-Zahir ismini, görünme âlemi mânasını ifade eder.

- 2.) Cümlemin aslında “**onları**” kelimesi yoktur.

“..onları mânâ aleminden”, “**ve âlem-i manadan**”

“onları” kelimesinin ilavesi ile mânâ tamamen değişir, saptırılmış olur.Çünkü mevcudat mânâ âleminde iken “onlar” gibi taayyünat yoktur.O âlemde mânâ vardır.

Âlem-i zuhurda, bir taayyünat, bir teşehhusat tahakkuk eder.

Herkes anlasın iddiası ile yapılan bu sadeleştirmede ilmî hakikatler yok edilmiş, anlaşılması gereken mânâlar artık kalmamış.

Risale-i Nurun Kavramları İle İlgili Genel Hatalar

- Vahdet : Birlik – Teklik (Tahrif Edilmiş Sözler sf. 87, 614, 629...)
- Vahidiyet : Birlik – Teklik (Tahrif Edilmiş Sözler sf. 765...)
- Ehadiyet : Birlik – Teklik (Tahrif Edilmiş Sözler sf. 765...)
- Tevhid : Birlik – Teklik (Tahrif Edilmiş Sözler sf. 175, 659...)
- Vahdaniyet : Birlik – Teklik (Tahrif Edilmiş Sözler sf. 61, 377...)
- Ferdîyet : Birlik – Teklik (Tahrif Edilmiş Sözler sf. 242...)

İmana ait 6 kavram, sadece “BİRLİK” kelimesiyle sadeleştirilmiş. Oysa ki bu kavramların hiçbiri, sayı olarak (rakam olarak) biri ifade etmez.

Bu kavramlar Risale-i Nurda Şöyle İzah Edilmiştir:

Vahdet : Bölünmeyen parçalanmayan bu aleme ait olmayan bir teklik hakikati.

Vahdet : Evet hadsiz mahlukatta ve nihayetsiz bir kesrette **vahdet** sikkeleri, mütedâhil daireler gibi en büyüğünden, en küçük sikkeye kadar enva'ı ve mertebeleri vardır. Fakat o **vahdet** ne kadar olsa yine kesret içinde bir **vahdettir**. Onun için, **vahdet** arkasında ehadiyet sikkesi bulunmak lâzımdır. Tâ ki, kesreti hatıra getirmesin. (Sözler 13)

- Şu şecere-i kâinat, bir **menba-ı vahdetten** vücut alır, terbiye görür. Ve o kâinatın meyvesi olan insan, şu kesret-i mevcudat içinde, **vahdeti** gösterdiği gibi; kalbi dahi, iman gözüyle kesret içinde **sırr-ı vahdeti** görür. (Sözler 614)

- Şu kâinatın Sâni'i, Vâhid-i Ehad olduğu için, **vahdetle** iş görür ve **vahdetle** iş gördüğü için, bütün eşya birtek şey kadar kolay olur. (Mektubat 247)

Birinci Alâmet ve Hüccet ki, وَحْدَهُ kelimesi onun neticesidir. Her şeyde bir **vahdet** var. **Vahdet** ise, bir vâhide delalet ve işaret eder. Evet vâhid bir eser, bilbedahe vâhid bir sâni'den sudûr eder. (Şualar 28)

Vahidiyet : Tecellilerin “vahdete” aidiyeti

Vahidiyet : “Vahidiyet sırrıyla ve vesait ve esbab perdesi altında ve bir kanun-u umumi suretinde tasarrufatıdır. (Sözler 618)

- “Vahidiyet ise, bütün o mevcudat birinindir ve birine bakar ve birinin icadıdır demektir. (Mektubat 234 – 235)

- Şu kâinatın Sâni'i, bütün eşyayı dahi o **vâhidiyet** sırrıyla; birtek şey gibi icad eder, tasarruf eder, idare eder. İşte, şu **imdad-ı vâhidiyet** sırrıyladır ki; şu kâinatta nihayet derecede mebzuliyet ve ucuzluk içinde, nihayet derecede san'atça ve kıymetçe yüksek ve âlî bir keyfiyet görünüyor. (Mektubat 246)

Ehadiyet cilvesi : Nev'e ve külliyete tecelli eden vahdet tecellisinin ferdin ve cüz'inin, cüziyet ayinedarlığında görünmesi.

Ehadiyet : Ehadiyet sırrıyla; perdesiz, doğrudan doğruya, hususi bir teveccüh ile tasarruftur. (Sözler 618)

- Ehadiyet ise; her bir şeyde, Halık-ı Külli Şey'in ekser esması tecelli ediyor demektir. (Mektubat 235)

- Tecelli-i ehadiyet; Yani Sâni'-i Zülcelal cisim ve cismanî olmadığı için, zaman ve mekân onu kayıd altına alamaz. Ve kevn ü mekân, onun şuhuduna ve huzuruna müdahale edemez. Ve vesait ve ecrâm, onun fiiline perde çekemez. Teveccühünde tecezzi ve inkısam olmaz. Bir şey, bir şey'e mani olmaz. Hadsiz ef'ali, bir fiil gibi yapar. Onun içindir ki; bir çekirdekte koca bir ağacı manen dercettiği gibi, bir âlemi birtek ferdde dercedebilir. Bütün âlem, birtek ferd gibi dest-i kudretinde çevrilir. (Mektubat 247)

Tevhid : **Kur'an'daki esma ile müsemma ve sıfat ile muttasıf Zatın Vahdet ve Ehadiyyetine iman.**

Tevhid : Ehl-i imanın, hususan ehl-i tarikatın her vakit tekrarla "Lâ ilahe illâ Hû" demeleri, **tevhidi** yâd ve ilân etmeleri gösterir ki; **tevhidin** pek çok mertebeleri bulunuyor. Hem **tevhid**, en ehemmiyetli ve en halâvetli ve en yüksek bir vazife-i kudsiye ve bir farıza-i fitriye ve bir ibadet-i imaniyedir. (Şualar 53)

- Aradığımız hakikî **tevhid**, yalnız tasavvurdan ibaret bir marifet değildir. Belki ilm-i Mantık'ta tasavvura mukabil ve marifet-i tasavvuriyeden çok kıymettar ve bürhanın neticesi olan ve ilim denilen tasdiktir. Ve **tevhid**-i hakikî öyle bir hüküm ve tasdik ve iz'an ve kabuldür ki; her bir şeyle Rabbini bulabilir ve her şeyde Hâlıkına giden bir yolu görür ve hiç bir şey huzuruna mani olmaz. Yoksa Rabbini bulmak için her vakit kâinat perdesini yırtmak, açmak lâzımgelir. (Şualar 154)

- İşte bu **mertebe-i tevhidin** ve bu üçüncü hakikatın ve kelime-i tevhidin bu ehemmiyetli sırrını, yani en büyük bir küll, en küçük bir cüz'î gibi olması ve en çok ve en az farkı bulunmaması; hem bu hayretli hikmetini ve bu azametli tılsımını ve tavr-ı aklın haricindeki bu muammasını ve İslâmiyetin en mühim esasını ve imanın en derin bir medarını ve **tevhidin** en büyük bir temelini beyan ve hall ve keşf ve isbat etmekle Kur'anın tılsımı açılır ve hilkat-ı kâinatın en gizli ve bilinmez ve felsefeyi idrakinden âciz bırakan muamması bilinir. (Şualar 158)

Vahdaniyet : **Vahdet ve ehadiyet manalarının teklîğinde Allah'ın Zat'î sıfatı**

Vahdaniyet : Evet nasilki o Rahman, o rahmetin **vâhidiyeti**yle ve ihatasıyla, kâinatın mecmuunda ve zeminin yüzünde celalinin haşmetini gösteriyor. Öyle de, ehadiyetin cilvesiyle herbir zîhayatta, hususan insanda bütün nimetlerin nümunelerini o ferdde toplayıp, o zîhayatın âlât u cihazatına geçirip tanzim ederek, mecmu-u kâinatı (parçalanmadan) o tek ferde, bir cihette aynı hanesi gibi verdirmesiyle dahi, cemalinin hususî şefkatini ilân eder ve insanda enva'-ı ihsanatının temerküzünü bildirir. (Şualar 170)

- Kuran bazan iki kelimedede meselâ رَبُّ الْعَالَمِينَ ve رَبُّكَ de, رَبُّكَ tabiriyle ehadiyeti ve رَبُّ الْعَالَمِينَ ile **vâhidiyeti** bildirir. Ehadiyet içinde **vâhidiyeti** ifade eder. Hattâ bir cümlede; bir zerreyi bir gözbebeğinde gördüğü ve yerleştirdiği gibi, Güneş'i dahi aynı âyetle, aynı çekiçe göğün gözbebeğinde yerleştirir ve göğe bir göz yapar. (Şualar 248)

- Hadsiz kesret içinde vâhidiyet tecellisi, hitab-ı إِيَّاكَ نَعْبُدُ demekle herkese kâfi gelmiyor. Fikir dağılıyor. Mecmuundaki vahdet arkasında **Zât-ı Ehadiyeti** mülâhaza edip إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ demeğe küre-i arz vüs'atinde bir kalb bulunmak lâzım geliyor. Ve bu sırra binaen cüz'iyatta zahir bir surette **sikke-i ehadiyeti** gösterdiği gibi, herbir nevide **sikke-i ehadiyeti** göstermek ve **Zât-ı Ehad'i** mülâhaza ettirmek için hâtem-i rahmaniyet içinde bir **sikke-i ehadiyeti** gösteriyor; tâ külfetsiz herkes her mertebede إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ deyip doğrudan doğruya Zât-ı Akdes'e hitab ederek müteveccih olsun. (Sözler 12)

- Ve keza celal, **vâhidiyetin** tecellisinden, cemal dahi **ehadiyetin** tecellisinden zahir olur. Bazan da cemal, celalden tecelli eder. Evet cemalin gözünde celal ne kadar cemildir, celalin gözünde dahi cemal o kadar celildir. (Mesnevi-i Nuriye 210)

* * *

Cüz – Cüz'i / Kül – Külli Meseleleri Hakkında Yapılan Genel Hatalara Karşı Bir Misal

Tahrif Edilmiş Lem'alar (sf. 440)

- *İşte bunun gibi, böyle girift bir şekilde iç içe geçmiş olan varlıklar kainatı öyle bir **bütün** hükmüne getirmiştir ki, yaratılış bakımından **ayrılık** kabul etmez.*

Lemalar (sf. 320)

- *İşte buna kıyasen bütün kainatın böyle bir birine girift olan enva'ları mecmu-u kainatı öyle bir **külli** hükmüne getirmiştir ki, icad cihetiyle **tecezzi** kabul etmez.*

“**Kül**” “**bütün**” olarak sadeleştirilemez.

“Ve keza mesaili mantikiyeden “**külli**” ile “**kül**” arasındaki fark ile rububiyete dair çok mes'eleleri öğrenmiş bulunuyorum. (Mesnevi-i Nuriye 214)

“**Tecezzi kabul etmez**” cümlesi “**ayrılık kabul etmez**” anlamında değildir.

Tecezzi kabul etmez; parçalanamaz, cüzlere ayrılamaz bölünemez manalarını taşır. Kainata tecelli eden fiillerin bölünmeyen parçalanmayan bir tek fiil olduğunu anlatır.

* * *

İcadı İlahi Hakkında Yapılan Genel Hatalara Karşı Bir Misal

Tahrif edilmiş Lem'alar (sf. 440)

- *“**Bütün kâinata** hükmü geçmeyen, rubûbiyet yaratma yönüyle hiçbir şeye hükmedemez ve bir tek zerreye bile idaresini, terbiye ediciliğini dinletemez.”*

Lem'alar (sf. 320)

- “**Umum kâinata** hükmü geçmeyen bir sebep, rububiyet cihetiyle ve icad keyfiyetiyle hiçbir şeye hükmedemez ve bir tek zerreye rububiyetini dinlettiremez.”

Yaratma olarak sadeleştiremeyeceğinizi şundan anlayın ki;

İcad – El-Mucid isminden

İbda – El- Mubdi

Halk – El Halık

Tekvin – El-Mükevvin isminden gelen apayrı mânalar terminolojilerdir.

El-Vacid; Vücudu vacib olan ve bütün mevcudatı yoktan icad eden vacid.

İhtira; yoktan var ederek yaratma

San'at; Yoktan var etme san'atı

Halıkıyet; Yaratmak

Hallakıyet; Her an yeniden yaratmak

İcad; Vücuda getirmek

İbda' ; Daha önceki bir örnekten alınmadan hem modeli, hem mevcudu yaratma. Örneği ve benzeri olmayan bir şeyi yaratmak.

Sani; Her şeyi hüsn-ü san'atla halk eden ve herbir mevcutta taklit edilmez san'atının sikkelerini nakşeden.

Cail; Zulmetleri ve karanlıkları yaratıp envâr-ı tecelliyâtına perde yapan Hâlık-ı Zülkemâl (Cevşen 25,2)

Bu mes'eilede Rububiyet keyfiyeti “İCAD” 'dır ve ismi Mucid'e bakar.

Bunca muhteşem Kur'ani hakikatlerin hepsini “yaratma” gibi kısır bir kelime ile ifade edemezsiniz.

“Yaratma” kelimesi sizi hangi isme götürür?

Karanlık kafalarınız ve düşünceleriniz hepsini karartmıştır.

Yazıklar Olsun...

* * *

Sikke – Hâtem - Turra Yapılan Genel Hatalara Karşı Bir Misal

Tahrif edilmiş Lem'alar (sf 439)

- “Hz. Âdem zamanından kıyamete kadar gelmiş ve gelecek **bütün insanları** birden nazarına alamayan, her yüze her bir insana karşı birer imza koyamayan...”

Lem'alar (sf 319)

- “Âdem zamanından tâ kıyamete kadar gelmiş ve gelecek **bütün efrad-ı insaniye** birden nazar-ı mütalaasında bulunmayan ve herbirine karşı o tek yüzde birer alâmet-i farika koymayan ve o küçük yüzde hadsiz alâmet-i farika bırakmayan bir sebep, bir tek insanın yüzündeki *hâtem-i vahdaniyete* icad cihetiyle el uzatamaz”

Vahdaniyet sıfatının hakikatinin muhteşem anlatıldığı bir misal “efrad-ı insaniye” kelimesi “bütün insanlar” olarak sadeleştirilemez

Bütün insanlara nisbeten, her bir ferdde görülen bu muazzam delil, bu nisbet kesilerek ortadan kaldırılmış.

Vahdet sikkesi; Bütün insanlarda görünen

Ehadiyet sikkesi; Her bir ferdin, bütün insanlara nisbet edilerek, bütün mânayı kendinde göstermesi.

Vahdaniyet sikkesi; Vahdet ve ehadiyet mânalarındaki tekliğin, Vahdaniyetin vahdet ve ehadiyet sikkeleri ile tanımlanması.

Vahdaniyet Allah (c.c.)’ın Zatî sıfatlarındandır... Amentü billah mânasının, Allah (c.c.)’a iman esaslarındandır. Anlaşılarak tasdik edilmesi gerekmektedir. Risale-i Nurlara bu sebepten hava kadar ekmek kadar su kadar ihtiyaç vardır

Risale-i Nurlara bu sebepten, imanın, hakiki iman olması için temel esasları, esma ve sıfatlara ait mes’eleleri anlatıp, tasdik ettirerek, iman taklidden tahkike çıkarıp kurtarır.

Hristiyanlar Allah (c.c.)’ın sıfatlarında hata ettikleri için imanları makbul değildir.

* * *

Tahrif edilmiş Sözler sf.139 : **Parıltı** → Sözler sf.108 : **Lem’a**

Tahrif Edilmiş Sözler sf. 360 : **Parıltı** → Sözler sf.296 : **Şua**

Tahrif Edilmiş Lem’alar sf.169 : **Tevhid Parıltıları** → Lem’alar sf.113: **Lemaat-ı Tevhidiye**

Kitabın bütününden sadece üç misal aldık. Lem’a, Şua, Ziya, Nur gibi kavramlar hepsi tek bir parıltı kelimesiyle sadeleştirilmiş.